JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 15/2015

REVISTA ASOCIAȚIEI COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

DIN CUPRINS :

TÂRGU SECUIESC 2015 CENTRU INSIGNOGRAFIC

ÎNSEMNELE CELUIDE-AL VII-LEA CONGRES

STUDII ȘI COMUNICĂRI

LUCRĂRILE ADUNĂRII GENERALE A.C.I.R.

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1.Petroşani	1975 - Întâlnire
2.Timişoara	1976 - Întâlnire
3.Craiova	1977 - Întâlnire
4.Bucureşti	1978 - Întâlnire
5.Petroşani	1979 - Întâlnire
6. Arad	1980 - Întâlnire
7.Timişoara	1981 - Întâlnire
8. Arad	1982 - Întâlnire
9.Timişoara	1983 - Întâlnire
10.Petroşani	1984 - Întâlnire
11.Tg. Mureş	1985 - Întâlnire
12.Timişoara	1986 - Întâlnire
13.Timişoara	1987 - Întâlnire
14.Craiova	1988 - Întâlnire
15.Petroşani	1989 - Întâlnire
16.Petroşani	1990 - Întâlnire
17.Petroşani	1991 - Întâlnire
18.Petroşani	1992 - Întâlnire
19.Petroşani	1993 - Reuniune
20.Petroşani	1994 - Reuniune
21.Petroşani	1995 - Reuniune
22.Petroşani	1996 - Reuniune
23.Vulcan	1997 - Reuniune
24.Aninoasa	1998 - Reuniune
25.Aninoasa	1999 - Reuniune
26.Tg. Secuiesc	2000 - Reuniune
27.Lupeni	2001 - Reuniune
28.Lupeni	2002 - Reuniune
29.Lonea – Petrila	2003 - Reuniune
30.Lupeni	2004 - Reuniune
31.Tg. Secuiesc	2005 - Reuniune
32.Petrila	2006 - Reuniune
33.Alexandria	2007 - Reuniune
34.Petroşani	2008 - Reuniune
35.Petroşani	2009 - Congres
36.Tg. Secuiesc	2010 - Congres
37.Alexandria – Petroşani	2011 - Congres
38.Alexandria – Petroşani	2012 - Congres
39.Bucureşti	2013 - Congres
40.Petroşani	2014 - Congres
41.Târgu Secuiesc	2015 - Congres

Coperta I – insigna purtată de membrii juriului Expoziției Generale Române din anul 1906 (piesa din colecția Mihai C.V. Cornaci).

Colectivul de redacție :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Mihai C. V. Cornaci – redactor,
Dumitru Ioan Puşcaşu – tehnoredactare,
Mihai Livadariu – foto.

Colaboratori :
Milan Ilin – Timişoara,
cmd. av (r) Marius Popescu – Bucureşti.
Gheorghe Boér – foto.
Gheorghe – Alexandru Turi – foto

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Cu ajutorul lui Dumnezeu, al colegilor din țară care ne-au trimis materiale interesante şi cu efortul depus de colectivul redacțional, s-a reuşit tipărirea numărului 14 al „Jurnalului insignografic" la termenul promis – 31 decembrie 2014. Acest lucru a fost posibil datorită colegului, ing. Coriolan Chiricheş de la Botoşani, care ne-a ajutat la punerea în pagină a gândurilor şi rezultatelor cercetărilor noastre, corectând şi unele stângăcii apărute din lipsa noastră de experiență în domeniu.

Ne confruntăm cu două probleme care trebuie rezolvate urgent:

- Primul lucru care ne interesează ar fi tirajul revistei. Numărul 14 a fost tipărit în 64 de exemplare; se pare, însă, că tirajul este insuficient, având în vedere şi creşterea numărului membrilor A.C.I.R. (118), care acum sunt doritori să achiziționeze publicația, prin specificul ei unicat în peisajul presei scrise din țară. Să sperăm că până la intrarea la tipar a numărului 15 ne vom hotărî asupra acestui aspect.

- A doua problemă este mai delicată. Până în prezent noi am corectat doar unele aspecte gramaticale ale articolelor primite. Se pare, însă, că trebuie să ne uităm şi să „umblăm" şi la conținut.

Revista este şi se vrea a fi una strict pe domeniul insignografic, mai rar medalistic, este apolitică şi fără atacuri (chiar şi discrete) la persoană. Se admit confruntări doar în domeniul ştiințific şi atât!

În conformitate cu Legea presei, acordăm acum în numărul 15, dreptul la replică unui coleg care s-a simțit lezat, dar o facem pentru prima şi ultima oară! Am ajuns cu multă greutate, eforturi şi nopți nedormite acolo unde ne aflăm acum, şi nu vrem să transformăm „Jurmalul insignografic" în tabloid. Paginile pe care acum le folosim pentru dreptul la replică ar putea fi utilizate la prezentarea unor articole de larg interes. Sperăm că din punctul acesta de vedere ne-am făcut înțeleşi!

În numărul 15 apar semnăturile câtorva personalități marcante în viața numismatică, cu articole pe măsură, făcându-ne o deosebită onoare să-i citățm: P.S. † Galaction şi dr. Slobodan Miatovici (Serbia). Le mulțumim tuturor pentru încrederea pe care au avut-o în capacitatea noastră. Mulțumim, de asemenea, pentru traducerea din sârbă domnului Ilin Milan-constant colaborator. Articole de acest gen ridică valoarea unei publicații.

Suntem convinşi că, amatori fiind, nu vom putea atinge niciodată perfecțiunea, dar dorim ca măcar să tindem spre ea. Anul acesta am primit multe materiale, lucru care ne bucură. Din lipsă de spațiu nu le vom publica pe toate, deoarece trebuie să facem cunoscute şi documente ale A.C.I.R., „Jurnalul insignografic" fiind publicația oficială a asociației, dar vor avea prioritate în numărul viitor.

Încercăm din acest număr o revigorare a revistei, lucru care se poate vedea deja după noul desen al copertei, respectiv reclamele care apar pe coperțile 3 şi 4. Actualul număr este cel mai voluminos de până în prezent, însumând peste 90 de pagini color, dificil de susținut material la un tiraj deosebit de mic. Lângă acest deziderat dorim să păstrăm calitatea şi un preț de desfacere accesibil. În numerele viitoare cititorul va fi surprins, sperăm că în mod plăcut, de un nou aranjament în pagină al textelor pe care le-am primit de la dumneavoastră. Toate acestea sunt încercări de a face publicația cât mai atractivă şi utilă pentru toți colecționarii cărora li se adresează în primul rând!

Mulțumim celor care ne-au încredințat articole spre publicare şi reamintim că: „Jurnalul insignografic" este revista tuturor membrilor A.C.I.R. şi nu numai, care vor să publice gratuit, fără restricții, articole sau studii insignografice, cu condiția să respecte cerințele noastre şi să-şi asume responsabilitatea celor puse pe hâtie.

Va atragem încă odată atenția că orice articol, indiferent de cine este semnat, ce conține un atac oricât de voalat la adresa altui coleg, nu va fi publicat.

Aşteptăm, ca şi până acum, materialele şi opiniile dumneavoastră pe adresele:

TBERIU KELEMEN
Str. Aviatorilor bloc 34
scara II ap. 58
cod.332108 PETROŞANI
Județul Hunedoara
Telefon:0727 – 793872

DUMITRU PUŞCAŞU
Str. 9 Mai bloc 2
scara VII ap.5
cod.332041 PETROŞANI
Județul Hunedoara
Telefon:0743 – 046840

CUVÂNT DE BUN VENIT!

În perioada 22-24 mai 2015, Municipiul Târgu Secuiesc găzduieşte un eveniment cultural deosebit, de organizarea căruia suntem mândri: cea de-a 41-a ediție a întâlnirii colecționarilor de insigne din România, manifestare care din 2009 a fost ridicată la rang de congres.

Momentul major în activitatea insignografică de astăzi este rodul muncii depuse de-a lungul anilor de către colecționarii de insigne din Municipiul Târgu Secuiesc, coordonați de către Beke Ernö, în cadrul Hobbi Cserebere Klub.

Pot fi amintite în acest sens un ciclu de zece expoziții anuale care au avut loc în perioada 1984-1993, participanții fiind recompensați cu o plachetă ceramică, unică în felul ei, pe care de-a lungul anilor a fost colorat câte un element în plus față de anul anterior, astfel încât la încheierea celor 10 ani ea fiind complet colorată.

În 1989 s-a înființat HOBBI CSEREBERE KLUB – în care astăzi activează numeroşi tineri. În anul 2010 a fost înființată „Casa colecțiilor" – o locație care găzduieşte, pe lângă expoziția de bază, numeroase manifestări din cele mai diverse domenii. Casa colecțiilor poate fi vizitată de oricine zilnic, fără a se percepe o taxa de intarare.

Înşirând relizările numismaților din Târgu Secuiesc, trebuie evidențiată şi organizarea în anii 2000, 2005, 2010 a principalei manifestări în acest domeniu, adică întâlnirile anuale care au pus Municipiul Târgu Secuiesc pe harta centrelor insignografice deosebit de active.

Dorim tuturor participanților care ne vor fi oaspeți timp de aproape trei zile, un sejur plăcut în Municipiul nostru şi achiziționarea a cât mai multe piese valoroase pentru îmbogățirea colecțiilor pesonale.

Bun venit la Târgu Secuiesc !

Bokor Tibor,
Primarul Municipiului Târgu Secuiesc

22.05.2015

Stimaţi colegi,

După cinci ani, astăzi ne întoarcem la Târgu Secuiesc, fiind invitaţi de către HOBBI CSEREBERE KLUB, prin conducătorul său, domnul Beke Ernö.

În perioada 2010-2015, am avut realizări deosebite în activitatea colecţionarilor de insigne. Pentru menţinerea continuităţii reuniunilor noastre, cel mai important deziderat a fost organizarea a două manifestări în parteneriat (Alexandria-Petroşani), am fost la Bucureşti la expoziţia de insigne găzduită de Cercul Militar Naţional – Galeria Artelor, cea mai selectă locaţie din Capitală.

S-a întărit mult Asociaţia Colecţionarilor de Insigne din România care acum are 118 membri şi au apărut mai multe numere ale „Jurnalului insignografic".

Realizările enumerate nu ar fi fost posibile fără efortul constant al preşedintelui de onoare al asociaţiei, P.S. † Galaction, şi al colegilor Ştefan Dina, Ştefan Samoilă, Beke Ernö, Silviu Dobraş, Mihai Silviu Ivan şi alţii, care au sprijinit activitatea A.C.I.R., ţinând vie flacăra pasiunii pentru insignă.

Am ajuns la cea de-a 41-a ediţie a reuniunilor şi expoziţiilor colective, prin care prezentăm publicului cele mai frumoase insigne din colecţii. A fost menţinută sesiunea de comunicări insignografice, unde colegii au putut prezenta concluziile cercetărilor în domeniu, din acestea fiecare având de învăţat.

Toate aceste realizări frumoase, însă, aparţin trecutului. Trebuie să gândim, însă, programe viabile pe viitor, pentru ca toată construcţia realizată cu mult efort şi costuri de-a lungul anilor să nu fie distrusă.

Este absolut necesar să lăsăm de-o parte micile intrigi, interese sau şicane personale care nu aduc nimic bun, respectiv ar fi benefic să schimbăm mentalitatea unor colegi care se întreabă retoric: ce face A.C.I.R.-ul pentru ei, fără să gândească nici un moment ce fac ei pentru A.C.I.R.? pentru că această asociaţie singulară ca profil din ţară să-şi desfăşoare normal activitatea!

Dorim organizatorilor celei de-a 41-a întâlniri a colecţionarilor de insigne, reuşită deplină în cele întreprinse şi, ceea ce este foarte important, ca fiecare participant să plece mulţumit acasă.

Prof. Tiberiu Kelemen,
Preşedintele A.C.I.R.

Stimaţi colegi şi prieteni,

Am deosebita plăcere să vă urez bun venit şi să vă revăd în oraşul meu natal, gazda celei mai importante manifestări insignografice din România, care se întoarce după cinci ani la Târgu Secuiesc. După ediţiile din anii 2000, 2005, 2010 vom încerca şi anul acesta să ne ridicăm la înălţimea momentului.

Îmi aduc aminte cu plăcută nostalgie de anul 1984, când am participat pentru prima dată la Expoziţia Naţională de insigne, cu fiul meu István, la Petroşani şi, spre surprinderea, mea am câştigat un premiu II. Întorcându-ne acasă, am hotărât să organizăm şi noi o expoziţie anuală pe o perioadă de 10 ani. Astfel prima expoziţie de insigne din localitate a avut loc în anul 1984, la care au participat câţiva colegi care au avut convingerea că şi într-un oraş mic de provincie se pot realiza lucruri frumoase.

Mulţi dintre participanţii de atunci s-au mutat într-o stea, dar pasiunea e dusă mai departe cu ceea ce au realizat înaintaşii.

Această suită de 10 expoziţii,ocazie în care am dobândit multă experienţă, ne-a dat încrederea că şi noi putem organiza o reuniune la nivel naţional. Astfel, am realizat Reuniunea colecţionarilor de insigne din România ediţia a XXVI-a în anul 2000.

La congresul de anul trecut preşedintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, a prezentat un panou intitulat „Insignele noastre” şi a specificat că pe el sunt 40 de piese şi mai este spaţiu pentru zece, care vor marca tot atâtea reuniuni.

Astăzi pe acest panou va fi prinsă prima din cele zece insigne care lipsesc. La completarea panoului putem afirma cu tărie că am lăsat posterităţii o zestre frumoasă!

Din păcate anul acesta manifestarea noastră nu coincide cu Zilelel Municipiului Târgu Secuiesc, când am fi putut oferi celor care vin pentru prima dată aici, un crâmpei din cultura noastră, dar vom completa puţinul timp liber pe care îl avem la dispoziţie cu alte activităţi care, sperăm, că vor trezi interesul tuturor.

Aduc mulţumiri Consiliului Local şi Primăriei Municipiului Târgu Secuiesc, conducerii Casei de Cultură „VIGADÓ”, respectiv sponsorilor şi tuturor celor care ne-au ajutat pentru ca manifestarea noastră să fie una reuşită.

O menţiune specială şi mulţumirile noastre spre Asociaţia Colecţionarilor de Insigne din România, care ne-a oferit un sprijin constant şi consecvent.

Doresc tuturor participanţilor la marea sărbătoare a insignografiei din ţara noastră, bun venit în Municipiul Târgu Secuiesc şi mult succes în achiziţionarea celor mai râvnite piese.

Beke Ernö,
Vicepreşedinte A.C.I.R.
pe zona Ardeal

Târgu Secuiesc
22.05. 2015

ÎNTÂLNIREA ANUALĂ A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DE LA TÂRGU SECUESC

În zilele de 22-24 mai 2015 Municipiul Târgu Secuiesc a găzduit cel de-al VII-lea Congres Național de insignografie şi cea de-a 41-a Expoziție colectivă de insigne.

Evenimentul organizat de către Hobbi Cserebere Klub, în perfectă armonie cu Consiliul Local şi Primăria Municipiului Târgu Secuiesc, l-a avut coordonator, cu toate problemele de sănătate, pe domnul Beke Ernö.

După un drum lung care, dacă nu ai la dispoziție o maşină, a durat câteva ore, s-a ajuns la Braşov, unde speranța de a găsi mijloc de transport pe ultimii 60 de kilometri până la Târgu Secuiesc s-a spulberat. Apreciem în acest sens inițiativa colegilor dela Bucureşti care au închiriat un microbuz şi astfel problema transportului a fost rezolvată foarte confortabil, lucru invidiat de alți participanți.

Ajungând fiecare cu peripețiile lui la locul desfăşurării evenimetului - Casa de Cultură „VIGADÓ”- am fost întâmpinați de două bannere bilingve, care mediatizau manifestarea şi de călduroasa primire din partea gazdelor manifestării - Beke Ernö şi Ráncz Gyula.

După îmbrățişările de rigoare, s-a intrat practic în program, adică montarea expoziției colective, cazarea participanților, iar cei mai nerăbdători au început schimbul de insigne.

Singurul punct important din programul primei zile a fost şedința Comitetului de conducere A.C.I.R., un moment care s-a desfăşurat, din păcate cu multe „scântei”, dar s-au luat şi hotărâri valoroase care vor fi supuse dezbaterii şi aprobării Adunării generale A.C.I.R. ce urma să aibă loc a doua zi (vezi procesul verbal de la pagina 80).

La şedință au participat toți membrii care fac parte din comitetul de conducere A.C.I.R., lipsind motivat doar preşedintele de onoare al asociației.

A doua zi a manifestărilor a debutat cu completarea expoziției colective de către cei veniți mai târziu, timp în care cei mai mulți colegi căutau în clasoare, cutii şi pliculețe piesele care ar putea să prezinte interes.

La ora 11^{00} a avut loc deschiderea festivă a lucrărilor celui de-al VII-lea Congres Național de insignografie printr-un moment artistic susținut de doi elevi ai Secției de muzică a Şcolii Generale „MOLNÁR JÓZSIÁS”.

Din partea organizatorilor a vorbit domnul Beke Ernö, care le-a urat tuturor bun venit în oraşul său natal – Târgu Secuiesc – şi sejur plăcut aici. A adus mulțumiri Consiliului Local şi Primăriei Municipiului Târgu Secuiesc şi tuturor colaboratorilor şi sponsorilor care au sprijinit organizarea manifestării. O mențiune specială s-a îndreptat către A.C.I.R. care a oferit un valoros sprijin.

A luat cuvântul apoi preşedintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, care a întărit faptul că momentul întâlnirii noastre trebuie să fie unul frumos, plăcut şi să ținem seama de dictonul latin

„Carpe diem”, adică să trăim momentul, lăsând la o parte micile neînțelegeri şi intrigi fără sens în aceste momente plăcute din viața fiecărui colecționar. Discursul tradus în limba maghiară a fost citit de către Beke Ernö.

Au urmat scurte luări de cuvânt ale unor colegi: Ilin Milan, Brînzei Stelian, Costel Giurcanu şi Ştefan Dina.

A urmat cel mai trist moment al manifestării, atunci când cei prezenți şi-au luat adio de la colegul Platon Nicolae, păstrând un moment de reculegere şi în memoria familiei Kovács Ödön şi Micşunica din Târgu Secuiesc şi a tuturor colegilor care ne-au părăsit de-a lungul anilor.

Preşedintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen a înmânat premiile anuale „Floarea de colț” celor cinci colegi care s-au făcut remarcați în activitatea insignografică din anul care a trecut.

Preşedintele A.C.I.R. a menționat că în anul 2016 vor fi acordate sub această formă ultimele premii „Floarea de colț”, încheindu-se astfel un ciclu de zece ani (amănunte despre acest moment la pagina 14).

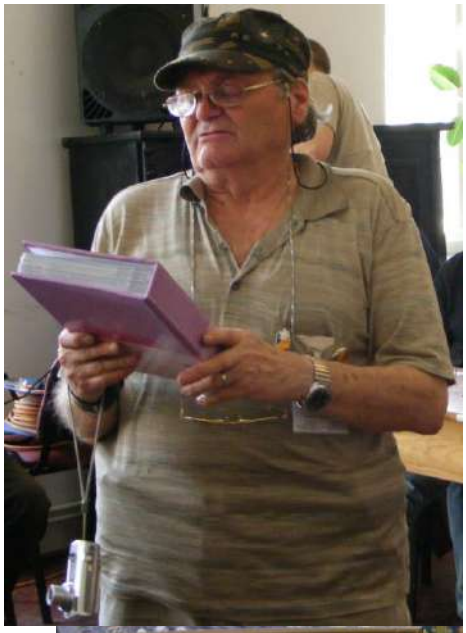

Ca în fiecare an domnul Boer Gheorghe din Târgu Mureş a a înmânat conducerii A.C.I.R. albumul cu pozele de la cel de-al VI-lea Congres, care va intra în arhiva asociației.

Mulțumim şi pe ceastă cale domnului Boer Gheorghe pentru frumosul gest.

În continuare, domnul Stelian Brînzei din Botoşani, a înmânat în nume propriu câteva premii domnilor Vilică Munteanu, Costel Giurcanu, Dumitru Puşcaşu şi Radu Tabără.

Premiul acordat domnului Vilică Munteanu.

Aversul şi reversul medaliei oferită domnului Radu Tabără.

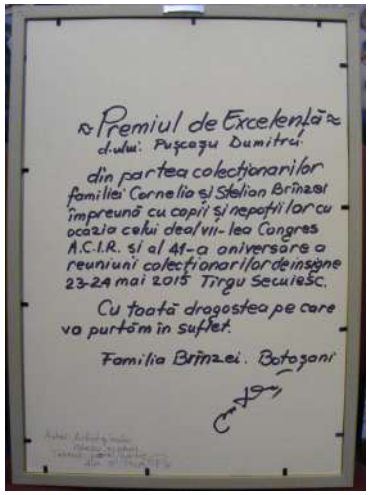

Profesorul Costel Giurcanu şi Dumitru Puşcaşu primind frumoasele amintiri din partea domnului Stelian Brînzei.

La rândul său domnul Stelian Brînzei a fost recompensat cu câte o diplomă de către domnii Beke Ernö şi Vilică Munteanu.

Luând cuvântul domnul prof. Costel Giurcanu în numele Secţiei Numismatice Bârlad, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de activitate a secţiei a înmânat câte o diplomă aniversară domnilor: Ioan Siminicianu, Gavril Lavric, Ştefan Dina, Stelian Brînzei, Munteanu Vilică, Gheorghe Ciutacu, Mihai C.V.Cornaci şi Tiberiu Kelemen

Domnul ec. Ştefan Dina, preşedintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu”, cu această ocazie a acordat în numele clubului trei premii după cum urmează: premiul III – Radu Tabără; premiul II – Gheorghe Caraman şi premiul I – Constantin Dumitrescu.

Tot domnul Ştefan Dina a înmânat domnului Beke Ernö o diplomă pentru susținerea şi promovarea insignografiei.

Organizatorul, domnul Beke Ernö, a pus în circulație însemnele oficiale ale manifestării.

Astfel insigna celui de-al VII-lea Congres Național de insignografie a fost una de mari dimensiuni, produsă la Firma „Accesorii Prod" Oradea, colegii din cadrul Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" (preşedinte, ec. Ştefan Dina) au completat momentul prin punerea în circulație a trei insigne din metale diferite având cele mai mici dimensiuni dintre insignele de acest gen apărute până în prezent, acestea fiind lucrate de către gravorul Constantin Dumitrescu.

Colegul Ştefan Dina a lansat şi numărul 2 al „Gazetei colecționarilor de insigne din România", singurul ziar de acest gen din țară, lucrat integral de Domnia Sa. Pentru a păstra vie în amintirea participanților a momentelor frumoase petrecute la Târgu Secuiesc, a urmat efectuarea pozei tradiționale de grup sau mai intim spus a „Pozei de familie".

Vremea fiind deosebit de frumoasă, poza de grup a fost imortalizată la poalele statuii lui Gábor Áron, păstrând continuitatea locației, la punctul zero al municipiului.

De aici participanții au efectuat o vizită la „Casa colecțiilor" care, în cei cinci ani de la înființare, a devenit un important punct de atracție din municipiu, unică în țară vizitată fiind de toți cei care tranzitează oraşul.

Programul de după masă a continuat cu Adunarea Generală A.C.I.R. care s-a desfăşurat la Clubul pensionarilor.

Pentru prima dată începerea adunării (ora 15^{30}) a fost decalată, deoarece în sală au fost foarte puțini membri, fapt care nu permitea luarea unor hotărâri importante pentru activitatea asociației.

După mai multe insistențe, cvorumul necesar luării unor hotărâri (60 membri) a fost atins, iar adunarea generală a început cu prezentarea în premieră a Raportului comisiei de cenzori citit de domnul Anton Balcu şi a Raportului de activitate citit de prof. Tiberiu Kelemen (procesul – verbal şi hotărârile luate la Adunarea generală se află la pagina 83).

A urmat sesiunea de comunicări insignografice, unde din start câțiva colegi au renunțat la prezentarea în plen a comunicărilor (Dumitru Puşcaşu, Ştefan Dina, Tiberiu Kelemen, Beke Ernö), pentru a da posibilitatea mai tinerilor colegi să prezinte studiile aduse. Restul comunicărilor neprezentate vor apare în „Jurnalul insignografic" nr. 15/2015.

O scurtă perioadă de relaxare a fost bine venită în vederea pregătirii pentru masa comună ce urma să aibă loc la „Székely Vendéglő" (Restaurantul Secuiesc).

Menționăm cina festivă, deoarece în cadrul ei s-au derulat două momente importante:

- În această ambianță frumoasă au fost premiați sponsorii manifestării. Ei au primit câte o diplomă şi o plachetă asemănătoare celor de onoare şi de excelență, dar având culoarea verde, însoțite de aplauzele noastre. Ideea este foarte bună şi, în limita posibilităților, vom încerca să ținem cont de ea pe viitor.

- Tot acum a fost sărbătorit de către familie şi colegi Beke Ernö, care la data de 23 mai 2015 împlinea vârsta de 65 de ani. La acest moment a participat şi familia Iacob din Bucureşti, care a dăruit sărbătoritului un frumos tablou.

Sunt momente care contribuie la legarea unor noi relații de prietenie, respectiv de consolidare a celor existente.

A trecut încă o zi a manifestării, deosebit de densă în momente care vor rămâne mult timp în memoria celor care au fost prezenți la Târgu Secuiesc.

Ultima zi a manifestării a început devreme – la ora 7^{30} – continuându-se cu cel mai important element – bursa de insigne.

S-au dat, s-au luat, s-au cumpărat, s-au făcut schimburi de insigne, fiecare trăind sentimentul că el a ieşit în câştig.

Mulți, poate, nu şi-au dat seama că principalul câştigător a fost, însă, insignografia românească, că un coleg aflat pe patul de spital a reuşit să polarizeze în jurul său colecționarii şi în acest an, păstrând cel mai valoros deziderat – continuitatea manifestărilor anuale.

La ora 10^{00} a început festivitatea de recompensare a participanților. Au fost acordate diplome şi premii de participare, diplome de onoare şi excelență. Deoarece premiile au fost total diferite de ceea ce s-a oferit până în prezent, descrierea şi imaginea lor sunt redate într-un articol aparte care se regăseşte la pagina 16.

„Cupa continuității" oferită tinerilor participanți de către familia Lucia şi Ilin Milan, a revenit celor de la Hobbi Cserebere Klub din Târgu Secuiesc.

„Cupa transmisibilă" Ilin Milan, în urma adiționării punctelor obținute, a revenit tot celor care au organizat manifestarea Hobbi Cserebere Klub din Târgu Secuiesc. Sincere felicitări!

Cu această ocazie domnul Ilin Milan, preşedintele Secţiei Numismatice Timişoara a înmânat în numele secţiei câte o diplomă domnilor : PS † Galaction, Tiberiu Kelemen, Dumitru Puşcaşu, Stelian Brînzei, Slobodan Mijatovics.

În încheiere preşedintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, face anunţul mult aşteptat de către toţi colegii:

CEL DE-AL VIII-LEA CONGRES NAŢIONAL DE INSIGNOGRAFIE ŞI CEA DE-A 42-A EXPOZIŢIE COLECTIVĂ DE INSIGNE VOR AVEA LOC ANUL VIITOR LA BĂILE FELIX!

Domnul Beke Ernö face anunţul care confirmă sfârşitul a trei zile pline de evenimente care, repet, au asigurat continuitatea reuniunilor şi anume:

- Cel de-al VII-lea Congres Naţional de insignografie a ajuns la final şi cea de-a 41 –a expoziţie colectivă poate fi demontată!

Pentru participanţi, însă, urmează lungul şi obositorul drum spre casă.

Am marcat astfel 41 de ani de continuitate şi puţine manifestări din ţară la ora actuală se pot mândri cu o asemenea longevitate şi sperăm că viitorul va ţine cont de aceste realizări!

CASETA TEHNICĂ A EXPOZIŢIEI

- 93 de expozanţi (câte unul din SUA şi Serbia).
- 416 panouri expuse (aproximativ 29.100 de insigne).
- 33 comunicări insignografice.
- Au fost acordate diplome şi premii de participare, de onoare şi de excelenţă.
- Cupa transmisibilă „ILIN MILAN" a revenit HOBBI CSEREBERE KLUB.
- Din partea familiei Ilin Milan, a fost acordată Cupa Continuităţii clubului Hobbi Cserebere, pentru efortul depus pe linia contunuităţii activităţilor de colecţionar. Cupa reprezinta recunoasterea celor 25 de ani de activitate, ştiut fiind faptul ca HCSK a fost înfiinţat în anul 1989- iar în acest an împlineste 25 de ani de existenţă.
- Lansarea numărului 2 al „Gazetei colecţionarilor de insigne din România".

În data de 23 mai BEKE ERNŐ, neobositul organizator al manifestării, a împlinit 65 de ani.
„LA MULŢI ANI CU SĂNĂTATE" din partea colegilor!

Prof. Tiberiu Kelemen,
preşedinte A.C.I.R.

LAUREAȚII PREMIULUI „FLOAREA DE COLȚ”
-EDIȚIA A IX-A – TÂRGU SECUIESC

Acordarea premiilor „Floarea de colț” constituie o onoare şi unul dintre cele mai plăcute momente din activitatea A.C.I.R., devenind, după aproape un deceniu, o tradiție.

Premiul „Floarea de colț” este singura recompensă morală (şi să sperăm că aşa va rămâne!) care este conferită colegilor şi persoanelor care s-au remarcat în susținerea activității insignografice din România.

Anul acesta componentele premiilor au fost realizate de către Firma orădeană ACCESORII PROD, finalizate fiind la Petroşani, fapt pentru care aducem (din nou) mulțumiri domnului inginer Silviu Dobraş.

Vor fi atribuite în acest an, la fel ca şi în anii anteriori, premii însoțite de insigne şi diplomele aferente, care au fost tipărite la Petroşani, la firma S.C. „FOCUS GRAFISERV” S.R.L.

Astăzi vor fi acordate cinci trofee cu numerele 48-52 inclusiv.

Conducerea A.C.I.R. în şedința din data de 07 martie 2015, după o riguroasă şi dificilă selecție, a luat în unanimitate următoarele hotărâri în privința acordării premiilor:

- În decursul anilor, datorită funcției pe care şi astăzi o îndeplineşte cu multă conştiinciozitate în cadrul Monetăriei Statului, i-au trecut prin mâini mii de insigne şi medalii, pe care le-a înfrumusețat prin emailări sau patinări deosebit de complicate.

Este un coleg plăcut, comunicativ, care îi ajută pe toți cei care îi cer părerea în probleme de insigne.

Pentru activitatea depusă în cadrul asociației, astăzi colegul ION GHEORGHE din Bucureşti primeşte, alături de felicitările noastre, şi premiul cu numărul 48.

- Un coleg discret care, după cum se spune „tace şi face”, şi-a axat colecția pe piese reprezentative ale „sportului-rege” – FOTBALUL.

Activează cu multă dăruire alături de colegii din Deva. Participând la marile expoziții naționale, panourile prezentate au fost o pată de culoare între numeroasele piese aduse pe simeze, care au încântat privirea numeroşilor vizitatori.

Realizările enumerate aparțin colegului TIMOTEI NEICONI, se pare singurul colecționar din Hațeg (jud. Hunedoara), căruia astăzi i se decernează premiul cu numărul 49, alături de aprecierea noastră.

Un coleg integrat relativ recent în asociație, s-a impus prin corectitudine, puctualitate şi prietenie dezinteresată, calități care l-au făcut cunoscut şi apreciat în domeniul unde îşi desfăşoară activitatea profesională. Fire deosebit de ambițioasă, doreşte să obțină cele mai bune rezultate într-un timp scurt.

Ne-a ajutat în momente dificile, în care continuitatea reuniunilor noastre era pusă serios sub semnul întrebării. În ultimii ani colecția domiei sale a crescut spectaculos şi interesul pentru studiul insignei s-a concretizat prin apariția unor articole bine gândite, publicate în revista noastră.

Pentru a asigura continuitatea preocupărilor pentru insignă, a insuflat pasiunea şi urmaşului său care, sperăm că va deveni membru de nădejde în cadrul asociației, precum părintele său.

Colegul MIHAI-SILVIU IVAN din Focşani, alături de felicitările noastre şi în aplauzele dumneavoastră, se poate mândri din acest moment cu titlul de laureat al premiului „Floarea de colț", trofeu care, pentru amatorii de statistici, poartă numărul 50.

Suntem convinşi că domnul Mihai-Silviu Ivan are încă multe resurse prin care ne poate ajuta în activitatea de viitor.

- O figură remarcabilă la întâlnirile noastre, pe care întotdeauna ne-a făcut plăcere să o revedem, este un coleg care vine din capitală.

Cu înțelepciunea pe care o dau cele opt decenii de viață şi mulți ani de activitate în domeniul insignografic, sfaturile şi îndrumările domniei sale sunt prețioase pentru noi toți.

Cu mult respect colectivul de conducere al A.C.I.R. înmânează astăzi trofeul cu numărul 51 colegului EUGEN CĂLIANU din Bucureşti, membru fondator al asociației. Dorim colegului Călianu numai sănătate, ca să-l avem alături mulți ani!

- Membru al asociației încă de la începuturile ei, membru al diverselor formațiuni care promovează figura luminoasă a LUCEAFĂRULUI poeziei naționale, participant la numeroase expoziții tematizate sau netematizate, posesor al unei colecții impresionante, în viața de toate zilele se ocupă de educația tinerei generații – cea care ne va înlocui, având onoranta profesie de dascăl.

În nordul țării, unde domneşte dulcele grai al lui Creangă şi Sadoveanu, colegul nostru din Hârlău face o neîntreruptă mediatizare micilor insemne care constituie esența activității noastre.

Trofeul cu numărul 52 va pleca spre Moldova, împreună cu colegul IOAN MUŞEI, pentru a ocupa locul de onoare în vitrina cu trofee a familiei.

Conducerea A.C.I.R. îi felicită pe toți colegii premiați pentru ceea ce au realizat în vederea menținerii bunelor relații între colecționari şi promovarea insignografiei din țara noastră.

Doresc în acest cadru să fac următorul anunț important: anul viitor A.C.I.R. va acorda ultimele premii „Floarea de colț", încheind astfel un ciclu de zece ani. Vom încerca cu această ocazie să prezentăm în expoziție toate cele zece premii care au fost înmânate în aceşti ani. Rog pe fiecare să se gândească cum şi cu ce să înlocuim acest premiu care, sper, că a fost apreciat de laureații care l-au primit.

Sper că în următorul an vom primi sfaturi valoroase din partea dumneavoastră în acest sens.

COMITETUL DE CONDUCERE A.C.I.R.
Tiberiu Kelemen
Viorel Stroe
Dumitru Puşcaşu

PLACHETA CELUI DE-AL VII-LEA
CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE – O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ

În fiecare an, cu ocazia reuniunilor noastre, organizatorii caută să adauge câte un element de noutate în desfăşurarea manifestărilor.

Anul acesta colegii de la Târgu Secuiesc nu s-au lăsat mai prejos, iar una dintre surprizele care ne-au făcut plăcere a fost acordarea premiilor celor mai valoroşi colecţionari şi sponsorilor manifestării un element nou de care vom încerca să ţinem cont pe viitor.

Deoarece plachetele a fost total deosebite faţă de ceea ce s-a realizat până în prezent, vom încerca o descriere a lor.

Plachetele din ceramică au fost gândite de sculptorul prof. Vetró Bodoni András, iar materializarea s-a făcut la Firma S.C. AMRITA S.R.L., de către domnul László Károly, cărora le aducem mulţumiri în acest sens.

Placheta apare în trei variante de culoare: auriu şi maro pentru recompensarea celor care s-au remarcat prin exponatele prezentate şi comunicările susţinute, respectiv verde – pentru cei care au sponsorizat realizarea manifestării.

Există încă o plachetă dreptunghiulară având dimensiunile de 15cm x 20 cm care s-a atribuit participanţilor.

Din punct de vedere tehnic piesa circulară are diametrul de 290 mm, grosimea de 35 mm greutatea fiind de 1755 grame. Pe revers există un sistem de prindere care permite fixarea pe perete.

Pe avers, circular, sunt reprezentate siluetele unor clădiri din centrul oraşului, clădiri azi declarate monumente istorice.

Cum este şi normal, în poziţie centrală apare biserica reformată – un edificiu impozant (1.000 de enoriaşi îşi pot găsi liniştea sufletească aici), construită între anii 1770-1783, fiind cea mai mare biserică reformată din Transilvania. Iniţial, ea era înconjurată de un zid de apărare din cărămidă, cu două turnuri. În 1834 biserica a căzut pradă flăcărilor – în marele incendiu care a distrus oraşul în proporţie de 70%. Edificiul a fost reconstruit în 1838.

Tot atunci au fost distruse şi numeroase bijuterii arhitectonice care erau construite din lemn şi acoperite cu şindrilă; edificiul pe vremuri avea un etaj, balcon de scândură, iar la parter existau prăvălii. O asemenea clădire este imortalizată în partea dreaptă a bisericii reformate, numită Casa Finta şi care a fost clădită în anul 1835, imediat dupa arderea orasului. Edificiul a fost demolat în anul 1972 şi a fost reconstruit în anul 1978.

În aceeaşi parte apare şi actuala Casă de Cultură „VIGADÓ” care iniţial a fost hotel (Hotel JANCSÓ), construită în anii 1903- 1904 şi la început avea la parter depozite de făină.

A treia este o clădire cu etaj, care se afla la colţul intrării în strada şcolii, vizavi de cea a poştei şi este o clădire mică, dar impunătoare după construcţia arhitectonică.

În partea dreaptă a bisericii se înalţă siluetele a trei edificii construite din cărămidă şi piatră. Prima dintre ele este o casă impunătoare cu etaj, construită la începutul anilor 1900 şi care are curtea închisă cu o poartă.

A doua clădire poartă denumirea de „Vörös Ház” (Casa roşie), care este una dintre casele ce nu au ars în anul 1834 când oraşul a fost mistuit de flăcări în proporţie de 70%. Este o clădire tipică, ce a dominat centrul oraşului, iar prin supravieţuire stă ca mărturie vie a construcţiilor trecutului. Clădirea, considerată monument istoric, găzduieste acum un restaurant la subsol, la parter un atelier de bijuterie, iar la etaj un hotel.

Al treilea edificiu se află în partea dreaptă a clădirii „VIGADÓ” şi găzduieşte la parter Banca Română de Dezvoltare, la etaj fiind locuința proprietarului clădirii.

Partea centrală a plachetei este ocupată de imaginea stilizată a unei porți care închide intrarea în curți dinspre centrul oraşului. La ora actuală există o singură poartă originală, din lemn, respectiv din 75 de curți au mai rămas 73, care sunt aşezate în două inele.

Conturul porții încadrează cifra 41, ceea ce reprezintă numărul întâlnirilor noastre; dedesubt, în relief, stă scris „TG. SECUIESC – KÉZDIVÁSÁRHELY”.

Semicircular apar tot în relief, bilingv, data şi denumirea manifestării:

„EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ DE INSIGNE, 22-24 MAI 2015

2015 MÁJUS 22-24 ORSZÁGOS JELVÉNYKIÁLITÁS”

Placheta este un bun exemplu de promovare a unor valori istorice aflate pe perimetrul localității unde se desfăşoară reuniunile colecționarilor de insigne, motiv pentru care s-a şi făcut prezentarea detaliată a ei.

Această plachetă este însoțită şi de o frumoasă diplomă prezentată n imaginea alăturată.

În cadrul Expo 41 a fost cuprinsă şi ce de-a XXXVII-a expoziție insignografică organizată în oraşul Târgu Secuiesc. Ca o noutate, de această dată nu numai expozanții au fost recompensați, ci şi sponsorii expoziției, cu o plachetă şi cu o diplomă de mulțumire, special executate pentru această ocazie. Recompensarea sponsorilor a avut loc în seara zilei de 23 mai la restaurantul „Székely Vendéglő” unde colecționarii au servit cina festivă. În fotografia de mai jos este redat momentul premierii domnului László Károly, patronul firmei S.C. AMRITA S.R.L. unde au fost realizate plachetele.

Premiul de participare .

Acest premiu este din lut ars, având forma dreptunghiulară şi a fost conceput de Beke Ernő, iar realizarea lui a fost făcută de dl. LÁSZLÓ KÁROLY, patronul SC AMRITA SRL din Târgu Secuiesc. Placheta este o compoziție, având la bază o parte dintr-o poartă secuiască, respectiv poarta mică în care este cuprinsă o intrare simbolica a unei curți din primul inel, un arc dechis care face parte din construcția primei case a unei curți şi este caracteristică curților din partea centrală a orașului Târgu Secuiesc.

Conturul porții încadrează cifra 41, ceea ce reprezintă numărul întâlnirilor noastre. Dedesubt, în relief, stă scris:

„TG. SECUIESC – KÉZDIVÁSÁRHELY”.

Semicircular apar tot în relief, bilingv, data şi denumirea manifestării:

„EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ DE INSIGNE, 22-24 MAI 2015
2015 MÁJUS 22-24 ORSZÁGOS JELVÉNYKIÁLITÁS”

Şi această plachetă a fost înmânată participanților alături de o dploma pe care o prezentăm în imaginea de mai jos.

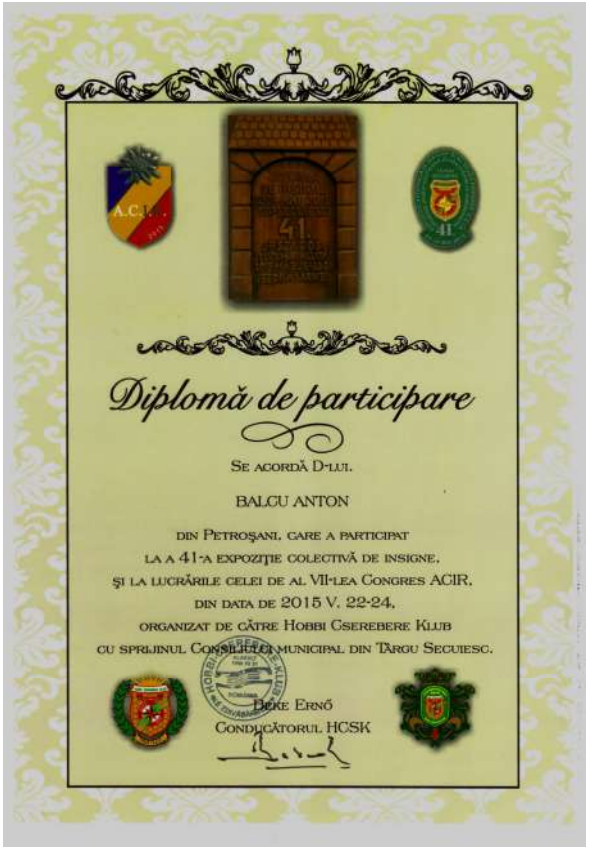

Beke Ernő
Tg. Secuiesc

INSIGNA OFICIALĂ ACORDATĂ PARTICIPANȚILOR LA CEA DE-A 41-A EXPOZIȚIE COLECTIVĂ DE INSIGNE 22-24 MAI 2015 – TÂRGU SECUIESC

Ştiu că este prea devreme pentru a scrie despre insigna oficială ce marchează cea de-a 41-a expoziție colectivă de insigne, organizată în municipiul Târgu Secuiesc de către Hobbi Cserebere Klub în perioada 22-24 mai 2015, dar acum amintirile sunt încă foarte vii şi, privind prin această prismă, relatarea poate fi mult mai obiectivă.

Momentul apariției acestei insigne a fost precedat de un întreg şir de încercări realizate atât asupra formei cât şi a înscrisurilor ce trebuia să le poarte.

Piesa ar fi trebuit să marcheze patru evenimente:

1. Cea de-a 41-a expoziție colectivă de insigne din România;
2. Al VII-lea Congres al Asociației Colecționarilor de Insigne din România;
3. Cea de-a XXVII-a expoziție de insigne organizată în Municipiul Târgu Secuiesc;
4. 25 de ani de la înființarea Hobbi Cserebere Klub, organizatorul manifestării.

Au fost concepute cel puțin patru variante de formă pentru insignă, dar din cauza mărimii la primele trei nu era posibilă înscrierea textului ce face referire la evenimentele de mai sus.

Apoi a venit ideea! A fost desenată prima oară insigna HCSK (Hobbi Cserebere Klub), pornind de la ideea că ea reprezenta organizatorul, apoi s-a continuat cu scrierea circulară a textului ce marca evenimentele menționate. Când am terminat cu primul rând de text am continuat cu cel de-al doilea ce conținea acelaşi text, dar în limba română, adică această insignă va fi bilingvă, în română şi în maghiară. Când cele două texte au fost gata s-a trecut la micşorarea ansamblului până când textul se putea citi uşor, astfel s-a obținut mărimea insignei. A urmat aplicarea elementelor desenate mai înainte pe o formă adecvată, rezultând o primă variantă a acesteia.

Apoi s-a trecut la colorarea piesei ce trebuia să fie în concordanță cu imaginea centrală (insigna HCSK). Astfel a luat ființă prima insignă suprapusă, din cele 41 care au marcat anual în decursul timpului acest eveniment insignografic major.

Dar cu această fază nu a fost definitivat desenul insignei . Imaginea acestui desen a fost trimisă domnului Tiberiu Kelemen, care a luat legătura cu producătorul, firma ACCESORII PROD din Oradea, unde a fost dată forma finală, fiind stabilită totodată şi mărimea piesei, dar aceasta după ce s-au mai schimbat 3-4 scrisori cu imagini şi diferite comentarii.

Deci insigna care marchează a 41-a ezxpoziție colectivă de insigne din România, cel de-al VII-lea Congres ACIR, a XXVII-a expoziție de insigne organizată în municipiul Târgu Secuiesc şi nu în ultimul rând aniversarea a 25 de ani de la înființarea HCSK, are o formă ovală cu partea inferioară deschisă în evantai.

Placa de bază a insignei este confecționată din metal de culoare albă, iar insigna HCSK din metal de culoare galbenă. Prinderea insignei se face prin ac de siguranță. Mărimea insignei este de 5 cm pe înălțime şi de 3 cm pe lățime. Placa de bază are culoarea verde închis, iar în mijloc este fixată prin suprapunere insigna HCSK. e conturul exterior al piesei, în limba română, este înscris cu majuscule textul „41 EXPOZITIE NAȚIONALA DE INSIGNE SI AL VII-LEA CONGRES A.C.I.R.” , iar sub numărul 41 este trecută data 22-24 MAI 2015. În interior pe rândul al doilea acelaşi text este redat în limba maghiară „41. ORSZÁGOS JELVÉNY KIÁLLITÁS ÉS A JELVÉNYGYŰJTŐK VII. KONGRESSZUSA”. Tirajul comandat şi executat este de 100 de bucăți.

Deasupra insignei Hobbi Cserebere Klub, fixată în mijlocul acesteia, în partea de sus, este înscris în limba română textul „TÂRGU SECUIESC”, de asemenea lizibil.

Beke Lenke
Târgu Secuiesc

INSIGNELE ANIVERSARE BASEL FASNACHT – DIN ELVEȚIA
(Carnavalul de la Basel)

În fiecare an, la sfârşitul lunii februarie, timpul se opreşte în loc pentru trei zile, în partea nordică a Elveției, în localitatea Basel. Oraşul învecinat cu trei țări, de altfel unul liniştit şi paşnic, deodată devine agitat, totul se schimbă, fiindcă începe festivalul „FASNACHT" cu o durată de trei zile şi care după localnici este al treilea ca mărime în lume după carnavalele organizate la Rio şi la Veneția.

Pentru marcarea evenimentului cultural, în fiecare an se emit insigne de diferite tipuri şi mărimi. Aceste insigne sunt uni sau bimetal, cele mai frecvente fiind cele dintr-un singur metal. Insignele bimetal sunt mai arătoase, mai frumoase, asta şi datorită componenței lor, fiind ieşite din comun, nu numai prin mărimea, în cazul unora, ci şi prin greutatea lor, determinată de grosimea şi mărimea insignei. În unii ani se bat în trei variante de culoare aceleaşi insigne: galben, argintiu şi bronz. *Insigna galbenă este cea mai mare, urmează cea argintie, iar cea din bronz este cea mai mică.*

Insignele nu sunt emailate, frumusețea lor constând în varietatea figurilor, interesante, care se află redate pe fiecare insignă în parte.

Anul de emitere este bine ascuns în mod artistic, iar căutarea lui este o plăcere pentru cel care nu se enervează uşor.

Sistemul de prindere al insignelor se realizează în două moduri: unul, cel obişnuit, cu ac, iar celălalt cu ac de siguranță.

Pe reversul insignei, pe unele piese se poate vedea şi marcajul executantului. Insignele nu sunt înseriate. Mai jos prezint câteva piese de acest gen:

(Insigne din colecția personală)

Nu ştiu din ce an au început să fie emise aceste insigne, dar cea mai veche pe care o am eu este din anul 1936.

Colecționarea acestei teme, într-un fel mi-a fost sortită, am văzut mai multe piese la un loc, care degajau un deja-vu puternic, ce mi-a stârnit interesul şi m-a determinat să realizez colecția formată din 36 de insigne de acest fel. Ulterior am început să caut, să mă interesez şi de alte asemenea piese. Până în prezent am reuşit să dezvolt colecția ajungând la 76 de insigne şi nu vreau să mă opresc la acest număr.

Beke Csilla
Târgu Secuiesc

N.R.

Cu permisiunea celei care a scris articolul, facem câteva precizări privind desfăşurarea Carnavalului de la Basel, deoarece la noi sunt mai puțin cunoscute.

Originile carnavalului se regăsesc în Evul Mediu şi marchează „Lăsata Secului" de Paşti, fiind considerate drept cele mai vesele şi frumoase zile ale anului.

Ca amploare, carnavalul se situează pe locul al treilea după cele de la Rio şi Veneţia.

Manifestarea începe luni dimineaţa la ora 4^{00}, cu defilarea participanţilor costumaţi şi mascaţi. Alaiul vesel străbate străzile întunecate ale oraşului (luminile fiind stinse), iar trompetiştii au prinsă de mască o mică sursă de lumină, care crează efect deosebite. Aceştia îi cuprind într-un cerc pe cei două sute de purtători ai lampioanelor, care arată mulţimii tematicile diverselor grupări pentru carnavalul din acel an. Luni şi marţi la ora 13^{30} are loc defilarea (pe jos sau în care alegorice) a celor 12.000 de participanţi costumaţi care-şi prezintă tematicile. Se împart răvaşe satirice destinate măştilor, flori (mimoze şi trandafiri), portocale şi dulciuri şi se aruncă cu confetti.

Tot cortegiul este însoţit de muzica interpretată la trompete şi piculine – cele mai îndrăgite instrumente.

Marţi seara, între orele 19^{30} - 23^{00}, în trei pieţe, au loc concerte de muzică de fanfară.

Pe toată perioada carnavalului sunt prezentate, de către amatori, momente vesele, existând o sută de mici scene construite în acest scop.

Oraşul îşi regăseşte liniştea după 72 ore de veselie, joi dimineaţa la ora 4^{00}. Programul orar al manifestării este respectat cu strictețe, totul funcţionând asemenea unui „ceas elveţian”.

(Imagini preluate de pe internet)

Mediatizarea evenimentului se face printre altele şi prin două tipuri diferite de insigne. Există astfel de insigne de talie mare, neemailate, ale carnavalului, respectiv insigne ale diverselor grupuri participante.

La început insignele erau neemailate, dar în ultima perioadă au apărut şi insigne emailate în culori vii.

EXPOZIȚIILE INSIGNOGRAFICE DE-A LUNGUL A PATRU DECENII /TEMATIZARE/ PREMIERE

Anul 1984 a însemnat o schimbare majoră în activitatea de colecţionar a subsemnatului, atunci, în urmă cu peste trei decenii, am primit invitaţia de a participa la cea de-a X-a întâlnire a colecţionarilor de insigne din România, care a avut loc la Petroşani. Invitaţia o datorez regretatului nostru coleg Szőcs Lázló, care fiind în vizită la rudele din oraşul meu, a dat peste mine ca aşa-zis coleţionar de insigne, pe atunci aveam cam 600 de insigne colecţionate la întâmplare. Lui îi datorez primii paşi în insignografie. În urma invitaţiei primite am plecat în Valea Jiului, însoţit fiind de fiul meu, Beke István Attila despre care cu reală mândrie pot spune că, după atâţia ani, s-a integrat în marea familie a colecţionarilor, fiind pentru mine şi anul acesta un ajutor de nădejde.

La expoziţia întâlnirii din 1984 am fost recompensat cu premiul II la tematica „Învăţământ-pionieri" iar acel moment, aparent banal, a constituit începutul unei activităţi insignografice deosebite la Tg. Secuiesc, activitate apreciată de toţi colegii care au participat la aceasta.

Întâlnirile noastre au fost însoţite de expoziţii colective de insigne – principalul mod de a ne face cunoscut obiectul activităţii. Aceste manifestări, pe ţară, începând de la ediţia a VI-a de la Arad-1980, au fost tematizate(12 tematici), acordându-se trei premii la fiecare tematică. Acesta a fost începutul ordonării expoziţiei colective după anumite criterii stabilite aleator de către organizatori.

Cum era şi firesc, toţi colecţionarii doreau o clasare cât mai bună în ierarhia colecţionarilor, existând aproape de fiecare dată nemulţumiri cu privire la modul de jurizare al exponatelor şi acordarea premiilor.

În urma discuţiilor libere care au avut loc la sfârşitul întâlnirilor s-a cristalizat şi un regulament al expoziţiilor care a fost îmbunătăţit permanent de la o manifestare la alta. Participanţii la expoziţia-concurs trebuiau să încadreze exponatele în tematicile stabilite de organizatori. Numărul acestora oscila în funcţie de posibilităţile celor care organizau manifestarea între 21 în 1984 la Petroşani şi o singură tematică tot la Petroşani în 1996, dar în medie au existat 10 tematici.

Tematizarea expoziţiilor a reprezentat un pas important în activitatea noastră, dar au existat unele inconveniente, deoarece pe acelaşi panou erau prezente insigne noi şi vechi, emailate sau neemailate, româneşti şi străine, toate având, însă, o trăsătură comună: făceau parte din aceeaşi tematică.

Sistemul şi-a arătat imperfecţiunea, deoarece prin restrângerea numărului de tematici au dispărut din expoziţii insigne de mare valoare precum cele din diverse ramuri sportive (box, haltere, ciclism, călărie,unele jocuri etc.), insignele din sistemul financiar sau juridic, căi ferate sau navale.

Din anul 1993 întâlnirile noastre au fost ridicate la rang de reuniuni, câştigând astfel un plus de prestanţă, dar problema principală pentru noi rămânea tot jurizarea exponatelor, iar numărul tematicilor rămânea aproximativ 10, existând trei premii şi două menţiuni la fiecare. Au existat numeroase expoziţii libere unde fiecare participant primea aceeaşi diplomă şi recompensă.

TREBUIE REMARCAT CĂ DE-A LUNGUL CELOR PATRU DECENII AU EXISTAT NUMAI RECOMPENSE MORALE, FIIND TOTAL EXCLUSE CELE MATERIALE ŞI SPERĂM CĂ ACESTEA VOR RĂMÂNE AŞA ŞI PE VIITOR!

În anul 2000, la Tg. Secuiesc, a fost organizată cea de-a XXVI-a Reuniune a colecţionarilor de insigne din România. Baza acestei manifestări pe ţară a constituit-o expoziţiile locale ale colecţionarilor care au început din 1984 şi care nu s-au întrerupt nici în anul 2000. Având experienţa cu lipsurile manifestărilor anterioare la care am participat, s-au introdus tematici noi precum heraldica, formaţiuni politice, industrie, agricultură, care în ultima perioadă apăreau la tematica „Diverse". Cu această ocazie au existat în total 20 de tematici. În acelaşi timp s-a organizat şi cea de-a XII-a expoziţie de insigne a colecţionarilor din localitate, manifestare ce fusese iniţiată încă din anul 1984. Noutatea în premieră absolută a constituit-o însă recompensarea: toţi participanţii au primit premiul I. Interesant, ca o concluzie personală, a fost faptul ca nu am înregistrat nicio contestaţie sau reclamaţie!

Metoda de premiere „Tg. Secuiesc" a fost aplicată şi la următoarele manifestări, dar din păcate, datorită faptului că spaţiul expoziţional care prezenta siguranţă era restrâns, numărul exponatelor a fost

limitat de către oraganizatori, prima dată la patru apoi redus la trei, fapt care a dus la scăderea în valoare a expozițiilor, dar au fost evitate numeroasele discuții şi nemulțumiri.

În anul 2005, atunci când colecționarii de la Tg. Secuiesc au organizat cea de-a XXXI-a expoziție colectivă, s-a încercat reintroducerea tematicilor enumerate după care au avut loc şi manifestările anterioare. S-a reuşit acoperirea unei plaje largi de tematici, prin contopirea expoziției naționale cu cea orăşenească, obținându-se încă o dată o creştere substanțială a cantității şi calității exponatelor prezentate.

În anul 2009 întâlnirile colecționarilor de insigne, la propunerea regretatului col (r)Dogaru Ioan, au urcat încă o treaptă, fiind ridicate la rang de congrese.

Astfel în 2010, urmând o ciclicitate a manifestărilor, Municipiul Târgu Secuiesc este gazda celui de-al II-lea Congres Național de insignografie, respectiv a celei de-a XXXVI-a Expoziții colective de insigne.

Au participat la manifestare 82 de colecționari, fiind expuse 406 panouri (convențional 24.360 de insigne).

Acest lucru s-a datorat faptului că nu a fost limitat numărul de panouri aduse în expoziție, existând astfel 16 tematici diverse.

Anul acesta, când cel de-al VII-lea Congres Național de insignografie, respectiv cea de-a 41-a expoziție colectivă au loc tot la Târgu Secuiesc, în virtutea experienței căpătate de-a lungul anilor şi cu consultarea conducerii A.C.I.R., am găsit câteva soluții novatoare în organizarea expoziției colective şi a modului de recompensare – cel mai important element al manifestării – astfel:

1. Se poate prezenta în expoziția colectivă orice tematică se doreşte, iar numărul panourilor este nelimitat.
2. Recompensările pentru locul III, II şi I vor consta din diplome astfel: diplomă de participare, diplomă de onoare şi diplomă de excelență. La obținerea acestor diplome-premii s-au stabilit anumite criterii foarte clare, aşa că fiecare expozant poate să-şi calculeze de acasă şansele.
3. **Pentru premiul III, echivalent cu „Diploma de participare”** vor fi expuse între 1-15 panouri – se va obține un punct.
4. **Pentru premiul II, echivalent cu „Diploma de onoare”** vor fi expuse peste 15 panouri cu insigne, doar se poate şi mai multe panouri expuse, respectiv se vor obține două puncte.
5. **Pentru premiul I, echivalent cu „Diploma de excelență”** vor fi expuse minimum 5 panouri, respectiv va fi prezentată o comunicare insignografică în cadrul sesiunii, se vor obține astfel trei puncte.

Punctele acumulate pe cluburi, asociații, secții numismatice intră în calcul în vederea stabilirii clasamentului pentru acordarea Cupei Transmisibile „Ilin Milan”.

STIMAȚI COLEGI,

În urma inițierii prezentului regulament s-au obținut în prima fază de confirmare a participării următoarele rezultate:

1. Participarea a 100 de expozanți care vor prezenta 446 de panouri (31.220 insigne). Au apărut tematici noi precum insigne feroviare, insigne COCA-COLA, insignele sistemului financiar, diverse societăți, insignele unor carnavale etc.
2. Vor fi prezentate în cadrul sesiunii de comunicări un număr de 33 de materiale, un record în materie.
3. Simplificarea sistemului de jurizare.
4. O surpriză pregătită pentru panouri care sunt confecționate nerespectând dimensiunile date de regulament adică 35cm x 45 cm, acestea vor fi expuse separat într-o parte a suprafeței de expunere, având cadrul de lemn acoperit cu stofă de culoare gri!

Momentul adevărului a sosit şi vom cunoaşte curând reacția participanților la cel de-al VII-lea Congres Național de Insignografie şi cea de-a 41-a Expoziție colectivă de insigne.

Beke Ernó, Tg. Secuiesc
Vicepreşedinte A.C.I.R.

INSIGNELE VECHI ALE DRUMEȚILOR MONTANI DIN REGATUL SERBIEI ŞI JUGOSLAVIEI

Drumeţiile montane intră în rândul celor mai vechi activităţi omeneşti, din cauza apropiatei legături primordiale cu „mama-natură”.

Cu cât evoluţia civilizaţiei a separat omul ca spaţiu şi stil de viaţă, de mediul natural cu nemăsurate frumuseţi şi satisfacţii, omul tinde tot mai mult ca, îndepărtat de natură, în natură să se întoarcă.

Pentru drumeţiile montane afinitate pot avea numai persoanele cu o bogată viaţă spirituală şi intelectuală.

Colecţionarea insignelor cu tematica drumeţiei montane reprezintă un mod specific de păstrare a acestui tezaur cultural.

Realizarea unei colecţii de insigne cu tematica drumeţii montane ne dă o foarte largă cunoaştere întregii istorii de dezvoltare a societăţilor drumeţilor montani, care la noi se pot aşeza printre primele din Europa.

Când în Europa secolului al XVI-lea de abia a mijit şi a început să se trezească interesul spre natură, scriitorii şi poeţii noştri au scris lucrări literare, inclusiv cântece populare, inspirate de frumuseţea munţilor noştrii.

În Regatul Serbiei şi ulterior Regatul Jugoslaviei au fost constituite multe societăţi ale drumeţilor montani, iar confirmarea pentru acestea sunt vechile insigne ale drumeţilor montani.

Multe societăţi ale drumeţilor montani s-au constituit şi au activat cu mult înainte de a fi legalizate, când ţările noastre erau neunificate (datorită şi influenţei marilor monarhi). Şi în asemenea condiţii, totuşi, se constituie şi la popoarele noastre societăţi ale drumeţilor montani.

Fiecare insignă a drumeţilor montani are importanţa ei şi ca valoare muzeistică. Fiecare insignă reprezintă simbolul acestei mişcări sportive şi ecologiste, se remarcă cu multe detalii minunate şi pe fiecare sunt reprezentate multe culori cu emailuri viu colorate.

Minunata floare endemică – floare alpină – floarea de colţ (Leontopodium alpinum Cass.) cunoscută şi numele de: Floarea reginei, albumeala, albumiţa, flocoasele sau edelweiss, dintotdeuna a fost simbolul marii iubiri pentru frumuseţea dealurilor şi munţilor.

Prima societate a drumeţilor montani , constituită în Serbia, a fost „SOCIETATEA SÂRBEASCĂ A DRUMEŢILOR MONTANI” legalizată în 1901 la Belgrad, după aceasta se constituie în Serbia secţii în Nis, Kragujevac, Brus, Vranje, Ujice şi în alte localităţi (foto 1-4).

La terminarea Primului Război mondial după 1918, pe teritoriile noastre se crează un nou regat al Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor (S.H.S.) care în scurt timp îşi schimbă denumirea în Regatul Jugoslaviei, ţara este împărţită în nouă bănii, de fapt nouă regiuni.

Organizaţiile drumeţilor montani se formează în principal pe principii etnice.

Creatorii conceptuali şi purtătorii gândirii drumeţiei montane la sârbi au fost oamenii învăţaţi ai acelor vremuri, educaţi în capitalele europene. Revenind în Serbia, ei înainte de toate lucrând asiduu în profesiile pentru care erau pregătiţi, au avut ocazia şi au creat obiceiul de a petrece timpul liber în munţi.

Marele nostru învăţat Josif Pancici este primul creator şi înfăptuitor al ideii drumeţiei montane în Serbia, încă din 1846, întemeind această mişcare. A fost ales primul preşedinte al Academiei Sârbeşti a Ştiinţelor, fiind cunoscut şi recunoscut ca botanist de renume mondial. Pe lângă el s-au remarcat mulţi profesori şi scriitori ai acelor vremuri, dar şi geografi sau medici.

În anul 1925 se înfiinţează Uniunea Drumeţilor Montani a regatului Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor, cu scopul de a colabora cu asociaţiile turistice frăţeşti (foto.2).

În Bosnia şi Herţegovina societăţile drumeţilor montani, au fost organizate pe criterii etnice. Sârbii au fost legaţi exclusiv de muntele Romanija din Bosnia ca şi membri ai societăţii „Romanija – Sarajevo”.

Uniunea societăţilor de drumeţii montane în regatul Jugoslaviei a fost formată din societăţile:

- Societatea Drumeţilor Montani din Slovenia înfiinţată în 1893.
- Clubul turistic „SCALA” înfiinţat în anul 1921.
- Societatea Drumeţilor Montani din Croaţia înfiinţată în anul 1874.
- Societatea Drumeţilor Montani „FLOAREA DE COLŢ” înfiinţată în anul 1925.
- Societatea Drumeţilor Montani „CULME” înfiinţată în 1925.
- Societatea Drumeţilor Montani din Bosnia şi Herţegovina înfiinţată în 1921.
- Societatea Drumeţilor Montani „ROMANIJA” înfiinţată în 1919.
- Societatea Drumeţilor Montani „FRUSKA GORA” înfiinţată în 1924.
- Societatea Drumeţilor Montani Sârbi, înfiinţată în 1901.
- Societatea Drumeţilor Montani „MORAVA”- Nis înfiinţată în 1932.
- Societatea Drumeţilor Montani „SERBIA DE SUD” înfiinţată în 1935.
- Societatea Drumeţilor Montani „NOVI SAD” înfiinţată în 1923.

Societăţile de mai sus au insigne proprii, ca de altfel şi alte societăţi.

INSIGNE TURISTICE DIN REGATUL JUGOSLAVIEI

Foto nr.1 – Insigna Societăţii sârbeşti a drumeţilor montani din 1901, piesa are dimensiunile de 26/37 mm. Grad de raritate – 50 de puncte.

Foto nr.2 – Distincţie din argint a Uniunii Drumeţilor Montani din Regatul Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor din 1925, piesa are dimensiunile de 40/60 mm. Grad de raritate – RRR.

Foto nr. 3 – Insigna Societăţii drumeţilor monatani din Novi Sad din anul 1923, având orizontala de 40 mm şi verticala de 58 mm. Raritate – R.

Foto nr.4 – Insigna Societăţii sârbeşti a drumeţilor montani din 1901, cu orizontala de 35 mm şi verticala de 35 mm, este confecţionată din argint iar câmpul piesei este colorat manual cu email. Grad de raritate – RRR.

Foto.1

Foto. 2

Foto. 3

Foto. 4

Dr. Slobodan Mijatovic
Pancevo – Serbia
Traducere - Ilin Milan
Timişoara

SFÂNTA VARVARA - ÎNTRE MIT ŞI ADEVĂR
INSIGNE CARE IMORTALIZEAZĂ CHIPUL SFINTEI EMISE ÎN VALEA JIULUI

Sfânta Mare Muceniță Varvara este ocrotitoarea celor care lucrează sub pământ – a minerilor. În rugăciunea ei cea mai de pe urmă a spus: „O, Împărate Ceresc, ascultă pe omul care mă va pomeni pe mine şi pătimirile mele. Să nu se apropie de acela boală năprasnică şi moarte neaşteptată să nu-l răpească pe el, că ştii Tu, Doamne, că trup şi sânge suntem şi lucrul preacuratelor mâinilor Tale". Atunci s-a auzit un glas din cer chemându-o la cele de sus şi făgăduindu-i împlinirea cererii sale.

Biserica prăznuieşte în fiecare an, la data de 4 decembrie, pe Sfânta Mare Muceniță Varvara – ocrotitoarea minerilor. Foarte mulți, în special tineri, se întreabă cine a fost această Sfântă, când şi cum şi-a trăit scurta existență pământească şi ce a făcut pentru ca Biserica să o prăznuiască în fiecare an?

Înscrisurile vechi ale istoriei ne precizează că Sfânta Varvara a văzut lumina zilei într-o perioadă foarte tulbure a Imperiului Roman, în preajma anului 288, în timpul domniei împăratului Aurelius Valerius Diocletianus, care a fost proclamat împărat la Nicomidia de către armata din Orient la data de 20 noiembrie 284.

În acea perioadă mugurii creştinismului începeau să se deschidă, iar cei care primeau noua credință erau prigoniți, supuşi torturilor şi dați la moarte. Numărul martirilor a fost foarte mare şi numeroşi creştini din cele mai diverse pături sociale, de la sclavi până la înalți demnitari sau nobili, şi-au dat viața pentru mărturisirea credinței în Hristos cel Înviat.

La 1 aprilie 286 Aurelius Maximianus primeşte titlul de Augustus şi este numit împărat de către Diocletianus, încredințându-i-se administrarea şi apărarea Occidentului. La 1 martie 293 se instituie tetrahia şi astfel, pe lângă cei doi Augusti sunt numiți şi doi Cezari.

La 24 februarie 303 încep persecuțiile creştinilor în baza primului din cele patru edicte emise pentru condamnarea creştinismului. Creştinii au avut mult de suferit.

Sfânta Varvara s-a născut la sfârşitul secolului al III-lea, în părțile Egiptului, în cetatea Iliopoli, dar datele biografice sunt extrem de sărace şi incerte. Mama Sfintei Varvara a murit mult prea repede, iar de creşterea şi educația fetei s-a ocupat, practic, tatăl său, Dioscor, un foarte bogat conducător de oşti.

Deşi a fost închisă de către tatăl ei într-un turn şi crescută în singurătate, neavând legătură decât cu slujnicele ei, de timpuriu Sfânta Varvara a înțeles că toate frumusețile din natură nu au putut fi create de către „chipurile cioplite de mâna omului" şi a refuzat să se mai închine la zeitățile din casă, fapt care a condus la înrăutățirea relațiilor cu tatăl ei. În sufletul ei s-a născut convingerea că există un Dumnezeu care nu e făcut de mână omenească, iar Acela este singurul Creator şi pe toate numai El le zideşte!

Înaintând în vârstă şi apropiindu-se timpul căsătoriei, i s-a îngăduit să iasă din turnul în care viețuise în singurătate şi aflând tainele credinței creştine de la o slujnică, după ce a fost luminată cu Sfântul Botez, îşi petrecea zilele şi nopțile în posturi şi rugăciuni, iar marea minune înfăptuită de Dumnezeu a fost că a făcut posibilă creşterea unui minunat crin într-o grădină plină de buruieni. Prigonită pentru credința în Hristos chiar de către tatăl ei, harul lui Dumnezeu a întărit-o,încurajându-o şi, deşi a fost bătută şi torturată, nu s-a lepădat de credință.

Dată pe mâna ighemonului Marțian de către tatăl ei, a fost condamnată la moarte şi în ultimele momente ale vieții a dat dovadă de un altruism fără seamăn pentru că, în loc să se roage pentru viața ei, ea se ruga pentru viața oamenilor. Sfânta Varvara a fost ucisă de propriul ei tată la 4 decembrie 306, la numai 18 ani.

Un evlavios creştin cu numele Galentian a luat trupul Sfintei şi l-a îngropat cu cinste în cetate, mai târziu zidindu-se o biserică în cinstea Sfintei Varvara deasupra mormântului său. Numele Sfintei şi pătimirea ei s-au făcut cunoscute datorită minunilor ce se săvârşeau la mormântul său. Astfel, în secolul al VI-lea moaştele Sfintei Varvara au fost mutate în Constantinopol, capitala Imperiului Bizantin, unde au rămas şi au fost cinstite vreme de şase sute de ani, după care au fost strămutate la Kiev de către fiica Împăratului Alexie Comnenul, Varvara, căsătorită cu prințul rus Mihail. Astăzi

sfintele sale moaşte se păstrează în catedrala Sfântul Vladimir din Kiev, iar mici părticele din acestea au fost date şi se cinstesc în diferite părţi ale lumii.

Cultul pentru Sfânta Varvara, ca ocrotitoare a minerilor, a ajuns pe malurile Jiului odată cu muncitorii mineri veniţi din cele patru zări, în perioada 1868-1896, pentru a exploata bogăţiile subsolului din această zonă. Repere ale cultului Sfintei Varvara se regăsesc în numismatica Văii Jiului începând din 1907, când un grup de mineri polonezi au adus cu ei medalioane cu anou având înscrise pe ele numele Sfintei.

Tot aceşti mineri polonezi au prăznuit în mod solemn pentru prima dată în coloniile muncitoreşti de la Lupeni pe Sfânta Barbara în 4 decembrie 1907. După foarte mulţi ani în care Sfânta Varvara era prăznuită de multe ori în secret de către mineri (în perioada comunistă), s-a reluat din anul 1993 emiterea de către fosta Regie Autonomă a Huilei a unor medalioane, medalii şi plachete pe care se regăseşte chipul Sfintei.

În acest context, Secţia Numismatică Petroşani, cu ocazia Reuniunii colecţionarilor de insigne din România din anul 2004, emite o insignă cu chipul Sfintei Varvara în două variante: de tombac şi de argint.

Insigna este rotundă, având diametrul de 32 mm.

Proiectul insignei a fost realizat de către subinginerul Dumitru Antonoiu, iar finalizarea ei s-a făcut la Monetăria Statului Bucureşti, gravor fiind Constantin Dumitrescu.

Piesa din tombac, uşor bombată, are porţiunea centrală neemailată, pe care este reprezentat chipul Sfintei. Coroana circulară pe care se află înscrisul este emailată la cald, în roşu.

Insigna a fost bătută în 100 de exemplare şi are sistemul de prindere cu broşă (fig.1). Tot atunci a fost bătută, în cinci exemplare, şi o variantă a piesei din argint. Deosebirea între piese este faptul că cea din argint este plată, are coroana circulară emailată în negru, iar sistemul de prindere este cel cu ac (fig.2).

Fig.1

Fig. 2

La data de 4 decembrie 2007 Compania Naţională a Huilei S.A. emite o plachetă şi o insignă, realizate la Firma BOGRAVE ADVERTISING Bucureşti. Dacă placheta este o realizare deosebită, nu acelaşi lucru se poate spune despre insigna, care a fost confecţionată prin turnare din zamac în 2000 de exemplare.

Piesa, argintată şi patinată, redă conturul bustului Sfintei într-un mod total nereuşit şi neinspirat, cu toate că desenul de execuţie remis firmei a fost deosebit de clar şi sugestiv (fig.3). Insigna are o înălţime de 27 mm şi sistemul de prindere cu ac.

Fig.3

După cunoştinţa noastră aceste piese sunt singurele emise, care vin să o cinstească pe Sfânta Varvara – ocrotitoarea celor care îşi câştigă pâinea cea de toate zilele în subteranele Văii Jiului.

† Galaction
Episcopul Alexandriei şi Teleormanului
Preşedinte de onoare al A.C.I.R.

INSIGNA, STEMA MUNICIPIULUI BOTOŞANI

În luna ianuarie 2014, Primăria Municipiului Botoşani a pus în circuitul public prima insignă cu noua stemă a urbei, propusă de specialişti[1] şi de primar spre dezbatere în şedința publică (fig. 1) din 15. 07. 2009 şi aprobată prin Hotărârea Consiliului local nr. 259 din 29.07. 2009.

Fig. 1

Fig.1 Primarul Cătălin Flutur argumentând proiectul stemei, în timpul dezbaterii publice.

Fig. 2

Corpul insignei (fig. 2) are forma unui scut heraldic din perioada Renaşterii, cu uşoară notă fantezistă denumită de specialişti[2] „scut-cartuş”.

În partea superioară a scutului (capul sau şeful), sunt dispuse orizontal culorile tricolorului românesc şi textul: „MUNICIPIUL BOTOŞANI”.

În câmpul heraldic (suprafața pe care sunt reprezentate mobilele), este redată actuala stemă (blazonul) a municipiului a cărei blazonare[3] o expunem.

Semnificațiile elementelor însumate din compoziția stemei sunt:

- Scutul triunghiular, denumit şi scut antic, cu cea mai veche utilizare şi în heraldica românească, fiind denumit cu justificat temei scut clasic[4].

Laturile scutului sunt perpendiculare pe marginea superioară, iar spre vârf se arcuiesc într-o ogivă mediu ascuțită.

Din punct de vedere teoretic ar trebui să respecte proporțiile de 6 părți lățime pe 7 părți înălțime. În practică oscilează între 9 pe 10 şi 5 pe 6.

- Crucea „Sfântului Gheorghe” de culoare roşie, amplasată în partea superioară pe un câmp de argint, este simbolul patronului spiritual al municipiului Botoşani.

Se face trimitere directă la reprezentarea ecvestră a Sf. Gheorghe, care de la 1780 a înlocuit păunul ca element principal al stemei din sigiliul târgului, fiind folosit până a fi puse în vigoare prevederile Regulamentului Organic.

Fig. 3

De la acest an, oraşul Botoşani are altă formă de organizare. Vechiul consiliu ce avea în componență şoltuz şi pârgari (primar şi consilieri), a fost înlocuit cu o Epitropie aflată în directe şi strânse legături cu cea mai importantă biserică din oraş „Sf. Gheorghe”.

Astfel se explică şi legenda:

„PECETIA: TÂRGULUI: BOTOŞANI: AFIEROSIT. LA ST: GHEORGHE: 1780”.

În reprezentarea din câmp, Sfântul Gheorghe este flancat de două segmente de cartuş: „ST…GHER” (Sfântul Gheorghe - fig. 3).

Nu se cunoaşte anul când s-a confecționat prima matrice sigilară având în câmp pe Sfântul Gheorghe, deoarece între 1783-1800 nu s-au găsit documente validate.

Dacă Sfântul Gheorghe în acţiune devine şi emblema peceţii oraşului, nu în mod obligatoriu anul 1780 trecut în legendă confirmă că atunci a fost confecţionată matricea.

Cercetătorul Ştefan Cervatiuc[5] prezintă situaţia în care cu ultima pecete cu păunul (1780) au fost întărite două documente la data de 15 decembrie 1780 şi 19 decembrie 1783.

Se poate înţelege că taxele percepute pentru punerea sigiliului erau destinate „afierosite"(cum scrie legenda) pentru întreţinerea bisericii respective în care scop păstra şi folosea în exclusivitate sigiliul orăşenesc.

„A existat şi o formă de sigiliu împărţit, o parte păstrându-se la casierul Epitropiei, iar cealaltă la reprezentantul negustorilor armeni"[6].

În perioada ce a urmat matricea sigilară în întreaga ei compoziţie a suferit unele subtile modificări:

- balaurul are un singur picior;
- ornamentul floral dintre balaur şi imaginea bisericii este mai simplificat, iar cel din partea superioară a cozii calului, lipseşte;
- latura dinspre dextra a bisericii este dreaptă şi nu arcuită, după traseul în care este dispusă exerga;
- turla bisericii capătă forma unui triunghi;
- cartuşul se arcuieşte la ambele capete, după conturul generat de exergă, având în interior textul „STI…GHER";
- legenda diferită „…LA STEFI GHEORGHI 1780"

Amprenta[7] ultimei matrice cu Sfântul Gheorghe a fost aplicată pe documentul din 4 mai 1831.

Folosirea acestui nou însemn marchează o perioadă de decădere din istoria oraşului, în primul rând sub raportul autonomiei administrative.

Elementul principal al stemei târgului medieval Botoşani, plasat în partea inferioară a scutului heraldic este o pasăre, identificată cu un păun.

În reprezentare, păunul de aur conturnat, cu coada desfăcută este plasat pe un câmp roşu.

Semnificaţia istorică a acestui simbol constă în calitatea singulară, privilegiată a acestui târg între toate celelalte oraşe ale Ţării Moldovei prin aceea că era „târg al Doamnei", apanajul care asigura veniturile soţiilor domnilor aflaţi pe tronul ţării.

Păstrând acelaşi sens, autoarea[8] Eugenia Greceanu dă de înţeles că alegerea păunului ca simbol al târgului Botoşani şi în egală măsură al târgului Doamnei, se identifică şi ca atribut emblematic al zeiţei Juno (Junona).

În acest sens, cercetătorul Daniel Botezatu îşi exprimă justificata rezervă[9] faţă de explicaţiile autoarei.

Prima amprentă[10] în fum a acestei serii de matrice sigilare (fig. 4) întăresc documentele din 20 iulie 1603, din 31 iulie 1603 şi din 18 aprilie 1604.

În câmpul sigilar al pecetei, este redată o pasăre întoarsă spre stânga, cu aripile ridicate, fără a fi conturnată.

Pe capul păsării (păunului) este redat semnul crucii.

În câmpul matricei, alături de păun mai sunt redate: un spic de grâu la dextra, o vietate (o şopârlă) la senestra, o stea cu 7 raze şi ornamente florale.

Fig. 4

Două cercuri concentrice delimitează câmpul central de margine (ø 32 mm.), generând spaţiul exergei, unde este dispusă circular legenda în limba slavonă: „†SIA PECIATI ESTI MIASTA BOTIŞANISKAGO" (Aceasta este pecetea târgului Botoşani).

Al doilea tip de pecete (matrice), folosit între anii 1657-1670, prezintă în câmp un păun cu coada răsfirată, are acelaşi diametru şi legenda în limba română scrisă cu litere chirilice: „†PECIATIA TRĂG BOTĂŞ"

Matricele utilizate între anii 1737-1740 identifică al treilea tip în care păunul are reprezentări mai mari, iar penele sunt redate sub forma unor linii întretăiate oblic.

Un al patrulea tip este evidenţiat pentru întărirea unui document din anul 1774, în care păunul are o reprezentare stilizată cu legendă foarte puţin lizibilă.

Un alt tip de pecete cu păunul a fost confecţionat în anul 1780.

Fig. 5

În câmpul central, păunul are orientare spre dextra, fiind poziționat pe o terasă sub care este trecut anul 1780. (fig. 5). Spre deosebire de ultimele matrice, aceasta are delimitată exergă cu legenda: „†PECETE TARGULUI BOTOŞONI”.

Această ultimă pecete a fost utilizată de la 15 decembrie 1780 până la 19 decembrie 1873 la întărirea documentelor cu datele sus menționate.(12)

În urma studiilor făcute pe baza reproducerilor existente asupra peceților târgului Botoşani se poate concluziona:

- Pe traseul celor aproape 200 ani de utilizare, matricele acestor peceți au fost modificate de mai multe ori, fapt evidențiat din deosebirile amprentelor de pe documente.

- Lipsa unor documente validate nu a putut stabili anul modificărilor, matricele neavând indicat anul confecționării, cu excepția ultimei.

- Prima pecete din anii 1603-1604, atât prin vechimea ei, cât şi prin realizările artistice şi tehnice, poate fi inclusă în categoria sigiliilor ce datează „ din prima perioadă numită clasică a blazonului”, dezvoltată în secolele XIV-XV şi în Țara Românească cât şi în Țara Moldovei.

Ca specific al realizărilor de acest tip, menționăm includerea unor elemente figurative din cadrul natural rustic „sugerând apartenența la un mediu rural inițial în care s-au conturat formarea şi evoluția târgului”.(13)

Atât vechea pecete a târgului Botoşani, cât şi vechea organizare administrativă concretizată în instituția şoltuzului cu cei 12 pârgari evidențiază expresia relativei libertăți din târgurile şi oraşele româneşti, concretizată prin privilegiul de sigilare a actelor proprii.(14)

De obicei, Domnia era cea care conferea sau recunoştea acest drept oraşelor şi, după caz, târgurilor. Aşa se explică faptul că aceste localități urbane nu foloseau în actele oficiale stema de stat, ci propria stemă.

- Coroana murală de argint, cu şapte turnuri crenelate, timbrează scutul şi semnifică faptul că localitatea are rangul de municipiu-reşedință de județ.

Însumate, elementele componente sus prezentate alcătuiesc stema municipiului Botoşani, ca semn convențional şi distinctiv cu caracteristicile şi simbolurile specifice acestei localități, respectând principiile științei heraldice şi realizată efectiv prin transpunere plastică în normele artei heraldice.

Mihai C.V. Cornaci
Coriolan Chiricheş
Botoşani

Note:

(1) Gorovei , Ştefan (n. 1948-Fălticeni), Istoric. Medievist. Heraldist. Genealogist, Dr. Sorin Iftini

(2) Andrieş-Tabac, Silviu, „Introducere în heraldică: noțiuni generale şi întregiri la armorialul teritorial românesc”, Editura Universității din Bucureşti, 2008, p.29-33.

(3) termen specific, relativ neologic.

(4) Andrieş-Tabac, Silviu, op.cit. p.30.

(5) Cervatiuc, Ştefan, „Contribuții privind sigiliul oraşului Botoşani până în anul 1862(4)” în „Forum cultural”, Anul V, nr.1 Martie 2005(16).

(6) Dr. Iftimi, Sorin, „Memoriu privitor la alcătuirea stemei oraşului Botoşani”, p.3.

(7) Gorovei, Artur, „Monografia oraşului Botoşani”, Institutul de Arte Grafice „M. Saidman”, Fălticeni, p.418; p. 432, fig.1.

(8) Greceanu, Eugenia, „Ansamblul urban medieval Botoşani, Bucureşti, 1981, p.37.

(9) Dr. Botezatu, Daniel, „Sigiliul Botoşanilor(1), in „Forum cultural”, Anul X, nr.4, p.21.

(10) Cervatiuc, Ştefan, op. cit. p.12.

(11) Cervatiuc, Ştefan, op. cit. p.13.

(12) Iorga, Nicolae, „Studii şi documente”, vol. VII, p.128, doc.131, idem p.130 doc. nr. 39. idem planşa dintre p.122-123.

(13) Dr. Botezatu, Daniel, op. cit. p.21.

(14) Vârtosu, Emil, „Despre dreptul de sigiliu” în „ Studii şi cercetări de numismatică”, 1960, p.343.

SALCIA LUI AUREL DAVID ŞI SALCÂMUL LUI EUGEN RASCENCO

Trei sunt motivele principale pentru care ne permitem să vă supunem atenţiei scurta noastră intervenţie:

- conţinutul şi valoarea estetică a celor două lucrări;
- uşurinţa cu care spectatorul neavizat cu modalităţile de exprimare simbolice, folosite în artele plastice, pot confunda din neatenţie lucrările sus menţionate;
- folosirea abuzivă de către cei fără sensibilitate la semnificaţiile simbolice, au cauzat lucrării şi autorului ei în cazul ARBORELE EMINESCU, evidente prejudicii, modificându-i forma şi conţinutul, inclusiv prin răsucirea profilului în direcţia opusă, dinspre stânga spre dreapta.

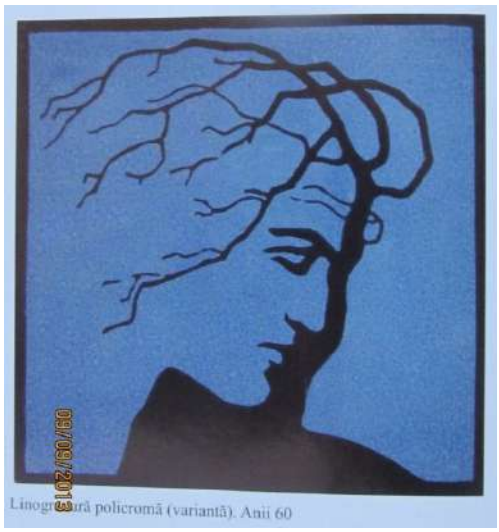

Linogravură policromă (variantă). Anii 60

Capodopera „Arborele Eminescu” a artistului Aurel David face parte din grupajul de lucrări realizat cu modalităţile de expresie simbolico-metaforice şi aparţine tehnicii linogravurii policrome.

A fost elaborată în trei variante ce au trăsături şi principii compoziţionale şi plastice comune, dar şi deosebiri esenţiale de structură plastică şi de dimensiuni.

Autorul a conferit lucrării sale o formă desăvârşită în tehnica linogravurii policrome, în culorile albastru, negru şi galben,având dimensiunile de 48x46 cm., raporturile create identificându-se vizual cu pătratul, variantă în care subiectul a fost valorificat maximal.

Profilul conturat de arbore evocă chipul Poetului după prima fotografie (Praga 1869), evidenţiat cu ajutorul ramurilor, tulpinii şi liniei solului, capul fiind redimensionat, având un aspect expresiv, cu proporţii echilibrate şi armonioase în cadrul ansamblului.

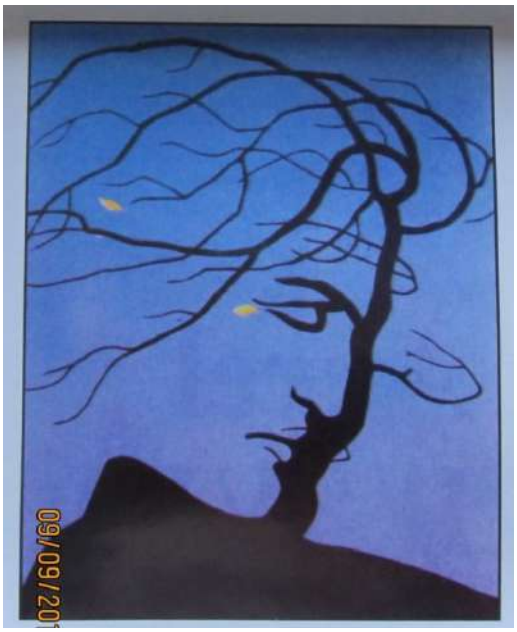

Varianta a II-a a linogravurii cu dimensiunile de 45x35 cm. are compoziţia orientată pe verticală.

În ambele variante figurează şi cele două frunze galbene ale căror nuanţe, în unele stampe, oscilează între galben cadmiu şi oranj.

La unele stampe, variază şi nuanţa fundalului albastru (culoarea cerului) cu oscilaţii cromatice în care albastrul este combinat cu gri, iar în altele cu mov.

„În varianta extinsă pe verticală structura compoziţională, în comparaţie cu varianta organizată pe o suprafaţă pătrată, într-o anumită măsură a fost alterată. Arborelui care evocă profilul Poetului nu-i mai rămâne spaţiu suficient pentru a-şi etala şi pe orizontală, în întregime coroana”
(Gh. Vrabie: Op. cit.)

A III-a variantă, cu dimensiunile de 18x18 cm., are schimbări esenţiale în structura plastică a compoziţiei.

Această variantă cromatică este compusa din culorile albastru şi negru, iar din coroana arborelui au dispărut câteva crengi împreună cu cele două frunze aurii.

Se apreciază că autorul a elaborat ulterior această variantă, spre a face faţă numeroaselor solicitări, care-i veneau prin poştă din partea doritorilor.

A IV-a variantă este pictată în guaşă, cu dimensiunile de 16 x 16 cm., salcia fiind înlocuită cu un stejar, iar ca element nou introdus în compoziţie este silueta unui Pegas de culoare albă, de mici dimensiuni. Au fost repuse la loc şi cele două frunze de aur.

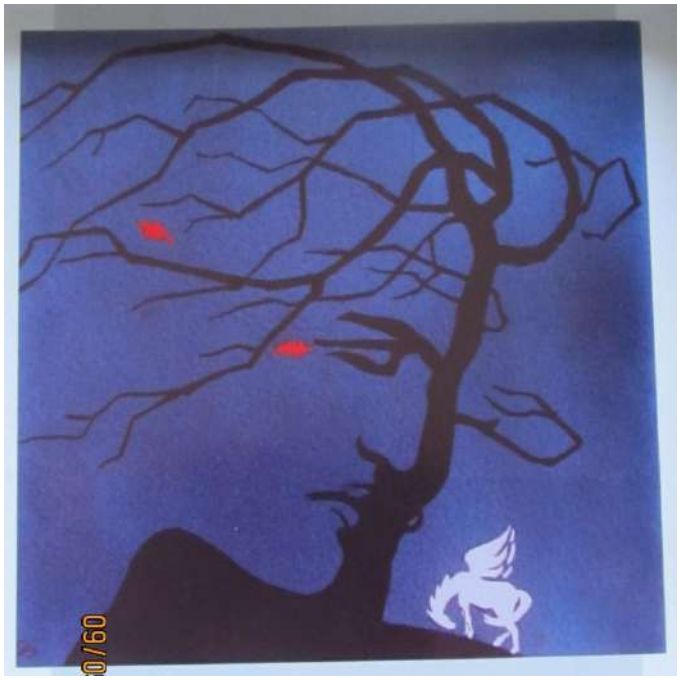

Ţinându-se cont de aprofundarea fondului de idei, se apreciază că lucrarea a fost concepută ca o schiţă pentru o nouă variantă de linogravură policromă.

„ Se cunoaşte un singur exemplar donat surorii pictorului Vasile Naşcu la 20 ian.1971.

(Iulius Popa: Op. cit. p.251)

Subiectul a mai fost interpretat într-o pânză în ulei cu dimensiunile de 93 x 145 cm., lucrare intitulată EMINESCU şi care se află în fondurile Muzeului Literaturii Române „ M. Kogălniceanu" din Chişinău. (Gh. Vrabie, Op.cit.p.106)

Linogravura policromă „ Arborele Eminescu", realizată de pictorul Aurel David în 1966, a avut ca sursă de inspiraţie primele două versuri din strofa a V-a din poezia „ Rugăciunea unui dac":

„ Gonit de toată lumea prin anii mei să trec,
Pân ce-oi simţi că ochiu-mi de lacrime e sec,"

Faţă de acest început autorul îşi aminteşte:

„Iar prin 1966 pictam un portret şi aşa eram de necăjit; cu cât mai mult lucram, cu atât mai prost îmi ieşea. Şi la un moment dat mi-a venit fericita idee: poetul arbore în univers. Îmi tremurau şi mâinile şi picioarele."

(Interviu acordat scriitorului Andrei Burac şi publicat la 2 martie 1975 în ziarul „Tinerimea Moldovei")

Pentru descifrarea conţinutului şi a valorii estetice a acestei lucrări, cei interesaţi trebuie să fie avizaţi de semnificaţiile simbolice ale elementelor componente din care este alcătuită lucrarea:

- Arborele (copacul) - simbol al verticalităţii, stâlp al lumii, reprezentând şi ciclul evoluţiei cosmice: moarte şi regenerare.
- Cerul - simbol al împuternicirilor autoritare, al iluminării spirituale şi înălţării.
- Frunzele scuturate reprezintă o veche metaforă a perisabilităţii a tot ceea ce este viu.

Prin poziţia lor, cele două frunze galbene din ansamblul imaginii, care pare-se vor fi smulse din coroana copacului de vântul năprasnic, evocă şi ultimele lacrimi ce se vor mai desprinde din ochiul personajului poemului eminescian.

- Vântul care are conotaţii simbolice deosebite, atât pozitive cât şi negative, constituie o componentă foarte importantă în ansamblul imaginii create. În contextul acestei lucrări, vântul este năprasnic, pătrunzător şi distructiv, prevestind specificul iernilor grele.
- Aerul ce umple spaţiul conturat de imaginea lucrării este simbolul vieţii.
- Chipul Poetului - imagine simbolică, elementul component principal al lucrării.
- Pământul ale cărui valori simbolice se organizează în jurul unei opoziţii - suprafaţă - adâncime - ce ia diferite feţe pe care i le conferă credinţele.
- Ochiul - simbol al percepţiei intelectuale, atributul universal al oamenilor puternici.
- Poziţia şi direcţia spre care este orientată faţa Poetului; dinspre dreapta spre stânga (obiectiv) la toate variantele, cu excepţia schiţei pentru mozaic.

Arborele lui David nu comunică prin cuvinte, ci prin senzaţii. Deşi e vânt, el seamănă mai mult cu o adiere caldă, fără intenţia de a rupe mlădioasele crenguţe ale salciei (teiului). Protagonistul are aspect

uman, provenit din spaţiul extraterestru, suplu, uriaş şi lipsit de intenţii agresive, figura lui emanând senin şi pace.

Pentru fiecare privitor transmite un mesaj conformat stării sale de percepţie.

Popularitatea acestei lucrări s-a declanşat probabil în anul 1977, când ziarul sovietic de mare tiraj „Komsomolskaia Pravda" a reprodus acest portret simbol al lui Mihai Eminescu.

Autorul mărturiseşte că…"am început să primesc numeroase scrisori din multe oraşe ale ţării, în care eram rugat să-i ajut pe doritori să achiziţioneze lucrarea".

Justificata popularitate s-a produs şi în spaţiile geografice locuite de români. Publicistul, colecţionarul şi omul de cultură Iulius Popa aprecia în Op.cit. p.246:

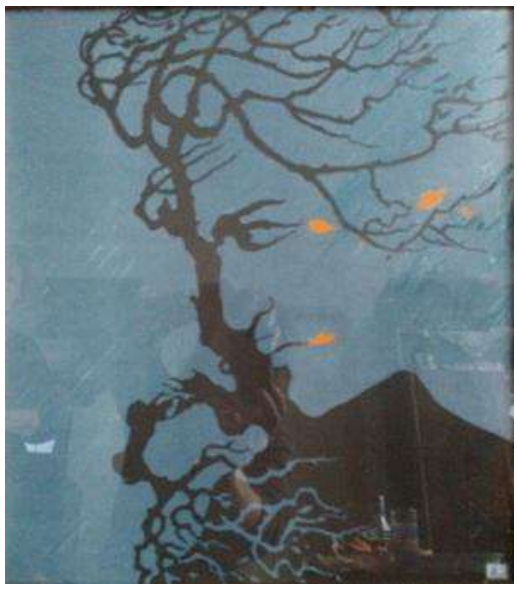

„ Nicio operă eminesciană a artiştilor plastici, din tot spaţiul românesc, nu beneficiază de popularitatea lui Eminescu-Arbore, linogravură policromă a basarabeanului Aurel David."

În celălalt sens, cu referire la profunzimea lucrării, pictorul Gh. Vrabie remarca:

„ Nu poate fi vorba de o comunicare eficientă, emoţională, plenară între această lucrare şi o persoană care nu a auzit niciodată nimic despre Eminescu şi opera sa."

Pictorul Gh. Vrabie a scris o carte frumoasă despre colegul său de breaslă, monografia-album „Aurel David: timpul, artistul şi opera."

Publicarea acestei lucrări structurată pe patru compartimente, este un act reparator faţă de personalitatea creatoare a unui artist plastic deosebit şi faţă de domeniul artelor plastice, insuficient reflectate în cadrul publicaţiilor şi în plan social.

Despre SALCÂMUL lui Eugen Rascenco se cunosc mai puţine. Un exemplar al acestei lucrări se află la Muzeul „ Mihai Eminescu" din Ipoteşti, iar un al doilea exemplar cu titlul „ Revolta Poetului" (26-03-1999) la Centrul „ Mihai Eminescu" din Bârlad, donaţie a dr. C. Teodorescu.

Referitor la această lucrare, Gheorghe Vrabie opiniază că „Salcâmul lui Eugen Rascenco pare desprins din asprimea naturii ce îl înconjura pe drumurile Siberiei şi-i frumos ca o declaraţie a dragostei de ţară."

Aici „adierile" stilizate ale vântului s-au transformat într-o adevărată furtună, iar tulpina arborelui cu noduroasele-i ramuri reliefează forţa virilă, invincibilă faţă de orice agresivitate.

Ochiul deschis, cu privirea fixată spre pericolul din faţă, emană rezistenţă şi înverşunare, asemănătoare unui scut protector pentru ceea ce se află în spatele său invizibil.

Suspiciunile referitoare la paternitatea asupra ideii şi concepţiei plastice a lucrării „ Arborele Eminescu", s-au iscat după ce în presa periodică de pe ambele maluri ale Prutului au apărut două articole: unul scris de jurnalistul Ion Maximiuc în ziarul botoşănean „ Clopotul" la 23 iunie 1989, unde reproduce şi desenul „ Furtuna" al pictorului bârlădean Eugen Rascenco, originar din Lipcaniul Basarabiei, iar altul în revista „ Atelier", semnat de Vasile Malanetchi, text preluat şi de săptămânalul „Glasul Naţiunii."

Lucrarea artistului Rascenco prezintă un salcâm în bătaia vântului ale cărui ramuri conturează profilul lui Mihai Eminescu, foarte asemănător cu cel „ plăzmuit din salcie" de către Aurel David.

Cei doi artişti s-au întâlnit prima oară în toamna anului 1967, când Rascenco l-a rugat pe David să-l ajute să se înscrie la „şcoala de ridicare a calificării de grafician", ce funcţiona pe lângă U.A.P. din R.S.S. Moldovenească.

Spre a proba talentul său, Rascenco a adus lui David un exemplar din „Furtuna", pentru a fi prezentată rectorului Pekunov.

David a rămas impresionat de schița cu pricina şi nu i-a mai returnat-o.După o perioadă de timp, Rascenco vede în salonul Fondului Plastic din Chişinău o lucrare asemănătoare cu „Furtuna” şi reuşeşte să intre în posesia unei copii fotografice a acesteia.

În septembrie 1983, cei doi se întâlnesc în atelierul lui David, unde, în urma unor discuții aprinse, autorul SALCIEI formulează propunerea: „s-o las mai moale, căci paharul este băut.”

Acesta este conținutul sumar al conflictului din care s-a desprins suspiciunea privind paternitatea Arborelui Eminescu.

În monografia-album a lui Gh. Vrabie, poate fi contemplată o fotografie a lui Aurel David, ținând în ambele mâini stampe ale SALCIEI cu un text explicativ şi anul 1966. Se poate deduce că în 1967, când Rascenco i-a prezentat „Furtuna” sa, David avea deja un an de când se fotografiase cu „Sălciile” lui.

Anul 1966 apare şi în interviul artistului acordat scriitorului Andrei Burac şi publicat la 2 martie 1975 în ziarul „ Tinerimea Moldovei” (mai sus citat).

„ A fost în realitate o pastişare a ideii cu Arborele?, –nu putem fi siguri. Un detaliu importă mai mult: Salcâmul se îngemănează cu Salcia, creând un tot întreg, un Arbore „deplin” al doritei ființe naționale.

În sensul dat, pastişa, dacă s-a şi produs, ea se adevereşte benefică lui Eminescu”

(Iulius Popa, 13 ian. 2005, Op.cit.p.252)

Imaginile operelor de artă au fost folosite de către editorii de insigne şi medalii remarcând faptul ca „Salcia” lui Aurel David a fost utilizată mai frecvent şi cu tiraje mai mari, fapt justificat de imaginea mai concludentă şi cu mai multă priză la public.

Exemplificăm cele afirmate mai sus prin imaginea unei insigne tip TD cu „Furtuna” lui Rascenco precum şi cu un set de insigne „Arborele Eminescu” a lui Aurel David.

Bibliografie

Iulius Popa „ Medalii Eminescu în Moldova şi în alte țări”, Chişinău: Grupul Editorial „ Litera”, 2005.

Gheorghe Vrabie „ Aurel David: timpul, artistul şi opera : monografie-album, Chişinău: Cartea Moldovei, 2004, p.102-110)

Petre Popescu Gogan „Ecouri eminesciene în arta plastică” Editura Meridian, Bucureşti.

Gheorghe Vasiliu-Bârlad (informații)

Mihai C.V. Cornaci
Coriolan Chiricheş
Botoşani

MUZEUL CEASULUI ÎN INSIGNOGRAFIE

Insigna, aşa cum o cunoaştem, îndeplineşte simultan mai multe funcţii, dintre care amintim: semn distinctiv de apartenenţă la un grup, mod de marcare a unor evenimente deosebite, obiect estetic sau mijloc publicitar. Toate aceste elemente cumulate dau acesteia o valoare aparte şi anume cea de izvor istoric păstrat în memoria metalului.

Deşi unora le pare destul de ciudat acest lucru, el este perfect adevărat. De multe ori au putut fi stabilite datele exacte de înfiinţare a unor întreprinderi sau organizaţii şi a putut fi stabilit când au avut loc unele evnimente sportive, din înscrisurile existente pe aceste mici bijuterii, de aceea tot mai multe muzee au început să colecţioneze şi insigne cu tematica legată de specificul lor de activitate.

Alte instituţii muzeale au intuit bine caracterul publicitar al insignelor şi au emis propriile insigne care să prezinte activitatea sau evenimentele deosebite din viaţa instituţiei respective.

Astfel pentru noi colecţionarii a apărut o nouă tematică – cea a insignelor emise de către muzee.

Stimaţi colegi, deşi la prima vedere pare o tematică uşoară, din proprie experienţă vă pot spune că nu este aşa, în consecinţă dacă vă hotărâţi să colecţionaţi astfel de insigne, înarmaţi-vă cu multă, multă răbdare.

Prima dificultate ce apare este legată de faptul că la noi în ţară puţine muzee au emis insigne proprii, iar când au fost emise s-a dat o mică importanţă evenimentului, astfel că la ora actuală se pot obţine foarte greu informaţii suplimentare despre vre-o piesă. Dar dacă ar fi uşor ce farmec ar mai avea?

În continuare doresc să vă prezint câteva insinge din colecţia proprie care au această tematică.

Un muzeu unic în România este „Muzeul Ceasului" din Ploieşti. Această instituţie muzeală a fost înfiinţată în anul 1963 ca secţie a Muzeului de Istorie şi Arheologie, din iniţiativa profesorului N.I. Simache, iar la început, până când colecţia a devenit atât de vastă încât a fost nevoie de un sediu propriu, a fost găzduită de o sală a Palatului Culturii. În 1971 se terminau lucrările de amenajare a noului local (Casa Luca Elefterescu fiind destinată acestui scop), iar în 1972 muzeul se mută în noul sediu. În anul 1993, în semn de omagiu adus fondatorului său, muzeul a fost numit Muzeului Ceasului „Nicolae Simache".

În prezent, muzeul are o colecţie de aproape 1000 de piese (numai în parte expuse). Dintre piesele mai iportante putem aminti: cadran solar, pendul din lemn construit în 1634, ceas pus în mişcare printr-o cădere de apă (Londra, 1654), primul ceas de buzunar („oul de Nürnberg"), orologii de turn, o piesă din 1693 (realizare a ceasornicarului Ralf Gout), ceasul de mână construit în acelaşi an de Courvoisier (cu efigia lui Ludovic al XIV-lea), piese realizate de meşterii londonezi Georg Prior, Edward Prior, Th. Whit, George Clarke, Markwich, Markham, Jo Wightmann, Van Laure, de ceasornicari francezi (Benjamin Balber, George Charle, Meuron), austrieci (Philipp Iacob, Beyr) sau elveţieni (Pres Vaucher, A. Hess). Pot fi văzute ceasuri cu mecanisme muzicale care cântă „Marseilleza", „Deşteaptă-te, române!" sau valsurile lui J.Strauss. Sunt prezentate ceasuri care au aparţinut unor personalităţi ca de exemplu: Constantin Brâncoveanu, Al. I. Cuza, Mihail Kogălniceanu, Cezar Bolliac, B.P. Haşdeu,Theodor Aman, I.L. Caragiale, Duiliu Zamfirescu, Ioan A. Bassarabescu etc.[1]

O idee inedită a conducerii acestei instituţii a fost aceea de a emite o serie de insigne sub deviza „Ceasul de-a lungul timpului". Din păcate, deşi am luat legatura cu administraţia muzeului, cu toată disponibilitatea arătată de dumnealor, nu am putut afla mare lucru despre aceste insigne.

În colecţia mea la ora actuală se află 23 de insigne emise de această instituţie, pe care le voi prezenta în cele ce urmează. Pentru a fi mai uşor de urmărit am organizat aceste insigne în două grupe: cele care au inscripţionat un an de emitere şi cele fără dată de emitere (iată un element foarte important în relizarea unei insigne care nu a fost luat în considerare la data emiterii, iar acum devine aprope imposibil de găsit).

[1] www.looms.ro › Turism › Obiective turistice › Muzee

Studiind mai atent piesele din colecţie am observat ca ele se compun din două categorii de ceasuri ce reprezintă de fapt două colecţii separate şi anume cea a ceasurilor în general şi cea a ceasurilor ce au aparţinut unor personalităţi. Ca urmare prezentarea de mai jos va ţine cont de aceste criterii.

1) **Insigne care au inscripţionată data emiterii**

Prima insignă din categoria celor datate pe care o prezint este cea emisă în 1982 şi care poartă inscripţia „Muzeul de istorie şi arheologie secţia „Ceasul de-a lungul vremii" ". Piesa de formă dreptunghiulară, are dimensiunile de 35/20 mm şi a fost bătută în tombac. Pe câmpul de culoare roşie al insignei, într-un dreptunghi cu capetele rotunjite, de culoare albă, aşezat vertical, este reprezentată o clepsidră prin două triungiuri de culoare galbenă care reprezintă nisipul din interiorul celor două vase conice ce o compun. Pe marginea dreaptă a insignei, pe culoarea roşie începând de jos în sus este scris cu majuscule textul: „MUZEUL DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE", deasupra clepsidrei din dreptunghiul alb este textul „PRAHOVA" iar în continuare pe latura stângă de sus în jos este textul: „SECŢIA CEASUL DE-A LUNGUL VREMII". La mijlocul clepsidrei, despărţit de tubul de trecere dintre cele două corpuri conice, este milesimul „1982". Sub baza clepsidrei este numele localităţii de reşedinţă a instituţiei „PLOIEŞTI". Textele sunt redate de culoarea metalului. Piesa este uşor bombată pe axa orizontală (foto.1).

A doua piesă este o insignă jubiliară, bătută cu ocazia împlinirii a 20 ani de activitate. Insigna de formă rotundă cu un diametru de 20 mm este realizată din tombac, desenul ei sugerând un cadran solar. Piesa are un inel de culoare albastră pe care în treimea superioară este textul: „MUZEUL CEASULUI". În celelalte două părţi inferioare sunt trecute, de la stânga la dreapta, cifrele romane: VIII ; IX; X; XI; XII; I; II; III iar în loc de „IV" apare IIII, aceste cifre reprezintă orele corespunzătoare indicaţiilor de pe cadranul solar redat în centrul insignei.

Cercul interior este la rândul său împărţit în două semicercuri distribuite inegal semicercul superior de culoare vişinie fiind mult mai mic decât cel inferior. În acest semicerc este înscrisul, pe curbură „PLOIEŞTI" iar sub acest cuvânt apar cei doi ani 1963-1983. În semicercul inferior este redat un cadran solar format din trei semicercuri suprapuse. Primul semicerc de culoare albă, cel mai mare, este împărţit în zece părţi egale. În sectoarele patru şi şase sunt redate cu culoare maro limbile unui ceas (în sectorul patru cea care indica ora, iar în sectorul şase minutarul). Cele nouă linii care separă sectoarele se termină cu puncte de culoare maro care la rândul lor formează un semicerc. Limbile indicatoare ale ceasului pleacă din cel de al treilea semicerc de culoare galbenă ce reprezinta schiţat o faţă umană (foto. 2).

O altă insignă, tot din tombac de formă rotundă, dar cu diametrul de 25 mm, poartă inscripţia „Ceasul de-a lungul vremii" fiind emisă în anul 1984.

Piesa poate fi descrisă astfel: pe fondul metalic al insignei este redat un ceas de perete cu cuc. În partea superioară pe acoperişul de culoare roşie al ceasului este inscripţia: „CEASUL DE-A LUNGUL VREMII". Sub acoperiş şi deasupra uşiţelor de culoare albă ale încăperii cucului este milesimul „1984". Sub încăperea cucului, înconjurat de un inel de culoare neagră, se află cadranul de culoare albă pe care sunt inscripţionate orele, limbile ceasului indicând ora 17 şi 32 de minute. Cadranul ceasului este încadrat de doi ciorchini de struguri (câte unul de fiecare parte) cu frunzele de culoare verde deschis şi boabele de culoare neagră. În sectorul de cerc ce formează partea inferioară a ceasului de culoare maro este înscrisul „PLOIEŞTI" (foto. 3).

În anul 1990 sunt emise două insigne rotunde cu diametrul de 25 mm fiecare, de data aceasta materialul din care au fost bătute fiind aluminiu.

Prima piesă are un inel circular de culoare verde închis spre albastru (nuanţă dată de combinarea culorii verde cu cea galbenă a peliculei de răşină) pe care este redată în partea inferioară prin culoarea metalului inscripţia: „CEAS DE BUZUNAR ELVEŢIA 1906". Pe acelaşi inel, dar în partea superioară avem inscripţia „MUZEUL CEASULUI · PLOIEŞTI". Pe cercul interior de culoare galbenă este redată, cu ajutorul culorii metalului, imaginea unui ceas de buzunar. În parte superioară, de o parte şi de alta a inelului de prindere a lanţului ceasului, este milesimul 1990 ce reprezintă anul emiterii insignei (foto. 4).

A doua piesă poate fi descrisă astfel: câmpul insignei este împărțit în trei cercuri concentrice. Primul de culoare crem formează de fapt un inel ce are în partea superioară inscrisul: „MUZEUL CEASULUI · PLOIEŞTI” iar în partea inferioară poartă inscrisul „CEAS DEŞTEPTĂTOR C.F.R. 1930”. Pe cercul numărul doi care la rândul să formează un inel de culoare verde închis spre albastră, între picioarele ceasului este milesimul „1990” adică anul emiterii. Cercul interior de culoare crem reprezintă cadranul ceasului deşteptător (foto. 5).

2) **<u>Insigne fără anul emiterii.</u>**

Acestă categorie a fost la rândul ei împărțita în două: insigne ce reprezintă ceasuri în general şi cele ce prezintă ceasuri care au aparținut unor personalități

Voi continua prin a prezenta o altă insignă de formă circulară realizată tot din aluminiu şi având un diametru de 25 mm. Insigna are un inel exterior de culoare verde, pe care în partea superioară este inscripția „MUZEUL CEASULUI · PLOIEŞTI”, iar în partea inferioară textul „CEAS DE BUZUNAR CU MECANISM MUZICAL · ELVEȚIA SEC. XIX’’. Cele două texte sunt separate prin câte un punct.Pe cercul interior de culoare crem din metal este redat un ceas de buzunar, pe capacul apărător al geamului ceasului este reprezentat un desen realizat cu negru (foto. 6).

Tot din aluminiu a fost bătută o altă insignă dar de această dată de formă ovală pe verticală având dimensiunile de 30/21 mm. Peste fondul crem ce acoperă toată suprafața insignei este redat un inel de culoare verde pe care se poate citi în partea superioară textul: „MUZEUL CEASULUI · PLOIEŞTI”, iar în partea inferioară „PASĂRE MECANICĂ · ELVEȚIA SEC. XIX’’. Cele două texte sunt separate de câte un punct la fiecare capăt. Pe câmpul din interiorul inelului este redat în trei culori: maro (pasărea), verde închis (frunzele pe care stă şi capacul mecanismului) şi cu auriu (culoarea metalului) restul mecanismului (foto. 7).

Următoarea insignă de formă dreptunghiulară pe verticală, a fost bătută tot din aluminiu şi are dimensiunile de 35/23 mm. Insigna are un contur de culoare verde deschis format din patru drptunghiuri. În dreptunghiul de pe latura dreaptă apare inscripția „CEAS MONUMENTAL · MUZEUL” (cuvântul „MUZEUL” este scris răsturnat cu 180^0 față de restul textului. În dreptunghiul superior apare cuvântul „CEASULUI”. În dreptunghiul stâng apare inscripția „PLOIEŞTI · AUSTRIA SEC. XIX.”, Ca şi pe latura dreaptă denumirea oraşului Ploieşti este scrisă răsturnat cu 180^0 față de restul textului. În dreptunghiul inferior apare denumirea acestui tip de ceas „EUPHONION”. Pe fondul crem al dreptunghiului interior este redat cu metal conturul ceasului, partea peste care este reprezentat cadranul având culoarea galben închis iar corpul cu pendul fiind de culoare maro (foto. 8).

O altă insignă de aluminiu de formă dretunghiulară, dar cu dimensiunile de 30/20 mm, se poate descrie astfel: pe chenarul exterior de culoare verde deschis, circular este textul: „·MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI · CEAS CU INSTALAȚIE MUZICALĂ BRAŞOV ROMÂNIA-SEC. XIX ·”. În centrul de culoare crem cu metal este redat conturul ceasului, iar cu maro sunt colorați stâlpii de susținere a cadranului şi baza ceasului (foto. 9).

Următoarea insignă realizată tot din aluminiu are o formă triunghiulară cu colțurile rotunjite, având înălțimea triunghiului echilateral de 30 mm. Şi această piesă are un chenar de culoare verde deschis pe care este trecut textul: „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI · CEAS MONUMENTAL · FRANȚA SEC. XIX ·”. În interiorul conturului, colorat în crem, este redat cu metal desenul ceasului (foto. 10).

3) **<u>Insigne reprezentând ceasuri ce au aparținut unor personalități.</u>**

Următoarea piesă, este realizată din tombac şi are o formă ovală dispusă pe verticală, cu dimensiunile 36/20 mm. Pe câmpul insignei de culoare albastru deschis, urmărind conturul piesei, începând de pe piciorul drept înspre vârful ceasului şi până pe piciorul stâng este redată cu metal inscripția: „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI CEASUL LUI NICOLAE IORGA”. În interiorul inscripției este redat ceasul istoricului Nicolae Iorga. Ceasul are corpul colorat în maro, iar cadranul şi

un spațiu de pe corpul inferior al ceasului au culoarea albă. Atât limbile cât şi reperele orare de pe cadranul ceasului sunt reprezentate cu metal (foto.11).

A fost emisă şi o insignă care are desenul ceasului redat doar cu metal, restul elementelor ce o compun fiind identice cu ale insignei de mai sus (foto.12).

Insigna ce poartă imaginea ceasului ce a aparținut poetului George Coşbuc, are aceeaşi formă ovală pe verticală ca şi cea de mai sus, având dimensiunile de 36/20 mm. Piesa este realizată din cupru, având câmpul centrul de culoare roşie. În partea superioară, în arc de cerc, avem înscrisul „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI", iar în partea inferioară, pe două rânduri este textul: „CEASUL LUI GEORGE COŞBUC". Ambele texte sunt redate prin culoarea metalului. În mijlocul formei ovale este redat cu metal desenul ceasului poetului care are în centru un cadran de culoare albastră iar în partea inferioară, ca element, decorativ un ciorchine de strugure cu frunza de culoare verde şi boabele negre (foto.13).

În colecție am şi o insignă identică cu cea de mai sus dar care are o eroare de batere, imaginea piesei fiind deplasată cu 0,5 mm în jos. Acest lucru a dus la dispariția, în partea inferioară, a conturului exterior al desenului, lăsând impresia că acolo emailul este sărit (foto.14).

Tot pe o formă ovală pe verticală cu dimensiunile de 36/20 mm, realizată din tombac este redat şi următorul ceas.

Pe fondul albastru ce acoperă suprafața piesei, pe contur, este legenda: „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI", împărțită astfel: pe latura dreaptă a ceasului – „Muzeul"; deasupra lui „Ceasului" iar pe partea stângă „Ploieşti". În partea inferioară, pe trei rânduri (rândul trei fiind scris pe semicerc), este textul: „CEASUL LUI AL. I .CUZA". Ambele inscripții sunt realizate cu metal. Conturul ceasului, de formă dreptunghiulară, este redat cu metal. În interior dreptunghiul este colorat cu email maro deschis. În partea superioară a ceasului se află cadranul realizat dintr-un cerc alb pe care sunt redate din metal acele orare. Acest cerc este înconjurat de un inel de culoare neagră pe care, cu cifre romane sunt inscripționate orele. Sub cadranul ceasului se află un alt cerc de culoare albă pe care din metal sunt reprezentate patru „ceasuri" (probabil secundarul şi altele). Cele patru cercuri metalice sunt dispuse astfel: un cerc mai mare cu un diametru de 3 mm şi sub el, dispuse sub forma unui triunghi sunt trei cercuri cu diametrul de 1 mm (foto. 15).

Pentru a fi realizată insigna pe care este redat ceasul pictorului Theodor Aman s-a păstrat aceeaşi formă ovală pe verticală, dar cu dimensiunile de 32/22 mm. Insigna realizată din tombac are câmpul central colorat cu email verde mai închis, iar circular cu metal este scris textul „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI THEODOR AMAN ". Conturul ceasului realizat cu metal este colorat cu un email maro. În partea superioară se află cadranul ceasului, de culoare albă, ale cărui elemente distinctive (limbile orare, orele scrise cu cifre romane) sunt redate cu metal. În partea de jos este reprezentată o boltă din frunze în care se află silueta unui bărbat ce are mâna dreaptă ridicată la nivelul umărului pe care duce ceva. Atât bolta cât şi silueta sunt realizate cu metal (foto.16).

Respectând tradiția, pe o formă ovală pe verticală a fost realizată şi insigna ce ne prezintă ceasul lui Mihail Kogălniceanu. Pe fondul albastru al insignei, în partea superioară, urmând conturul acesteia se află textul: „ · MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI ·". În partea inferioară, pe trei rânduri (rândul trei fiind scris pe semicerc), este textul: „CEASUL LUI MIHAIL KOGĂLNICEANU". Ambele inscripții sunt realizate cu metal. În centru este redat cu metal conturul ceasului, corpul acestuia fiind colorat cu email maro. În partea superioară ceasul are reprezentat cu metal cadranul având orele scrise cu cifre romane şi indicatoarele orare colorate maro. Cadranul ceasului este înconjurat de o legendă. Insigna a fost bătută pe cupru şi are dimensiunile de 36/20 mm (foto.17).

Pe tombac este bătută o altă insignă din această categorie, dar de această dată piesa este de formă rotundă cu un diametru de 27 mm. Insigna are fondul de culoare roşie peste care în semicerc, în partea superioară, se află textul: „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI", iar în partea inferioară, tot pe semicerc, este textul „CEASUL LUI M. SADOVEANU". Cele două texte sunt despărțite de cifrele 19, respectiv 86 ce formează milesimul 1986 (anul emiterii). Cele două cifre ce despart textele se află amplasate de o parte şi de alta a ceasului cu o formă de cruce cu brațele scurte. Pe culoarea albastră a emailului ce colorează crucea, cu metal este redat cadranul ceasului ce indică ora 9^{06} (foto. 18).

Din tombac a fost realizată şi o insignă dreptunghiulară pe verticală cu dimensiunile de 35/20 mm. Această piesă este împărţită în două dreptunghiuri: unul pe orizontală aflat la baza insignei de culoare albă cu dimensiunile de 5/20 mm şi un altul pe vericală de culoare galben-muştar având dimnesiunile de 30/20 mm. În dreptunghiul inferior de culoare albă este scris pe două rânduri textul „CEASUL CHIMISTULUI C. ISTRATI". Acest text este scris cu două tipuri diferite de caractere, literele din partea superioară fiind mult mai mici (h=1mm) faţă de cele de pe rândul doi (3 mm). Pe laturile drepată sus şi stânga ale dreptunghiului vertical de culoare galben-muştar estre inscripţia: „MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI". În centrul acestui dreptunghi cu metal sunt redate conturul şi diversele ornamente ale ceasului, care are în jumătatea superioară cadranul de culore albă pe care acele din metal indică ora 11^{17}. Corpul ceasului este colorat cu email verde. Insigna este uşor bombată pe axa verticală (foto. 19).

O altă insignă cu formă ovală pe verticală cu dimensiunile de 30/21 mm a fost bătută pe aluminiu. Piesa are centrul de culoare crem. Pe contur, circular, se găseşte textul: „· MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI CEASUL LUI A.D.XENOPOL ·". În interiorul inscripţiei sunt redate cu culoarea galbenă (a aluminiului eloxat), conturul şi elementele decorative ale ceasului. Corpul ceasului este colorat în maro deschis. Cadranul orar care se află în partea inferoară şi cel secundar din partea superioară sunt colorate în alb, limbile şi reperele orare fiind din metal (foto.20).

O altă insignă emisă de această instituţie, având aceeşi formă şi aceleaşi dimensiuni ca cea de mai sus, este dedicată ceasului poetului Păstorel Teodoreanu.

Aceasta piesă are o bandă cu o lăţime de 3 mm de culoare maro ce urmăreşte conturul insignei. Pe această bandă se află scris circular textul: „· MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI · CEASUL POETULUI PĂSTOREL TEODOREANU". În centru pe fondul crem, din metal este redat ceasul poetului ce are cadranul de culoare albă. Trebuie menţionat că toate insignele de aluminiu ce au fondul de culoare crem, au fost de fapt vopsite cu alb, dar răşina de acoperire având o nuanţă galbenă, crează impresia ca piesa este de culoare crem. Sub ceas se află milesimul 1980, anul emiterii (foto.21).

Insigna ce ne prezintă ceasul lui Duiliu Zamfirescu are o formă rotundă cu diametrul de 30 mm, fiind bătută din aluminiu. Piesa are culoarea crem, circular pe marginea insignei este textul :
„· MUZEUL CEASULUI PLOIEŞTI · CEASUL LUI DUILIU ZAMFIRESCU". În centrul ceasul scriitorului este redat astfel: conturul exterior este format din două linii negre despărţite de o linie subţire de metal. În interior conturul este de culoare muştar. În partea superioară este redat cu crem (alb) cadranul ceasului, cifrele şi acele indicatoare fiind din metal. În partea de jos, într-un cerc redat cu metal, sunt dispuse sub forma unui triunghi trei cadrane indicatoare de culoare crem. Cele două cadrane (superior şi inferior) sânt despărţite de câte un oval de metal pe fiecare parte (foto. 22).

O insignă din aluminiu, de formă pătrată cu latura de 30 mm, ne prezintă ceasul scriitorului B.P.Haşdeu. Pe fiecare latură a pătratului este câte un dreptunghi de culoare verde deschis. Laturile dreapta, superioară şi stânga au aceeaşi grosime 3 mm, iar cea inferioară are o lăţime de 4 mm. În dreptunghiul din partea dreaptă se găseşte cuvântul „MUZEUL", în cel superior este cuvântul „CEASULUI" iar în cel stâng cuvântul „PLOIEŞTI". În dreptunghiul inferior, pe două rânduri, este textul „CEASUL SCRIITORULUI B.P. HAŞDEU". În centrul insignei, cu negru, este redat corpul ceasului care are decoratiile cu metal. În partea centrală într-un dreptunghi, deasupra unor elemente decorative, este cadranul alb al ceasului. În partea de jos avem în dreapta un cerc de culoare albastru închis decorat cu metal, iar în stânga pe culoarea galbenă un alt cadran de ceas (foto. 23). În încheiere trebuie făcute următoarele precizări: insignele din tombac şi cupru au fost colorate cu email la cald iar insignele din aluminiu au fost vopsite şi acoperite cu răşină, culoarea gălbuie a răşinii a afectat culoarea vopselei aplicate pe insignă, schimbându-i nuanţa toate piesele au ca sistem de prindere un ac de siguranţă.

Putem încheia concluzionând că aceste insigne au fost realizate în cel puţin două perioade, atât la „ARĂDEANCA" din Arad cât şi la Monetăria Statului din Bucureşti, în mai multe serii cum ar fi : „Ceasul de-a lungul vremii"; „Ceasuri aparţinând unor personalităţi" sau aniversare.

Este foarte incitantă „vânătoarea" de noi piese din această tematică, piese care cu siguranţă mai există. Deci succes dragi colegi!

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Foto4

Foto 5

Foto 6

Foto 7

Foto 8

Foto 9

Foto 10

Foto 11

Foto 12

Foto 13

Foto 14

Foto 15

Foto 16

Foto 17

Foto 18

Foto 19

Foto 20

Foto 21

Foto 22

Foto 23

Dumitru Ioan Puşcaşu
Petroşani

INSIGNA SOCIETĂȚII SÂRBEŞTI DE CÂNTĂRI DIN TIMIŞOARA ANUL 1869

În anul 1854 Timişoara, în cele patru cartiere ale sale, avea aproximativ 20.000 de locuitori dintre care 1.770 erau de etnie sârbă, ei reprezentând 8,6% din totalul populației.

Luând exemplu de la alte grupări etnice, la 1 noiembrie 1867 se încearcă constituirea unei societăți de muzică, dar organizarea de serate şi activitatea corală începuse deja din noiembrie 1866 ca existență temporară a societății. Astfel că, bilanțul din martie 1869 arăta că s-au cheltuit de la începutul activităților 984 forinți şi 22 creițari, fiind realizate venituri de 2361 forinți dintre care 334 forinți de la donatori şi restul din activități cutural-artistice, chiar fără a avea aprobarea statului.

УСТАВ
СРПСКЕ ПЕВАЧКЕ ДРУЖИНЕ
ТЕМИШВАРСКЕ.
Foto 1

La 20 martie 1869 Ministerul de Interne de la Budapesta aprobă Statutul Societății Sârbeşti de Cântări din Timişoara, Cartierul Cetate (foto 1).

Comitetul de conducere ales era format din: dr. Ştefanovici Brako – preşedinte, Lazarevici Ştefan –vicepreşedinte, J.N.Kunst – dirijor, Dolga Dimitrie – secretar, Adamovici Teodor - casier, Milojkovici Ştefan - arhivar, Petrovici Mişa – înlocuitor de arhivar şi încă opt membri în comitet.

Comform statutului aprobat cu nr.1526 litera R, membrii activi în număr de 32 plăteau 50 creițari inscrierea şi doi forinți cotizația anuală (precizez că un forint conținea 12,345 grame de argint cu puritate 900/1000), membrii susținători în număr de 102 plăteau anual patru forinți în două rate, membrii de onoare şi donatorii nu plăteau cotizația anuală, iar ca beneficiu membrii activi şi membrii susținători aveau dreptul la două bilete la serate şi alte manifestări, membrii de onoare aveau drept la un bilet.

Statutul are 22 de capitole , unele articole având între patru şi nouă articole sau aliniate.

Insigna (foto 2) şi steagul se fac imediat.

Deşi legal constituită, în iunie 1874 societății îi este confiscat steagul de către autoritățile locale şi i se pierde urma. Abia în 1894 se comandă un nou steag,la comerciantul Jocici Wolfgand din Linz şi pentru care societatea va plăti 350 koroane (precizez că o coraoană avea 5 grame de argint cu puritate de 835/1000). Noul steag va fi sfințit în 1895.

Foto 3

În 1895 dr.Ştefanovici Branco depune o cerere de ieşire din Societatea Sârbească de Cântări din Timişoara, în calitate de membru de onoare, formând în 1896 şi cu 20 de membri ai SSCT nouă societate. Este vorba de Societatea de Cântări Bisericeşti ce activa în cartierul „Fabric" din Timişoara şi care va ființa până în data de 12 februarie 1906. În fotografia 3 este prezentată insigna acestei societăți.

Fiul dr. Ştefanovici Branko, dl. Ştefanovici Miliovoi în 1922 constituie societatea de binefacere ce avea şi activități corale şi sportive, (SLOGA-CONCORDIA) Solidaritatea (în foto 4 este redată imaginea insignei acestei societăți).

În anul 1925 Societatea Sârbească de Cântări Timişoara, sub preşedenția d-lui Kalinovicev Milan, este amendată de Grefa Tribunalului Timiş-Torontal în data de 20 octombrie 1925 cu 1000 lei, întrucât nu a solicitat recunoaşterea societății conform art.94, amenda este plătită în 12 decembrie 1925.

Foto 4

De abia în 18 martie 1929, societatea, este recunoscută şi trecută în registrul persoanelor juridice la numărul 134 din 1929.

Aceste societăți culturale au colaborat, realizând multe manifestări comune atât în țară cât şi în străinătate până în anul 1947.

INSIGNA

Foto 2

În fotografia 2 avem insigna Societății Sârbeşti de Cântări din Timişoara, în stare relativ acceptabilă ca argument, specifică perioadei respective.

Insigna are 95 mm înălțime şi 35 mm lățime, în partea de sus avem ac de siguranță specific insignelor, lat de 45 mm şi înalt de 7,4 mm, prins de panglica moarată prin îndoire şi coasere. Panglica moarată este bicoloră, având în stânga (privitorului) culoare liliachiu spre violet, iar în dreapta moar de culoare alb murdar. În conturul panglicii avem însemnul societății, din tablă presată, oval cu înălțimea de 47 mm şi o lațime de 35 mm, care este fixată pe panglică prin trei cuie (gheare) îndoite pe revers.

Pe aversul insignei avem o bandă circulară care depăşeşte linia mediană şi pe care de la stânga spre sus şi dreapta jos este scris cu litere chirilice textul (SRPSKA PEVACKA DRUJINA U TEMISVARU) Societatea Sârbească de Cântări din Timişoara. În arcul superior avem soarele cu chip uman din care pleacă razele în jos. În centru avem instrumentul specific sârbesc – gusle (o vioară cu o coardă) peste care este suprapus un arcuş. În partea inferioară a semnului avem în stânga o ramură de măslin care se întâlneşte în partea de sus cu razele soarelui, iar dreapta avem ramura de stejar care în partea superioară întâlneşte de asemenea razele soarelui. De la locul de întâlnire de jos al ramurilor legate cu o panglică în fluture pleacă fundalul instrumentului cu coardă.

Însemnul a fost argintat.

În partea de jos de panglică este ataşată o tresă metalică, presată ca moar vertical mare, având înălțimea de 21 mm şi prinsă de panglică prin coasere. Greutateta insignei este de aproximativ 10,8 gr.

Fotografii Raoul M. Şeptilici.

Bibliografie

Direcția Județeană Timiş a Arhivelor Naționale, Fondul Tribunalului Timiş-Torontal, Dosar 118 din 1929 şi Dosar 17 din 1925.

Fondul Primăria Municipiului Timişoarat fond 2 inventar 184 dosar 4 din 1930.

Ilici Sava;1978; *Despre activitatea corurilor sârbeşti în Timişoara şi Banat*; ed. Criterion Bucureşti.

Ilin Milan
Timişoara

INSIGNELE CA SIMBOL AL ISTORIEI – „LENINIANA”

Colecția mea de insigne, care astăzi numără peste 10.000 de exemplare îşi are originea în anul 1953 cu ocazia Festivalului Tineretului de la Bucureşti. Acel eveniment mi-a oferit posibilitatea ca în scurt timp să strâng câteva zeci de insigne. Nu peste multă vreme am avut prilejul să-l cunosc pe Caroli Franz Iosif din

Bucureşti, un mare colecţionar din acele timpuri, care m-a ajutat învăţându-mă cum să colecţionez, cum să-mi aranjez colecţia, cum să evaluez insignele.

Terminând facultatea am ocupat catedra de limba rusă în oraşul meu natal Sf. Gheorghe. Specialitatea mea m-a ajutat să port corespondenţă cu mulţi colecţionari ruşi şi din alte ţări, numite pe atunci democratice.

Printre numeroasele insigne adunate dealungul anilor mi s-a părut că pe un număr deosebit de mare apare portretul lui Lenin. Atunci am hotărât să colecţionez şi insigne cu tematică Lenin. Nu este vorba nici de agitaţie comunistă, nici de nostalgie de epocă dispărută. Este vorba despre o epocă istorică, care ne-a adus multe suferinţe, dureri şi nedereptăţi.

Este vorba despre cultul personalităţii, cancerul societăţii socialiste, pe care câteva decenii l-am simţit pe pielea noastră. Prin aceste mici obiecte de colecţionate, urmaşii urmaşilor noştri vor înţelege mai concret ce a însemnat acel cult. Aceste insigne au devenit deja dovezi istorice palpabile.

Tematica mea am denumit-o „Leniniana", deoarece cuprinde tot ce este legat de ideologia comunistă, marxist-leninistă şi portrete ale lui Marx, Lenin, statui, decoraţii, denumirea unor întreprinderi, oraşe, case memoriale, coliba din Razliv, crucişătorul „Aurora", disicipolii lui Lenin ca Stalin, Kalinin, Dzerjinski, Frunze şi alţii, conducători ai partidelor comuniste – Maurice Thorez, Walter Ulbricht, Dimitrov, Mao Zedong (Moa Ţe-Tung), Kim Ir Sen, Ho Chi Minh – precum şi simbolurile secera şi ciocanul sau steaua roşie în cinci colţuri. Astfel se crează o imagine completă despre epoca comunistă, imagine care dă o valoare istorică acestei colecţii.

Desigur mai am mii de insigne sportive, catalogarea lor necesită o muncă enormă, apoi transporturi şi ursuleţul Mişa, pe cae l-am expus la Petroşani, tineret şi multe multe insigne ale unor localităţi ruseşti, etc.

Cu multă bucurie am primit invitaţia de a participa la cea de-a 41- a Expoziţie colectivă de insigne şi cel de-al VII-lea Congres Naţional A.C.I.R. Trebuie să subliniez că expoziţiile de la Târgu Secuiesc totdeauna au fost organizate cu multă atenţie, precizie şi ardoare. Aprecierea materialelor expuse a fost totdeauna corectă, justă, de asemenea şi acordarea premiilor, distincţiilor. Am mai participat de câteva ori la aceste expoziţii, am obţinut şi premii. Vin cu bucurie aici, fiind şi aproape de oraşul meu.

Îmi place noul sistem de oragnizare, cu numărul panourilor nelimitat şi tematică liberă, care dă posibilitatea expunerii unui material bogat. Personal sunt prezent cu 16 panouri din care 8 „Leniniana", 3- „Cosmos", 2- „Culturale", 1- „Pace", 2- Steaguri şi steme".

Cu această ocazie, ca membru fondator al A.C.I.R., mulţumesc atât organizatorilor cât şi conducerii Asociaţiei pentru această expoziţie, la care datorită noului regulament a crescut numărul participanţilor (94) care au expus 446 de panouri conţinând peste 22.000 de insigne, făcând ca această manifestare să fie una dintre cele mai mari de acest gen din ultima perioadă de timp.

Îmi exprim mulţumirea faţă de domnul Beke Ernő, o gazdă primitoare care, în ciuda bolii grave şi a intrvenţiei chirurgicale pe care a suferit-o, şi-a dat silinţa pentru reuşita acestei expoziţii.

Prof. Botos Ferenc
Sf. Gheorghe

O INSIGNĂ EMINESCU ÎN TIRAJ LIMITAT

Mihai Eminescu, cel mai de preț dar pe care Dumnezeu în mărinimia Sa i l-a făcut poporului nostru, este românul care, după măsura genialității sale, este reprezentat pe cele mai multe dintre medaliile şi insignele ce s-au realizat la noi. Dintre numeroasele insigne deținute de mine la această temă mult dragă sufletului meu, vreau să aduc în atenția participanților la acest Congres de Insignografie o piesă foarte rară, deşi este de dată relativ recentă, realizată în anul 2010 de binecunoscutul nostru prieten, gravorul Costică Dumitrescu.

Insigna este o lucrare de autor, nelegată de un eveniment anume, ce a fost realizată de artistul medalist într-un moment de superbă inspirație şi creație artistică, ce a dus în final la o adevărată bijuterie insignografică.

Cu o formă atipică, această insignă este compusă dintr-o pană, ca simbol al creației literare, pe care este aplicat la jumătatea ei portretul decupată în contur a lui Mihai Eminescu, cu orientare spre stânga. Pana, aşezată cu vârful spre dreapta, este realizată din bronz aurit şi are o lungime de 3 cm şi o lățime maximă de 0,8 cm.Ea ne duce cu gândul la distincția Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" din cadrul Cercului Militar Național, „Pana de aur a lui Mihai Eminescu". Portretul poetului are o înălțime de 1 cm şi este realizat din bronz argintat, după matrița portretului ce se află în emblema Clubului.
În această viziune artistică poetul scrutează cu privirea înălțimile astrale, căutând parcă strălucirea unică a Luceafărului dar şi mult râvnitul punct de întâlnire a marii creații poetice cu Divinitatea. Contrastul dintre bronzul aurit şi cel argintat are un efect superb. Insigna se prinde cu ac.

Tirajul acestei insigne este de doar zece exemplare ce au intrat în diferite colecții particulare. Dețin această insignă care mi-a fost oferită la aniversarea zilei mele de naştere de prietenul Costică Dumitrescu într-un gest care m-a onorat.

Fiind o insignă foarte rară datorită tirajului ei limitat, dar şi o insignă foarte reuşită din punct de vedere artistic, am dorit să o fac cunoscută prin această comunicare, tuturor celor interesați.

Ioan Muşei
Hârlău

INSIGNA DE LA „PRIMA EXPOZIȚIE MARINĂREASCĂ”

Citǎm din presa anului 1936:

„De ziua Sfintei Maria, patronul spiritual al Marinei Române-15 august 1936, un comitet alcătuit din viceamiralul Gavrilescu, preşedintele comisiei de propagandă a Ligii Navale Române, comandor Octav Nedelcu, directorul societății „Salvamar”, Apostol Popa, senator de Galați, comandor Ionescu Cerna, comandantul navelor grănicereşti, comandor Preda Fubdățeanu, adjutant regal, N. Probib, director tehnic şi alții, au organizat în inima țării- Bucureşti şi în centrul ei, în parcul Oteteleşanu – PRIMA EXPOZIȚIE MARINĂREASCĂ. Grație muncii asidue depuse, competenței şi gustului, expoziția,atât din punct de vedere tehnic cât şi artisitic a fost o reuşită deplină. Scopul a fost comemorarea şi mai ales dovedirea putințelor naționale necunoscute. S-a demonstrat că în această ramură de activitate ce se cheamă „apa”, bine folosită, întreținută şi exploatată poate aduce mari beneficii omenirii.

La intrarea în expoziție era prezentată o hartă şi o machetă care înfățişa „Minunea de la Herăstrău”- dintr-un lac stufos, murdar şi plin de țânțari, amenajat, a devenit o...mare curată, pe luciul căreia se capătă sănătate şi curaj, practicând diferitele sporturi nautice.

În expoziție era expus standul Şcolii de piscicultură de la Giurgiu, cu realizări şi perspective – unicat de acest gen în România. În standul Marinei Militare erau expuse miniaturi de nave. La loc de cinste se afla un stand al „Cercetaşilor marinari”, care expuneau fotografii din care reieşea activitatea pe care o desfăşurau.

În incinta principală se afla un vapor , „ORIZONTUL” legat la cheu, care putea fi vizitat, aflându-se viața de zi cu zi ce se desfăşura la bordul unei nave.

Ca invitați au fost marinarii din Cehoslovacia şi Belgia care au expus într-un mod aparte.

Yacht Club Regal Român împreună cu Yacht Club Bucureşti s-au bucurat de un stand unde au expus fotografii de la Constanța, Snagov şi Herăstrău şi miniaturi ale tuturor specimenelor de bărci cu vele.

Liga Navală Română a expus numeroase publicații de propagandă, desenele şi miniaturile de la concursurile din 1935 şi 1936, planşe, toporaşul cu care s-a tăiat în 1882 panglica ce ținea legat de cala de construcție pe vestitul bric „MIRCEA” şi scrisoarea pe care D. Ghica, ministrul nostru la Londra pe acele vremuri, a trimis-o maiorului (pe atunci) Vasile Urseanu, primul comandant al navei, pe care a adus-o în țară cu un echipaj bine instruit.

Prezentă la expoziție a fost şi „Navigația Fluvială Română”, această admirabilă instituție de stat care a expus harta Dunării cu toate liniile de vapoare de pasageri. Alături era standul Societății Germane de Navigație cu interesante miniaturi şi fotografii a trei documente: al împăratului Francisc Iosif şi ale Domnitorilor Sturza şi Vogoride, datând din 1847 şi prin care li se dădea încuviințarea de navigație pe Dunăre.

Standul Societății Cehoslovace de navigație pe Dunăre prezenta miniaturi, fotografii şi diagrame din care reieşea că această țară a dat apei atenția cuvenită, deşi nu are ieşire la mare.

Cel din urmă era standul Serviciului Maritim Român cu o elegantă machetă a portului Constanța, cu numeroasele sale vapoare şi a unei hărți a Europei care înfățişa mările brăzdate de S.M.R. Erau prezente yole, yachturi şi şalupe, toate lucrate la noi în țară la Şantierele „Neptun” din Constanța, „Nautica” din Reghin şi „România” din Brăila. Erau expuse la loc de cinste două tablouri ale căpitanului Dimitrie Stiubei: „Căderea Turtucaiei” şi „Trecerea forțată de la Rasova” în care se vede cum Marina Română a meritat decorarea navelor care au luptat cot la cot cu armata de uscat de la Turtucaia până la Vîlcov.

O cabană a Societății „Salvamar” evidenția realizările, mai puțin cunoscute în domeniu. Pe peretele din spatele grădinii, o serie de panouri decorative înfățișau fazele navigației, începând de la buturuga preistorică până la cele mai moderne transatlantice.

Expoziția se încheie cu „grupul navelor grănicereşti”, expunând miniaturi, noduri, aparate de ramat, toate construite de marinarii grăniceri. *O expoziție sobră, o şcoală plină de învățăminte.*

Cu această unică ocazie a fost emisă şi o insignă care a fost pusă în circulație pe parcursul celor 60 de zile cât a durat expoziția. Insigna pe cât de simplă, pe atât de sugestivă.

Astfel: pe un scut de 17/12 mm. prezintă în centru o ancoră care în partea de sus are coroana cu cifrul regal (Carol II) şi milesimul 1936. Circular, în partea de jos, înscrisul „Prima expoziție marinărească”. Ea a fost acordată oficialităților şi tuturor celor care au contribuit la reuşita expoziției răscolind amintiri în sufletele veteranilor şi doruri de ducă ale tinerilor.”

Ioan Vaum
Bucureşti

INSIGNE DEDICATE COLECȚIONARILOR

Colecționarul este un om curios, dar mai ales un om sensibil. Îşi creează propriul univers material bazat pe lucruri atent selectate. Însă el nu poate crea acest edificiu fără o puternică legătură afectivă cu alți colegi de pasiune.

Deşi sunt mulți cei veniți în această breaslă, puțini sunt cei aleşi de colecționar a-i fi prieteni. Aceştia îi asigură informațiile necesare, protecție dar şi afecțiune. Deşi relativ recentă, a devenit deja celebră istoria unui coleg care, pe patul de spital, după câteva zile de profundă suferință şi tăcere, a revenit brusc către familie, întrebând dacă a primit coletul de la un alt coleg, după care, la câteva momente, a căzut în tăcerea eternă.

Pornind de la pasiunea unor colecționari care atinge paroxismul când este vorba de propria colecție şi continuând cu cei care doresc să-şi exprime admirația față de alții cu ocazia unor aniversări, vă propunem un material în care prezentăm o serie de insigne cu efigia sau numele unor colecționari. Materialul nu se doreşte a fi exhaustiv, ci un exemplu de urmat în emiterea unor astfel de însemne , fie de către împătimiți, fie de către prieteni sau chiar de către marea comunitate a colecționarilor de insigne.

Am optat în special, pentru insignele emise de şase colecționari, aria geografică, perioada de timp extinsă şi mai ales dispariția unora, reprezentând obstacole pe care autorul articolului a încercat să le învingă. Sunt prezentați pionierii acestui domeniu, care invariabil au emis insigne dedicate unor evenimente specifice perioadei. Aici ne referim la Dogaru Ioan, Dula Aurel, Moraru Cornel, Miron Rebedea, Francisc Appel, Hâtru Dumitru. Se continuă cu insigne emise cu dublu scop: de etichetă şi de insigne tematice. Inițiativa insignelor-etichete aparține lui Pardos Ioan şi Tiberiu Kelemen şi s-a materializat în anul 2010. S-au alăturat acestui demers 27 de colegi.

Acest material nu tratează insignele emise pentru personalități care au avut colecții diverse (Nicolae Iorga, Spiru Haret, Casa Regală etc.) şi nici pe acelea de tip TD, care fiind relativ uşor de realizat şi copiat necesită un studiu distinct. O serie de insigne, de tip TD, au fost realizate de Stelian Brînzei din Botoşani, fiind create pentru diverşi colecționari cu tematica Eminescu.

Desigur, domeniul este incipient în comparație cu medalistica, mulți dintre cei care se regăsesc în text beneficiind de medalii cu propria efigie sau care le poartă semnătura în calitate de editori.

Ne exprimăm convingerea că demersul nostru va fi pe deplin înțeles, iar eventualele omisiuni vor fi tratate cu indulgență.

Colecția Aurel Dula. Anul apariției 1971, tombac emailat la cald. Monetăria Statului. Scut 23/17 mm. Proiect Lazăr Nicolae.Trei variante de culoare. Banda superioară albă, albastră şi negru. Insigna reprezintă tematicile colecției. Fotbal, turism, vânătoare,oplimpiade şi industria minieră. Tiraj 70 buc./variantă. Sistemul de prindere tip broşă. Aurel Dula 1934-1993.

Colecția Cornel Morariu. Anul apariției1980, tombac emailat la cald unele şi cu email la rce. Monetăria Statului. Scut 30/27 mm. Proiect Tiberiu Kelemen. Trei variante de culoare. Bordura albastră pe stânga, galbenă şi roşie. Insigna reprezintă tematicile colecției. Aviație, olimpiade, turism şi industria minieră. Tiraj 150 buc. Sistem de prindere tip broşă. Cornel Morariu 1921-2000.

Colecția Rebedea Miron. Anul apariției 1981, tombac emailat la cald. Monetăria Statului.Scut 27/25 mm. Proiect presonal, trei variante de culoare. Roşu, albastră şi albastru deschis. Insigna reprezintă tematicile colecției: industria minieră, topografie, apicultură şi folclor. Tiraj 70 buc/variantă. Sistem de prindere tip broşă. Născut 1932. Dublă cetățenie româno-canadiană. Domiciliat în Canada. Posesor al premiului „Floarea de colț".

Colecția Appel Francisc. Anul apariției 1983, tombac emailat la cald. Monetăria Statului/ Arădeanca Arad. Prima variantă dreptunghi rotunjit pe orizontală 30/21 mm şi varianta a II-a tip scut. Proiect Liciu Ioan. Nu are variante de culoare. Insigna reprezintă tematicile colecției: industria minieră, turism. Tiraj 100 buc/variantă. Sistem de prindere tip broşă. Retras din activitatea insignografică.

Colecția Ioan Dogaru. Insigna de la Atlanta 1896-1996. Anul apariției 1996, tombac emailat la cald. Monetăria Statului. Dreptunghi cu latura mică rotunjită 40/22 mm. Proiect Ioan Dogaru Fără variante de culoare. Reprezintă doar tema olimpică. Tiraj 70 buc. Sistem de prindere tip broşă. Ioan Dogaru 1922-2011. Posesor al premiului „Floarea de colț".

Colecția Dumitru Hâtru. Insigna de la Atlanta 1896-1996. Anul apariției 1996, tombac emailat la rece. Monetăria Statului. Dreptunghi cu latura mică rotunjită 40/22 mm. Proiect Ioan Dogaru Fără variante de culoare. Reprezintă doar tema Jocuri Olimpice. Sistem de prindere tip broşă. Dumitru Hâtru 1930-2006.

Colecţionar ACIR. Au fost confecţionate 27 de variante de culori pentru tot atâţia colecţionari membrii ACIR. Anul apariţiei 2010, zamac. Email la rece. Accesorii Prod Oradea. Paralelipipedică 40/10 mm. Proiect Ioan Pardos. Tiraj 50 buc/variantă. Sistem de prindere cu ac. Nu sunt menţionate pe insigne tematicile colecţiei. Colegii care deţin a astfel de insignă sunt:Beke Ernö, Boer Gheorghe, Brînzei Stelian, Caraman Gheorghe,Silviu Dobraş, Episcop Galaction, Huh Mariana, Huh Dorel, Lung Ioan, Ilin Milan, Kelemen Eugenia, Kelemen Tiberiu, Neacşu Vasile, Pardos Ioan, Ileana Pardos, Pituşcan Ioan, Popescu Marius, Puşcaşu Dumitru, Samoilă Ştefan, Stroe Viorel, Nicolae Tudor, Simona Tudor, Velica Ioan (nu este membru A.C.I.R.)

Ec. Ştefan Dina
Bucureşti
Prof. Tiberiu Kelemen
Petroşani

INSIGNELE TURISTICE EMISE DE ORGANIZAŢIA PIONIERILOR DIN ROMÂNIA

De-a lungul existenţei sale ca organizaţie de masă a şcolarilor (1949-1989), Organizaţia Pionierilor a acordat o atenţie deosebită activităţilor în aer liber şi turistice. Această importanţă rezultă şi din faptul că până în 1966 (perioadă care se suprapune RPR-ului) Organizaţia nu a emis nicio insignă dedicată exclusiv sportului, în schimb a emis două pentru activităţi turistice: „**Tânăr turist**” şi „**Micul turist**” (a doua apare în trei variante). Ulterior, în intervalul 1966-1989 au mai fost emise alte două insigne: „**Tot înainte pentru activităţi turistice**” (apare în trei variante) şi „**Roza vânturilor**” (apare în 6 variante). Pentru a le putea primi pionierii trebuiau să participe la drumeţii şi să aibă cunoştinţe de orientare turistică şi de acordare a primului ajutor medical.

Pe lângă insignele menţionate anterior, au mai fost identificate alte două emise pentru a marca anumite evenimente, cel mai probabil organizate în cadrul competiţiei Expediţiile „Cutezătorii”. Prima este insigna „**Cutezătorii Deltei**”. Cea de-a doua este o insignă neoficială realizată pentru membrii unei echipe pioniereşti înscrişi în concurs, cu textul „**Echipajul Pui de lei – Liceul nr. 2 Braşov**”.

1. Insigna „Tînărul turist”

Insigna are 2,6 x 2,3 cm şi a fost produsă din alamă cu email cald la IPMS „Arad”, fiind emisă de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Fig.1

Insigna (fig. 1) este aproximativ rotundă. În centrul său sunt reprezentaţi doi pionieri (băiat şi fată) înconjuraţi de brazi verzi în stânga şi dreapta, cu un lanţ de munţi albi în faţă şi un cer albastru deasupra. Între băiat şi brazi este reprezentată o cabană maro. Pe exterior este înconjurată de o bandă albă, prevăzută în partea inferioară cu o eşarfă roşie, pe care este scris „RPR” (Republica Populară Română). În partea superioară se află o busolă care depăşeşte uşor conturul insignei, al cărei ac este orientat pe direcţia NE-SV. Tot pe banda albă, despărţit de busolă, este scris cu majuscule „TINARUL TURIST”. Sistemul de prindere constă într-o agrafă ataşată pe revers.

În legătură cu această insignă nu deţinem date exacte referitoare la criteriile de acordare, dar considerăm plauzibil ca ea să fi fost dedicată membrilor cercului sau cluburilor „Tinerilor turişti”, iar criteriile de acordare să fi fost similare cu cele ale insignei „Micul turist” (prezentată mai jos).

Insigna a fost în uz aproximativ în intervalul 1951-1956.

2. Insigna „Micul turist”

Aceasta (fig. 2) este rotundă cu diametrul de 2,3 cm, fiind produsă din alamă cu email cald la IPMS Arad. Emitentul este Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Fig.2

Fig.3

Fig.4

În partea de jos este reprezentată o busolă albă (uşor ieşită în afară) cu cele patru puncte cardinale marcate. Acul este orientat pe direcţia NE-SV[2]. Marginea exterioară este înconjurată de o bandă albă, care se încheie în partea superioară cu un steag tricolor. Pe banda albă este scris cu majuscule „MICUL TURIST”. În centru sunt reprezentaţi doi pionieri (băiat şi fată) pe un câmp verde, un lanţ de munţi de culoare maro în faţă şi o pădure de brazi în lateral. Sistemul de prindere constă într-o agrafă ataşată pe revers.

Există şi o variantă cu culorile greşite: munţii au culoare albastră şi rucsacul purtat de băiat este gri (fig. 3).

Cea mai rară variantă (fig. 4), este o versiune intermediară între insigna „Tânărul turist” (fig. 1) şi insigna „Micul turist”. Deşi principalele elemente constitutive ale desenului sunt prezente, există şi numeroase diferenţe: în locul munţilor este reprezentată o pădure, între pionier şi brazi este desenată o cabană, iar băiatul nu are rucsac.

Criterii de acordare. Insigna se acorda pionierilor şi şcolarilor din clasele V-VII şi elevilor din învăţământul mediu, care participau la concursul „Să ne cunoaştem ţinutul natal” la una din secţiunile[3]: ştiinţele naturii şi geografia; istoria; limba, literatura şi folclorul (cântece, dansuri, proverbe, zicători, basme legende, obiecte de artă manuală – cusături, împletituri, sculpturi –, particularităţile de limbă ale locuitorilor, cu posibilitatea de a întocmi atlase lingvistice).

Concursul se desfăşura pe durata întregului an şcolar, etapa I (pe şcoală) finalizându-se la sfârşitul trimestrului II, iar etapa a II-a (pe raion) la sfârşitul vacanţei de vară.

Insigna a fost în uz în intervalul 1956–1966/1967.

3. Insigna „Tot înainte” pentru activităţi turistice

Insigna are forma unui triunghi echilateral (cu latura de 2,2 cm) şi vârful îndreptat în sus în interiorul căruia sunt reprezentate, de jos în sus, o apă (cu nuanţe de albastru deschis şi albastru închis prin intermediul cărora se sugerează valurile), nişte munţi albi, o bucată de cer albastru deschis şi în vârf un soare auriu. De-a lungul laturii de jos pe fond albastru închis este scris cu majuscule „TOT INAINTE”. La varianta cu email rece culorile folosite sunt mai închise decât la cea cu email cald. Sistemul de prindere constă într-o agrafă ataşată pe revers.

Insigna a fost realizată din alamă cu email cald (fig. 5); alamă cu email rece (fig. 6) şi alamă vopsită (fig. 7) de Monetăria Statului la comanda Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

Insigna mai apare şi sub denumirea de insigna turistică „Tot înainte”.

Fig.5

Fig.6

Fig.7

Insigna putea fi primită de pionierii

[2] Aspectul reprezintă o eroare, dacă avem în vedere că acul unei busole indică întotdeauna nordul.

[3] *Concursurile tradiţionale ale Organizaţiei de Pionieri,* Atelierele Grafice nr. 4, Bucureşti, 1958, pp. 14-16.

din clasele III-VII care[4]: participau cu regularitate la diferite forme de turism; cunoşteau principalele mijloace de orientare în natură; ştiau să acorde primul ajutor în caz de insolaţie, înec, fracturi, degerături, entorse, muşcături de animale; cunoşteau şi respectau regulile de circulaţie pe drumurile publice; cunoşteau sistemul de semnalizare cu ajutorul mijloacelor vizuale (fanion, lanternă).
Insigna „Tot înainte" pentru activităţi turistice a făcut parte din prima serie de distincţii pe genuri de activităţi emise de Organizaţia Pionierilor după reformarea sa în 1966. În 1977 locul său este luat de insigna turistică „Roza vânturilor".

4. Insigna turistică „Roza vînturilor"

Insigna are 2,5 x 1,7 cm şi a fost produsă de Monetăria Statului la comanda Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor. Aceasta a fost realizată din alamă cu email rece (fig. 8-11), aluminiu cu email rece (fig. 12) şi aluminiu vopsit (fig. 13).

Fig. 8

Fig. 9

Fig. 10

Fig. 11

Fig. 12

Fig. 13

Insigna are formă de pentagon dreptunghic cu vârful în jos. Vârful este reprezentat de o cravată roşie de pionier cu tricolor pe laturile egale. Restul insignei este albastru pentru distincţiile de gradul II (fig. 9) şi cele fără grad, (fig. 10) sau galben la cele de gradul I (fig. 8), dar şi la cele fără grad (fig. 11). În mijlocul insignei este desenată o rozăa vânturilor cu braţul de jos mai lung. În partea superioară, deasupra rozei, este scris în formă de semicerc, cu majuscule, „ROZA VINTURILOR". Gradul distincţiei este marcat cu cifre romane în mijlocul rozei (I, II sau fără marcaj la varianta fără grad). Sistemul de prindere constă într-o agrafă ataşată pe revers.

Apariţia insignei fără grad în două variante de culoare (fig. 10 şi 11) este un indiciu că s-a dorit acordarea sa diferenţiată pe categorii de vârstă, respectiv albastru pentru pionierii din clasele II-IV şi galben pentru cei din clasele V-VIII.

Criterii de acordare folosite de la momentul instituirii până în 1983/1984 prevedeau că gradul II se acorda elevilor din clasele II-IV care[5]: participau la cel puţin cinci drumeţii în cursul unui an şcolar; ştiau să determine punctele cardinale; cunoşteau regulile de pregătire şi desfăşurare a drumeţiilor; obţineau la sfârşitul anului şcolar cel puţin media 7 la toate materiile şi 10 la purtare.
Gradul I se acorda elevilor din clasele V-VIII care: participau la cel puţin cinci drumeţii şi o excursie în cursul unui an şcolar; participau la cel puţin o expediţie pionierească; ştiau să acorde primul ajutor; participau la cel puţin două jocuri sau concursuri de orientare turistică; obţineau la sfârşitul anului şcolar cel puţin media 7 la toate materiile şi 10 la purtare.
Ulterior, în 1983/1984 la apariţia variantei fără grad, criteriile de acordare au fost modificate, pentru primirea insignei pionierii trebuind să[6]: fie membri ai cercurilor de turism, să se evidenţieze în organizarea şi desfăşurarea lor şi să participe pe parcursul unui an şcolar la cel puţin trei drumeţii sau excursii; să se califice la etapa pe localitate a concursului de orientare turistică.
Insignele cu grad au fost acordate în perioada 1977–1983/1984, iar cele fără grad între 1983/1984 – 1989.

[4] Revista „Cutezătorii", nr. 23 (89), anul III, 1969, p. 3 şi *Regulamentul de acordare a distincţiilor pionereşti*, editat de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, 1968, pp. 11 şi 13-14.
[5] *Regulamentul însemnelor şi distincţiilor pionereşti* al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, Bucureşti, 1976, pp. 59-60.
[6] *Însemnele şi distincţiile Organizaţiei Pionierilor şi ale Organizaţiei Şoimilor Patriei*, editat de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, Bucureşti, 1989, p. 11.

5. Insigna „Cutezătorii deltei Tulcea”

Insigna (fig. 14) este rotundă, cu diametrul de 2,7 cm şi a fost realizată la Monetăria Statului. La exterior este desenat un cerc galben-crem, lat de 3 mm, în interiorul căruia este scris cu litere aurii „ – cutezatorii deltei –”. În partea de jos este aplicată o emblemă a Organizației Pionierilor model 1966-1989 cu lungimea de 8 mm. Câmpul insignei are culoare albastru-verzui, în interiorul său fiind reprezentat un pelican stilizat, sub care apare inscripția „tulcea”. Sistemul de prindere constă într-o agrafă ataşată pe revers. Emitentul nu este cunoscut.

Fig. 14

Este posibil să fi fost acordată pionierilor participanți la Expedițiile Cutezătorii, organizate în Delta Dunării. O altă ipoteză este că insigna a fost acordată membrilor unui club pionieresc cu numele de „Cutezătorii Deltei” participant la Expedițiile Cutezătorii. Având în vedere că pe insignă este reprezentată o emblemă a Organizației Pionierilor model 1966-1989, putem concluziona că a fost emisă după 1966. Suplimentar, având în vedere ultima reformă ortografică din tipul regimului Ceauşescu din 1988, care insista asupra scrierii cu majuscule (ex. „Liceul Pedagogic”, nu „Liceul pedagogic”), considerăm probabil ca insigna să fie anterioară acestui an, din moment ce toate textele sunt scrise cu litere mici, inclusiv numele municipiului/județului Tulcea.

6. Insigna „Echipajul Pui de lei”

Insigna (fig. 15) are formă rotundă, cu diametrul de 3,7 cm. În centrul său, pe fond alb, este redat un munte cu trei vârfuri, la poalele căruia sunt desenați trei brazi verzi şi o pajişte. În dreapta muntelui este desenat un rucsac cu un piolet şi o floare de colț. Deasupra munților, central, este redată emblema Organizației Pionierilor model 1966-1989 şi textul ECHIPAJUL / „PUI DE LEI” scris cu majuscule pe două rânduri (cuvântul „de” este dificil de observat fiind acoperit de emblema Organizației). În partea inferioară a insignei este scris pe două rânduri cu majuscule LICEUL NR. 2 / BRAŞOV. Sistemul de prindere constă într-un ac de siguranță prins pe revers în plastic.

Fig. 15

Insigna a fost realizată pentru membrii unei echipe pioniereşti a Liceului nr. 2 din Braşov (în prezent Grupul Şcolar de Turism şi Alimentație Publică) înscrisă la competiție Expedițiile „Cutezătorii”. Având în vedere elementele montane redate pe insignă estimăm că echipa a avut ca obiectiv o deplasare într-o zonă de munte.

Radu Tabără,
Sibiu

EMISIUNI INSIGNOGRAFICE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

La data de 11aprilie 2015 s-au împlinit 135 de ani de când Principele Carol I a promulgat legea prin care se înființa Banca Națională a României, prescurtat B.N.R. Aceste eveniment a fost relizat în urma demersurilor făcute de preşedintele Consiliului de Miniştri, I.C.Brăteanu, care la data de 27 februarie 1880, a depus în Parlamentul României proiectul legii constitutive a Băncii Naționale a României.

Banca Națională a României a emis de-a lungul anilor mai multe insigne, dar ținând cont de faptul că nu are nicio evidență în acest sens, va prezentăm mai jos câteva dintre emisiunile insignografice ale acesteia.

După 1970, a fost emisă o insignă, în două variante, executată din tombac, sub formă rotundă, emailată, cu diametrul de 24 mm, având pe exterior o coroană circulară cu lățimea de 3 mm, pe fond alb/galben-auriu apărând înscrisul „BANCA NAȚIONALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA”. În centrul insignei se află cladirea Palatului B.N.R. de culoare albă pe fond albastru deschis, iar în partea inferioară pe fond galben-auriu, apare un înscris în două variante: varianta 1a, unde se află inițiala „S” şi un număr matricol şi varianta 1b unde se află inițiala „P”.
Reversul nu are inscripții şi este prevăzut cu un ac de siguranță.

Fig.1a Fig.1b Fig. 2

În anul 1980, a fost emisă o insignă jubiliară cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la înființarea Băncii Naționale a României. Insigna este executată din tombac, sub formă rotundă, cu diametrul de 24 mm, având în exterior o coroană circulară dantelată sub formă de raze, cu lățimea de 3 mm, de culoare galben-auriu. În centrul insignei se află redată în relief, realizată din tombac, clădirea Palatului B.N.R. pe un fond alb emailat. În partea superioară apare sub formă circulară înscrisul „REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA”, iar în partea inferioară sub clădirea palatului, pe două rânduri, sub formă semicirculară este înscrisul „1880-1980”, pe primul rând şi pe al doilea „BANCA NAȚIONALĂ” (fig.2). Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

După 1990, a fost emisă o insignă dreptunghiulară, în poziție verticală, executată din tombac, în două variante, emailate, pe fond alb, în mijloc având o acvilă de culoare galben-auriu, în interior cu negru, cu capul spre stânga, având aripile deschise, ținând în cioc o cruce ortodoxă de aur, iar în gheara stângă are un ciocan şi în gheara dreaptă un fulger. Pe pieptul acvilei se află un scut în interioarul căruia apare sigla B.N.R., de culoare galben-auriu pe fond alb emailat.
Prima variantă (fig.3a) are latura mare de 40 mm şi latura mică de 30 mm. În partea superioară într-un chenar auriu, cu dimensiunile de 15mm lungime şi 3 mm lățime, deasupra acvilei, se află un număr matricol. În partea inferioară insignei se află înscrisul „ORDO FIDUCIA LUX” de culoare galben auriu.

A doua variantă (fig.3b) are latura mare de 25 mm şi latura mică de 18 mm. În partea inferioară insignei se află înscrisul „ORDO FIDUCIA LUX” de culoare galben auriu. Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

Fig.3a Fig.3b

În anul 1995 a fost emisă o insignă jubiliară cu ocazia aniversării a 125 de ani de la înființarea B.N.R. (fig.4). Insigna are forma rotundă, având pe margine un cerc, în interior sigla B.N.R. În partea inferioară se află o bandă lată de 3 mm, în care este înscrisul „1880-1995”. Această insignă a fost emisă în patru variante: tombac, tombac vopsit în negru, argint şi aur.

Fig.4 Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

În perioada următoare a fost emisă o insignă sub formă de frunză de arțar, cu o lungime de 20 mm şi înălțimea de 18 mm, având în mijloc, în relief sigla B.N.R. Această insignă a fost emisă în patru variante: tombac, tombac vopsit în negru, argint şi aur (fig.5).

Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis. Fig.5

În anul 2003, au emis o insignă jubiliară având forma rotundă, cu diametrul de18 mm, având pe margine un cerc, în interior sigla B.N.R., iar în partea inferioară o bandă lată de 3 mm, în care este înscrisul „1880-2003”. Această insignă a fost emisă în patru variante: tombac, tombac vopsit în negru, argint şi aur (fig.6).

Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

Fig.6

În anul 2006, a fost emisă o insignă de formă rotundă, cu diametrul de 18 mm, având pe margine un cerc şi în interior în relief, sigla B.N.R. A fost emisă în patru variante: tombac, tombac vopsit în negru, argint şi aur (fig.7).

Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

Fig.7

Fig.8

În anul 2010, cu ocazia aniversării a 130 de ani de la înființarea Băncii Naționale a României, a fost emisă o insignă jubiliară, de formă rotundă, cu diametrul de 18 mm, având pe margine un cerc şi în interior în relief, sigla B.N.R., iar în partea inferioară o bandă lată de 3 mm în care se află înscrisul „130 DE ANI”. A fost emisă în patru variante:tombac,tombac vopsit în negru, argint şi aur (fig.8). Reversul este anepigraf şi este prevăzut cu un ac închis.

În data de 30 aprilie 2015, cu ocazia finalei olimpiadei Micului bancher, la festivitatea de premiere a fost înmânată şi insigna „Micul bancher” . Insigna, de formă circulară, are un diametru de 15 mm şi este bătută din tombac. Întreaga suprafață a piesei este colorată în albastru, iar circular din metal este redată inscripția: MICUL BANCHER. Insgina este acoperită cu o lentila de răşină iar sistemul de prindere este de tip pin.

Fig.9

Mihaela Alexandra Ivan
Mihai Silviu Ivan
Focşani

INSIGNE DE BASTON

Înainte de anii 1900, destul de timid, în teritoriile româneşti au început să-şi facă apariția asociații şi cluburi de turism, ce s-au dedicat în activitatea pentru drumețiile şi ascensiunile montane. Între ele se remarcă: Clubul Alpin al Transivaniei, fondat la Braşov în 1873; Erdély Kárpáti Egyésület (EKE), (Societatea Carpatină Ardeleană), fondată la Cluj în 1891; Asociația Carpatică a Transilvaniei, fondată în 1880 la Sibiu; Societatea Carpatină Sinaia, fondată la Sinaia în 1893; Scietatea Turiştilor din România, fondată la Bucureşti în 1903.

După primul Război Mondial, numărul iubitorilor de drumeții montane creşte, apărând noi asociații, create în sprijinul acestora: Societatea Hanul Drumeților, fondată în 1920; Touring-Clubul României, fondat în 1926; Asociația Drumeților din Munții României, fondată în 1929; Clubul Alpin Român, fondat în 1936, etc.

Pe lângă organizarea de excursii în munții Carpați, organizațiile şi asociațiile montane au avut ca scop amenajarea de trasee montane, dar şi construirea de cabane şi refugii montane, atât pentru membri cât şi pentru iubitorii de munte.

În perioada interbelică, unele asociații, preluând tradiția de la cluburile de turism din Europa centrală (Austria, Elveția, Germania), au început să ofere membrilor însemne –mărturii ale locurilor pe unde aceştia au ajuns.

Însemnele sunt sub forma unei insigne metalice, ce se ataşa cu ajutorul unor cuişoare la obiectul de sprijin al călătorului – bastonul. În general, aceste insigne, erau ornamentate cu imagini simbol ale locului sau evenimentului pentru care au fost create.

1. Casa Peştera.

Cabana, situată la altitudinea de 1610 m, a fost construită de către Touring-Clubul României, între 1923 şi 1925.

Insigna de baston, este de forma unui scut, având dimensiunile de 37x31 mm. Este confecționată din alamă, iar ca sistem de prindere are trei orificii (unul în partea superioară şi două laterale).

Cel mai probabil, insigna a fost emisă cu ocazia inaugurării din 29 iunie 1925 când au participat aproximativ 200 de membri ai T.C.R.

2. Braşov.

Insigna este de formă ovală, având dimensiunile de 43x34 mm. Este confecționată din alamă, iar ca sistem de prindere, are patru orificii, situate câte două pe părțile laterale.

Ca imagine, este ilustrată Casa Sfatului din Braşov, iar în partea inferioară, numele oraşului Braşov şi un scut cu emblema oraşului, aşezat pe două crenguțe de brad.

3. Crucea Eroilor Caraiman.

Insigna este de formă ovală, fiind confecționată din aluminiu. Ca sistem de prindere, are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

Este emisă de Asociația de turism „Grupul Meu”, iar ca imagine, este reprezentat Monumentul Eroilor de pe Caraiman, flancat de denumirea „Crucea eroilor” şi Caraiman 2288 alt. (sic!).

4. E.K.E. Forrásliget.

Insigna are formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 27x42 mm. Este confecționată din zinc, având sistem de prindere format din două orificii, câte unul pe fiecare latură.

Ca imagine reprezintă în prim plan o cabană din bârne, iar în fundal o creastă de munte şi o pădure de brazi.

Numele FORRÁSLIGETI MENEDÉKHÁZ reprezintă cabana de la Ivora, fără a se putea localiza exact acest loc.

5. Lacul Sfânta Ana.

Insigna este de formă ovală, cu dimensiunile de 35x41 mm. Este confecționată din aluminiu, iar ca sistem de prindere, are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

În imagine, apare Lacul Sfânta Ana, iar în partea inferioară, într-u cartuş, denumirea în limba maghiară „SZENTANNA TO”.

6. Băile Tuşnad

Insigna este de formă ovală, cu dimensiunile de 46x32 mm. Este confecționată din zinc, iar ca sistem de prindere are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

În imagine este reprezentat Bastionul Apor. În partea superioară, apare numele în limba maghiară al localității – TUSNÁD-FŰRDŐ, iar în partea inferioară numele bastionului-APOR BÁSTYA.

7. Băile Felix.

Insigna este de formă ovală, cu dimensiunile de 35x30 mm. Este confecţionată din zinc, iar ca sistem de prindere are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

În imagine este reprezentată clădirea unuia dintre izvoarele calde. În partea inferioară, într-un cartuş este denuirea localităţii în limba maghiară - FELIX FŰRDŐ, iar în partea superioară numele HOFORRÁS.

8. Odorheiu Secuiesc.

Insigna este de formă ovală, cu dimensiunile de 40x30 mm. Este confecţionată din zinc, iar ca sistem de prindere are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

În imagine, este reprezentată clădirea primăriei. În partea inferioară, într-un cartuş este denumirea localităţii în limba maghiară – SZÉKELYUDVARHELY. În partea superioară, este scris textul VÁRMEGYEHÁZA.

9. Jamboreea Naţională Piatra Neamţ 1930.

Insigna este de formă ovală, cu dimensiunile de 35x29 mm. Este confecţionată din alamă argintată, iar ca sistem de prindere are două orificii, câte unul pe fiecare latură.

În imagine, este reprezentată emblema cercetaşilor – floarea de crin, suprapusă pe o săgeată cu vârful în sus, flancată de cuvintele Jamboreea Naţională. În partea superioară, sunt iniţialele asociaţiei A.C.R.

10. Jamboreea Sibiu.

Insigna este de forma unui scut, cu dimensiunile de 44x26 mm. Este confecţionată din alamă argintată, iar ca sistem de prindere are patru orificii, câte două pe fiecare latură. În imagine, este reprezentată emblema cercetaşilor – fldarea de crin, suprapusă pe o săgeată cu vârful în sus şi peste emblema oraşului Sbiu – două săbii încrucişate ce au deasupra o coroană. În partea superioară apare cuvântul Jamboreea, iar în partea inferioară, Sibiu 1932.

11. Jamboreea Naţională Mamaia.

Insigna este de forma unui scut , cu dimensiunile de 40x28 mm. Este confecţionată din alamă argintată, iar ca sistem de prindere, are patru orificii, câte două pe fiecare latură.

În imagine, este reprezentată emblema cercetaşilor – floarea de crin, suprapusă peste o ancoră. Conturul insignei este alcătuit dintr-o parâmă. Pe părţile laterale, este trecut numele evenimentului – Jamboreea Naţională – Mamaia Constanţa iulie 1934.

12. Jamboreea Braşov 1936.

Insigna este de forma unui scut , cu dimensiunile de 45x26 mm. Este confecţionată din alamă argintată, iar ca sistem de prindere, are trei orificii, câte două în partea superioară şi unul în partea inferioară.

În imagine este simbolizat un vultur ce are pe piept un scut cu emblema oraşului Braşov, iar în gheare ţine câte un crin – simbolul cercetaşilor. În partea superioară este trecut textul A 4-a Jamboree, iar în partea inferioară Braşov 1936.

A 2-a tabără de iarnă-Caransebeş

Insigna este de forma unui scut , cu dimensiunile de 42x32 mm. Este confecţionată din alamă argintată, iar ca sistem de prindere, are trei orificii, câte două în partea superioară şi unul în partea inferioară.

În imagine este simbolizată emblema cercetaşilor, suprapusă peste două schiuri încrucişate. În partea superioară, apre textul A2-a tabără de iarnă Caransebeş, iar în

partea inferioară data desfăşurării taberei 28 Dec.1936 – 6 Ian. 1937.

Insignele prezentate sunt doar studiul personal asupra unor bastaone aflate în colecţia personală, sau în colecţiile muzeelor de istorie din Iaşi şi Vaslui.

Lista poate fi lărgită prin alte insigne rămase nedescoperite şi nestudiate până în prezent.

Iulian Lipovan
Iaşi

INSIGNELE DE ABSOLVENT AL ACADEMIEI MILITARE

Generalul român Ştefan Fălcoianu care a trăit între anii 1835 – 1905 a avut o lungă şi prestigioasă activitate în mai multe domenii precum cel ştiinţific, cultural, politic şi, firesc, militar.

Una din marile sale realizări o constituie fondarea primei instituţii de învăţământ superior din istoria Armatei Române - Şcoala Superioară de Război, astăzi Universitatea Naţională de Apărare „Carol I”.

Cursurile acestei forme de învăţământ militar au început la 5 noiembrie 1889, la Bucureşti iar primii absolvenţi au fost în anul 1891.

Sursele bibliografice consultate, din cele ce ne sunt la îndemână, nu arată când s-a atribuit prima insignă de absolvent dar prezumăm că aceasta s-a petrecut imediat după anul 1891.

Pe parcurs, Şcoala Superioară de Război a avut sedii diferite, organizări şi denumiri diferite. Aşa cum era normal, diferite au fost şi insignele de absolvent.

În exponatul alăturat întâlnim modele ale insignei de absolvent al Academiei Militarea cordate în toate cele trei perioade, regalistă, comunistă şi post decembristă.

Pentru prima perioadă insigna este cunoscută într-o singură formă: cununa ovalizată din ramuri de stejar şi lauri, acvila încoronată, cu aripile semideschise, ţinând în cioc o cruce ortodoxă, în gheara dreaptă o spadă iar în gheara stângă un sceptru. Între aripile protectoare se află un scut heraldic împărţit în opt părţi cu simbolurile provinciilor istorice. Ca variante pot fi natura metalului (comun sau argint), modul de prindere, cromatica scutului heraldic, variante de email la coroană, aurirea unor părţi şi altele. Atelierele care au executat piesele sunt: Bijuteria Heinrich Weiss; Karnet-Kysely; Brüder Schneider.

La data de 29 august 1948 Şcoala Superioară de Război s-a desfiinţat, iar în loc a apărut Academia Militara. La 14 septembrie 1949, cu structuri organizatorice diferite; ca unităţi de învăţământ superior separate s-a înfiinţat Academia Militară (de comandă şi de stat major), Academia Militară Politică, Academia Tehnică Militară şi Academia Spatelui. La data de 19 august 1957 s-a desfiinţat şi Academia Militară Politică care a fuzionat cu Academia Militară sub titulatura nouă de Academia Militară Generală.

Pentru anii 1948 -1990 se cunosc următoarele insigne:

1. Perioada R. P. R., cu stema ţării pe steaua în cinci colţuri - *ACADEMIA MILITARĂ GENERALĂ, ACADEMIA MILITARĂ I. V. STALIN, ACADEMIA MILITARĂ GH. GHIORGHIU DEJ, ACADEMIA MILITARĂ TEHNICĂ.*

2. Perioada R. S. R., cu stema ţării - *ACADEMIA MILITARĂ, ACADEMIA MILITARĂ GENERALĂ, ACADEMIA MILITARĂ GENERALĂ* cu stema mică. La RPR, ACADEMIA MILITARĂ cu stemă mică este o piesă rara.

3. Pentru perioada postdecembristă se cunosc insigne cu tricolorul în scutul heraldic până la adoptarea stemei, apoi cu stema actuală a României, însă avem şi excepţii. Pentru insigna *ALMA MATER* avem doar scutul heraldic aplicat pe o carte deschisă. La insigna *ACADEMIA NAŢIONALĂ DE INFORMAŢII,* scutul heraldic este acoperit de o carte deschisă şi inscripţia *„DURA LEX SED LEX; PATRIE ŞI ONOARE.* La această insignă avem şi varianta cu numele instituţiei, în partea inferioară, pe o bandă orizontală „MIHAI VITEAZUL”. Insigna absolvenţilor Academiei de Poliţie are un scut cu anumite elemente heraldice, în partea superioară inscripţia *ACADEMIA DE POLIŢIE,* iar jos *ALEXANDRU IOAN CUZA.*

Funcţie de specialitatea absolventului, pentru perioada post decembristă insigna poate avea în partea inferioară unul din simbolurile: faclă, compas cu roată dinţată, compas cu roată dinţată tăiată, ancoră, şarpele încolăcit pe baston. Se cunosc variante de culoare galben-auriu care nu au fost executate la Monetărie.

Ca un element de noutate Universitatea Naţională de Apărare „Carol I” a realizat la Monetăria Statului o insignă pentru ofiţerii absolvenţi ai profilului de comandă şi stat major.

Subiectul în discuţie poate fi abordat într-un cadru mai amplu.

Col. (r) Ioan Siminicianu
Botoşani

EVOLUȚIA HERALDICĂ A STEMEI MUNICIPIULUI BACĂU REPREZENTATĂ ÎN INSIGNA JUBILIARĂ „BACĂU 600”

Procesul de modernizare a societății românești din Muntenia și Moldova, început în prima jumătate a veacului al XIX-lea, a impus, în multe cazuri, actualizarea ori adoptarea de noi simboluri heraldice, mai ales la nivelul orașelor. Astfel, în anul 1844, instituția numită Ocrotitoarea Proprietății târgului Bacău, care a funcționat în paralel cu Eforia orașului Bacău (viitoarea Primărie) și-a confecționat un nou sigiliu cu un nou simbol heraldic al orașului. Acesta este de formă ovală, în emblema căruia este reprezentat un cerb alergând spre dreapta pe o terasă cu cinci brazi. În exergă legenda: PECETE PROPRIETĂȚII TÂRGULUI BACĂU (cu caractere chirilice), iar în partea inferioară a câmpului sigilar 1844. Emblema simbolizează fauna regiunii și întinsele păduri din zonă. Reproducem impresiunea ștampilei Ocrotitoarei.

În anul 1864, în urma reformei administrative, Ocrotitoarea a fost absorbită de Primăria orașului Bacău, aceasta din urmă preluând, în același an, în bună parte, simbolul heraldic, cu diferența că pe terasă sunt trei pomi, nu brazi, probabil plopi, iar cerbul aleargă spre stânga. În exergă: ROMÂNIA. PRIMĂRIA ORAȘULUI BACĂU, iar în partea inferioară 1864. Prezentăm imaginea impresiunii ștampilei și cea a matricei sigilare din bronz (în oglindă), care se aplica pe ceară.

O compoziție asemănătoare și cu aceeași simbolistică o are ștampila/sigiliul Primăriei confecționat în anul 1878, cu deosebirea că alergarea cerbului spre dreapta este mai bine surprinsă, iar pe terasă sunt patru brazi. În exergă: ROMÂNIA. PRIMĂRIA URBEI BACĂU, iar în partea inferioară 1878. Ultimele documente pe care am identificat acest simbol sunt din anul 1922, după care pe ștampila Primăriei apare stema țării. Redăm imaginea impresiunii ștampilei și cea a matricei sigilare din bronz (în oglindă), care se aplica pe ceară.

În anul 1925, Comisia Consultativă Heraldică a stabilit stemele orașelor și județelor României, pentru orașul Bacău hotărându-se următoarea compoziție: pe un scut negru, Maica Domnului rugându-se, îmbrăcată în roșu brodat cu aur, fața și mâinile de culoare naturală, având pe piept un medalion

albastru încărcat cu pruncul Isus, de argint, nimbat cu aur, faţa şi mâinile de culoare naturală, binecuvântând cu dreapta şi ţinând în stânga globul crucifer. Scutul este înconjurat de o bandă de aur şi timbrat de o coroană murală cu şapte turnuri. Reprezintă hramul celei mai vechi biserici din oraş, Precista, ctitorită în anul 1491 de Ştefan cel Mare şi Sfânt, împreună cu fiul său Alexandru, Maica Domnului fiind patroana oraşului.

După anul 1948, oficial, Bacăul nu a avut niciun simbol heraldic. În anul 1971 au fost adoptate şi publicate în Buletinul Oficial stemele oraşelor, municipiilor şi judeţelor, pentru municipiul Bacău nefiind preluat nimic din vechile simboluri. În anii de după 1989 au fost mai multe încercări de realizare a unei steme a oraşului, pentru ca în anul 2006 să se stabilească actualul simbol heraldic. În acesta sunt preluate şi combinate elemente din simbolurile prezentate mai sus, ajungându-se la următoarea compoziţie: scut tăiat de un zid de piatră de argint, reprezentând construcţiile de tip medieval (Curtea domnească), precum şi noile realizări arhitectonice, în cartierul superior, roşu, Maica Domnului cu pruncul Isus (forma din 1925) de aur, iar în cartierul inferior, albastru, un cerb alergând spre dreapta şi trei brazi de aur. Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu şapte turnuri, atestând rangul de municipiu.

Pe 6 octombrie 2008, s-au împlinit 600 de ani de la prima atestare documentară a Bacăului, prilej cu care Primăria a organizat mai multe manifestări culturale şi nu numai. Între acestea, s-a bătut, la TECART, o medalie (Ø 60 mm din tombac – 1000 buc., tombac argintat – 100 buc. şi argint – 50 buc.) având pe avers chipul domnitorului Alexandru cel Bun, în timpul căruia a fost emis documentul de atestare, iar pe revers stema Bacăului peste biserica Precista. De asemenea, s-au confecţionat două insigne (21 x 14,5 mm) reprezentând stema municipiului Bacău, având, în partea inferioară, o eşarfă, pe care este înscris pe una BACĂU 600 (2000 de exemplare) şi pe una BACĂU (500 de exemplare), cele mai multe fiind distribuite în timpul manifestărilor.

La conceperea şi aprobarea stemei municipiului, semnatarul acestor rânduri a avut oarece contribuţie, precum şi la proiectarea medaliei şi insignelor aniversare.

Prof. Vilică MUNTEANU
Bacău

Despre …a face şi spune…
Dreptul la replică

Stimaţi confraţi,

Constat cu deosebită bucurie că, după ani buni de activitate în calitate de colecţionar, am reuşit să captez „atenţia" unor „colegi", culmea, chiar botoşăneni, despre care am crezut întotdeuna că-mi cunosc suficient de bine pasiunea şi că mă respectă în aceeaşi măsură în care se respectă în primul rând pasiunea şi abia apoi pe cei care îşi fac din aceasta un crez de viaţă...

Pornind de la definirea şi caracteristicile „afişului" care a generat „dezbaterea intelectuală" semnatarii textului publicat la pag.59 a Jurnalului Insignografic nr.14 din 2015, **fără loc de apariţie, aşa cum prevăd normele de tipărire,** şi intitulat „Afişul : tradiţie şi realitate" fac „teoria" fabricării unui afiş, punând sub lupă toate omeneştile scăpări ale redactării afişului **expoziţiei de insignografie, documente şi mărturii „Colecţii şi colecţionari – Stelian Brânzei"**, expoziţie deschisă în 12 iulie 2015 în Sala Mare a Muzeului Judeţean Botoşani, doresc să precizez că proiectul de afiş, cu toate minusurile de concepţie şi grafică, îmi aparţine.

Sunt membru activ al S.N.R. Secţia Botoşani, fac parte din conducerea acesteia, fiind membru fondator al S.N.R. Secţia Botoşani şi nu consider că am făcut un deserviciu S.N.R. prin organizarea expoziţiei. Precizez că Ion Siminiceanu, preşedintele S.N.R. Botoşani fusese informat verbal, din 2013, de intenţia mea şi de acceptul conducerii Muzeului. Mai mult, preşedintele nu a făcut nici o sugestie privind organizarea acestei expoziţii şi am primit felicitările dumnealui a doua zi după deschiderea oficială. Consider că a fost un eveniment onorant şi pentru S.N.R. şi A.C.I.R., chiar fără „binecuvântarea" semnatarilor.

Expoziţia a fost prezentată de personalul instituţiei: Sergiu Balanovici-şeful Secţiei Memorialistică, Ana Folrescu-muzeograf Secţia de Artă şi Etnografie, etnograf Stelian Băluţă, alături de directorul Tetrului „Vasilache" Botoşani-Florin Aioniţoaie, directorul Centrului „Europe Direct" Botoşani-Radu Căjvăneanu şi de Nicolae Iosub-preşedintele Grupării Colecţionarilor „Mihai Eminescu" Botoşani, coleg de apsiune cu subsemnatul, şi cu semnatarii articolului, Mihai Cornaci şi Coriolan Chiricheş.

În această expoziţie am prezentat activitatea mea, de peste 50 de ani în calitate de colecţionar, cu ocazia împlinirii vârstei de 65 de ani, fapt pentru care îmi era practic imposibil să respect toate normele de expunere muzeală, întrucât a existat un număr foarte mare de exponate, iar intenţia mea reieşea chiar din afiş...**expoziţie de insignografie,documente şi mărturii**. dacă semnatarii articolului ar fi avut amabilitatea să-l citească cu atenţie. Din acest motiv au fost expuse diplome, ziare, cupe, premii, cărţi cu dedicaţie legate de întreaga mea activitate de colecţionar.

Referitor la studiile mele, ironizate în textul articolului, consider că am documentele doveditoare. Mai mult, calitatea de colecţionar nu depinde de studii, aşa cum nici semnatarii articolului nu au studii de specialitate în privinţa activităţii de colecţionar. Nu ştiu să existe vreo formă de învăţământ, de orice nivel, de stat, sau privat, în România care să îţi confere atestat de colecţionar.

La pag.60, cu alte „aprecieri" privind ţinuta mea vestimentară. Nu cred că trebuie să cer permisiunea cuiva să-mi fac o vestimentaţie, întrucât nu ştiu să existe la nivel de S.N.R. sau A.C.I.R. coduri de conduită vestimentară, cu excepţia bunului simţ şi a autocenzurii ... şi fiecare trebuie să poarte haina pe care ... o merită.

Referitor la fotografia de pe afiş, cu imaginea Cupei transmisibile, „Ilin Milan", menţionez că şi C.V. Cornaci sau Mihai ... sunt derutat de numele colecţionarului ... redactor (!) ... s-a fotografiat şi el cu respectivul trofeu şi transmiţând articole către „Jurnalul Insignografic" nr.7/2009, pag.18, Revista „Forum cultural" din decembrie 2009, pag.2-3 şi Revista „Luceafărul" cu apariţie în Botoşani, dar nu s-a considerat ... impostor. Nu reiese de nicăieri faptul că m-am afişat cu această cupă în situaţii oficiale, ci era doar o fotogarafie personală, prezentată alături de multe altele la o expoziţie la o expoziţie personală cum a fost şi situaţia imaginii mele alături P.S. Galaction Stângă menţionez că orice membru are dreptul de a se fotografia, ca şi în cazul Cupei transmisibile, cu orice colecţionar. Se ştie că dumnealui este membru de onoare al A.C.I.R.-ului şi am cu domnia sa o frumoasă colaborare în domeniul colecţionării, încât nu cred că relaţia mea cu P.S. Galaction Stângă trebuie să îi preocupe pe

semnatarii, ci e de preferat să-şi cultive propriile relaţii.Totodată, precizez că nu există prevederi legale, statutare, la S.N.R. sau A.C.I.R., care să prevadă cu cine te poţi fotografia sau cui trebuie să îi ceri permisiunea.

Referitor la faptul că în „documentatul" textul al autorilor se se arată, la pag.60, că ***„această aşa-zisă expoziţie a pus în situaţie nefavorabilă de imagine atât instituţia muzeului cât şi Societatea Numismatică Română",*** doresc să precizez că rezentanţii muzeului mi-au oferit tot sprijinul material şi la panotare expoziţiei şi ca specialişti în cadrul muzeului. Pentru unicitatea acestei expoziţii, pentru numărul mare de exponate colecţionate de o singură persoană şi văzute în premieră naţională, pentru publicul extrem de numeros care a fost prezent atât la deschiderea expoziţiei, cât şi în perioada de o lună de zile care a urmat, am fost recompensat cu o *Diplomă de excelenţă* din partea Muzeul Judeţean Botoşani, a Direcţiei Judeţeane de Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural Naţional Botoşani-Ministerul Culturii şi a Consiliul Judeţean Botoşani.

Mă văd pus în postura de a mă întreba retoric:ce i-a deranjat atât de mult pe semnatari încât să se refere la faptul că ***„nu toţi membrii Secţiei Numismatice Botoşani gândesc şi făptuiesc asemănător, fără a respecta bunele norme de comportament şi de exprimare în spaţiul public şi, mai ales, în instituţiile de cultură"?*:**mediatizarea deosebită a evenimentului prin participarea televiziunilor şi a posturilor de radio şi interviurile pe care le-am dat, numărul mare al exponatelor – fapt menţionat şi în articolul „Expoziţie record începută cu un incident", apărut în *Monitorul de Botoşani* de luni 14 iulie 2014, pag. 4 - unde se precizează că a fost „cea mai mare expoziţie de insigne din Europa văzută la Botoşani" şi unicitatea multora dintre exponate, intenţia de a dona întreaga mea colecţie muzeului sau altor instituţii de cultură, cele 13 expoziţii de nivel local şi naţional realizate de mine în anul 2014 sau **faptul că semnatarii nu au avut niciodată o expoziţie personală în calitate de colecţionari la prestigioasa instituţie muzeală botoşăneană?** Unde e adevărul?

Consider că, de-a lungul vieţii mele, în calitate de pasionat de colecţii am adus, alături de membrii familiei mele cele mai importante premii la nivel local şi naţional – comparativ cu semnatarii, am realizat sute de insigne pe diverse tematici, am cunoscut numeroase personalităţi cărora le-am acordat diverse diplome, cupe, insigne, lucrări de artă şi în toate instituţiile publice în care am fost invitat m-am comportat respectând toate normele de conduită umană ne deranjând buna funcţionare a acestora. Nu ştiu dacă la nivelul S.N.R. şi A.C.I.R., nici în ţară, nici la Botoşani să existe alte norme de conduită decât cele ale bunului simţ şi nu ştiu în ce calitate respectivii semnatari se fac „paznici" ai comportamentului meu.

Afirmaţia că eu aş fi spus că sunt unul dintre cei care au înfiinţat şi secţia de profil a Bibliotecii Judeţene „Mihai Eminescu" Botoşani în *Monitorul de Botoşani*, vineri, 11 iulie 2014, pag 2 (articolul „Record căutat cu zeci de mii de insigne") şi *Monitorul* din 14 iulie 2014 pag.4 (articolul „Expoziţie record începută cu un incident"), articole sub semnătura ziaristului Daniel Arim, precizez că eu nu am fost contactat în nici un mod de către ziarist, iar ceea ce a apărut în presă nu îmi aparţine ca declaraţii-nu am spus niciodată, în mediul public sau privat, faptul că aş avea vreo implicare în înfiinţarea, amenajarea sau funcţionarea Cabinetului de numismatică şi filatelie din cadrul Bibliotecii Judeţene Botoşani. Am fost doar prezent la numeroase expoziţii pe diverse tematici în locaţia respectivă. Din aceste motive, în data de 22 decembrie 2014, am cerut dreptul la replică în respectiva publicaţie.

Consider că semnatarii articolului şi-au depăşit limita de competenţă şi ... nu numai, sunt într-o gravă confuzie, dau dovadă de invidie şi rea-voinţă încercând să distrugă o pasiune de o viaţă şi nu au capacitatea de a aprecia efortul de a realiza o expoziţie de asemenea anvergură. Nu era cazul unei campanii de denigrare a calităţii mele de colecţionar, atât în spaţiul privat, cât mai ales în cel public,

fapt care mi-a adus un grav prejudiciu de imagine printre colecționarii din țară și printre cunoscuți și apropiați.

Consider că primul semnatar suferă de o criză de identitae, tulburări de personalitate, cinism, egoism și ranchiună, motiv pentru care încearcă să se ridice deasupra tuturor, să se erijeze în seniorul numismaticii botoșănene și chiar naționale și șeful suprem al tuturor celor care desfășoară vreo activitate în domeniul colecțiilor. Am constatat, cu surpriză, faptul că respectivul are și calitatea de redactor al ***„Jurnalului insignografic”*** al A.C.I.R., deși eu, în calitate de vicepreședinte al A.C.I.R., nu știu să se fi discutat cine face parte din Colectivul de redacție al publicației de specialitate. Același semnatar se autoproclamă-în ziarul ***Jurnal de Botoșani*** , din 26 septembrie 2007, în articolele intitulate „Asociația județeană de Numismatică la 25 de ani de ființă” și „Numismații botoșăneni au primit laude la Alexandria”, semnate de Bianca Albu, în „Evenimentul de Botoșani” din 27 septembrie 2007, în alte publicații– drept **președinte al S.N.R. Secția Botoșani**, fără să fi deținut cândva această funcție și nici nu are vreo șansa de a deveni ...Președinte...**Unde este impostorul?!!!**

Parafrazând respectabilii semnatari care spun:***„folosindu-ne de exprimările inconștiente ale expozantului către președintele Secției Numismatice Botoșani: Nimeni nu-mi poate călca pe urme, nimeni nu este ca mine!”,*** menționez că nu am făcut această afirmație în niciun context, iar dacă m-aș fi exprimat, totuși, astfel posibil că aș fi făcut-o cu argumentele necesare, iar colecțiile adunate de mine nu mai pot fi adunate de alții datorită dispariției în timp a multora dintre piese unicat sau de serie mică. Faptul că ***„nimeni nu este ca mine”*** este un adevăr demonstrat științific: fiecare ființă este unică și irepetabilă. Sper să nu mai întâlnesc vreo clonă a respectivului semnatar.

„Exprimările inconștiente” le pot proba, cu expertiză psihică și psihiatrică faptul că mă aflu în deplinatatea facultăților mintale și sunt în măsură să îmi păstrez și capacitatea de muncă și omenia și simțul umorului, care definește un caracter puternic. Mai mult considercă, prin ceea ce scriu și fac, semnatarii articolului dau dovadă de vandalism cultural… haiducesc ! Le amintesc semnatarilor faptul că, pentru mine, performanța este țelul suprem în activitatea mea de colecționar, fiind dispus să îmi apăr crezul și în instanță în condițiile în care va continua această campanie de denigrare.

Respectele mele, stimați confrați semnatari și vă mulțumesc pentru faptul că, deși ați încercat să mă faceți „afiș” veți ajunge „preș”!

Stelian Brânzei- colecționar, Botoșani și ... membru fondator al Secției Numismatice Botoșani a S.N.R., membru fondator A.C.I.R. și vicepreședinte zona Moldova, membru în conducerea S.N.R. Secția Botoșani, membru fondator Gruparea Colecționarilor „Mihai Eminescu” S.N.R. etc.

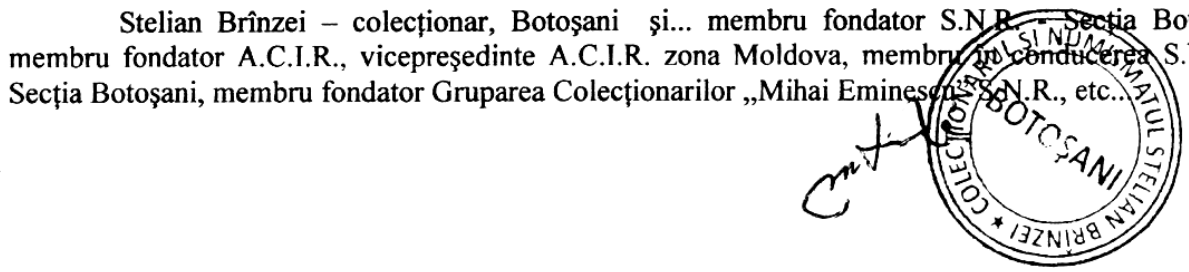

NR. În facsimilul de mai sus redăm semnătura acestui articol așa cum a sosit la redacție.

INSIGNELE ARTIZANALE
DOCUMENTE IMPORTANTE ÎN ISTORIA VĂII JIULUI

Insignele care urmează să fie prezentate ne parvin din 1947 şi personal le consider artizanale, deoarece au fost confecţionate pe plan local, la Sculăria Atelierelor Centrale Petroşani.

Vă rog să-mi permiteţi ca, în preambulul expunerii, să fac o prezentare a cadrului politico-economic al Văii Jiului în anul 1947.

La puţină vreme după „instalarea" primului guvern comunist din istoria României (6 martie 1945), cel condus de dr. Petru Groza, situaţia economică şi politică din Valea Jiului era dezastruoasă: minerii care lucrau în cele câteva exploatări păreau că nu-şi dau seama de ce se întâmplă în jurul lor. Ei erau mulţumiţi că au de lucru, conducându-se după deviza "În mină Dumnezeu cu noi!".

La începutul anului 1947 funcţionau patru exploatări miniere: Lonea, Petrila, Aninoasa şi Lupeni. Minele Dâlja şi Vulcan au fost închise în 1931, iar Livezeni, Paroşeni, Bărbăteni, Uricani(Valea de Brazi, respectiv Cariera Câmpu lui Neag), nu se aflau nici măcar în faza prospecţiunilor geologice.

Lucrările la linia ferată de pe Defileul Jiului (începute încă din anul 1923) vor continua abia în anul 1948 prin deschiderea şantierului naţional Bumbeşti-Livezeni la data de 1 aprilie. Noul drum de fier (31 km) va fi dat în circulaţie la data de 31 octombrie 1948.

Abia în anul 1948 ia fiinţă Institutul Cărbunelui – actuala Universitate din Petroşani şi se pune piatra de temelie a Teatrului Poporului, Regionala Petroşani.

Producţia de cărbune a fost de 1.941.240 tone, insuficientă pentru relansarea industriei energetice puternic afectată de război.

În acest context s-a pus problema deschiderii de câmpuri miniere şi cel mai aproape de acest lucru a fost câmpul minier Uricani unde, după calculele făcute şi publicate în ziarul local „Zori noi" (publicaţie existentă în perioada 03.12.1944-05.08. 1949, locul ei fiind lut de ziarul cotidian „Steagul Roşu" care a fiinţat până în decembrie 1989), rezervele ar fi de cel puţin 5 milioane de tone, lucru infirmat de istorie ca fiind mult sub cantităţile exploatate în decursul celor aproape şapte decenii de activitate a exploatării.

La început E.M. Uricani a funcţionat ca un sector al E.M.Lupeni, iar la sfârşitul anului 1947 s-au extras din zonă primele 1984 tone de cărbune.

Cu ocazia începerii lucrărilor de punere a pietrei de temelie a viitoarei Exploatări Miniere Uricani s-a dat prima lovitură de târnăcop la data de 17 februarie 1947. Momentul a fost marcat prin punerea în circulaţie a unei insigne artizanale, confecţionată pe plan local- la Secţia Sculărie a Atelierelor Centrale Petroşani.

Insigna bătută pe rondele de alamă are diametrul de 23 mm, grosimea fiind de 1,5 mm.

Desenul piesei este foarte simplu şi reprezintă o lampă de siguranţă cu bezină, plasată peste însemnele mineritului – ciocanele încrucişate – de o parte şi de alta a lămpii este înscrisă data evenimentului: 1947. Executantul piesei a fost maistrul Czibula Iosif, iar tirajul este apreciat la 150 de exemplare.

Piesa nu este emailată şi sistemul de prindere este cel cu ac.

Ca o remarcă referitoare la insignele sau alte materiale confecţionate la A.C.P. ce prezintă simbolul mineritului: cele două ciocane sunt redate invers, adică fiştăul spre dreapta, iar barosul spre stânga. Această greşeală s-a perpetuat de-a lungul anilor la A.C.P., fiind preluată din generaţie în generaţie.

Alama din care este confecţionată insigna este un material puţin maleabil în comparaţie cu tombacul şi în partea superioară a piesei pe care o deţin a apărut o fisură. De asemenea, pentru protejarea piesei, deoarece oxida foarte repede, insigna a fost acoperită cu o peliculă de plastic la Monetăria Statului.

Un alt eveniment, de această dat politic, s-a desfăşurat în perioada 10-13 octombrie 1947; atunci la Petroşani şi-a desfăşurat lucrările cel de-al II-lea Congres al Uniunii Sindicatelor din Industria Minieră.

Redăm un fragment despre eveniment, apărut în ziarul „Zori noi” nr.307/15 octombrie 1947: ... „Timp de câteva zile în şir cetatea Văii Jiului, Petroşani, a îmbrăcat haina zilelor mari. Între zidurile sale, deasupra cărora fâlfâia mândru steaguri roşii, s-au desfăşurat lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Sindicatelor din Industria Minieră. Drumul până la Casinoul muncitoresc (sediul Teatrului Muncitoresc Valea Jiului) pare un bulevard drapat în steaguri roşii, iar în vitrinele magazinelor frumos aranjate, printre lucrările din bronz şi cărbune executate de mâini iscusite, înfăţişând felurite aspecte din viaţa oamenilor muncii din Valea Jiului, străjuiau tablourile marilor dascăli ai proletariatului şi ale conducătorilor iubiţi ai muncitorimii din ţara noastră: tovarăşii Gheorghiu-Dej sau Ana Pauker, Vasile Luca, Gheorghe Apostol (etc). Întregul aspect poartă pecetea entuziasmului proletar, pecetea luptei revoluţionare...”

Congresul s-a desfăşurat într-o atmosferă politică tulbure, iar astăzi informaţii ne parvin doar din ziarul „Zori noi”. Trebuie remarcat că la data în discuţie nu a fost realizată fuziunea între cele două entităţi politice – P.C.R. şi P.S.D., iar Regele Mihai I încă nu abdicase.

În afara delegaţiilor de mineri venite de la sindicatele unităţilor miniere din ţară, la congres a participat şi o delegaţie venită din Anglia, condusă de deputatul comunist britanic Phil Piratin, care a avut şi o lungă intervenţie.

Din rezoluţia congresuluise pot desprinde aurmătoarele angajamente:

1) Depăşirea în anul respectiv a producţiei anului 1938;
2) Grăbirea fuziunii dintre P.C.R. şi P.S.D.;
3) Instituirea „Drapelului producţiei” pentru stimularea extracţiei de cărbune in industria minieră;
4) Denunţarea actelor de sabotaj;
5) Demascarea instigatorilor din rândurile salariaţilor.

Pentru a marca importantul eveniment politic au fost emise pe plan local două insigne artizanale care au următoarele trăsături comune:

1) Insignele au fost realizate la Sculăria A.C.P. de către maistrul Czibula Iosif;
2) Ambele au fost bătute pe rondele de alamă, fiind uterior cromate;
3) Sistemul de prindere este cel cu ac;
4) Tirajul fiecărei piese este de aproximativ 150 de exemplare.

Prima piesă are un diametru de 22 mm şi pe coroana circulară apare legenda incusă, scrisă la pantograf, „AL II-LEA CONGRES MINIER PETROSANI”.

În câmpul central apare lampa de siguranţă peste însemnele miniere – ciocanele încrucişate – . De-o parte şi de alta a lămpii apare anul când a avut loc Congresul (1947).

Trebuie menţionate două detalii: primul vine de la faptul că denumirea completă a manifestării a fost redată mai sus, respectiv se menţine aceeaşi incorectitudine privind simbolurile meritului.

Cea de-a doua insignă este mai mică în diametru – 20 mm – şi este executată cu o altă matriţă, deoarece apar diferenţe vizibile la lampă. În rest centrul insignei prezintă aceeaşi compoziţie grafică, similară piesei descrisă deja.

Pe coroana circulară apare în relief înscrisul „AMINTIRE DIN VALEA JIULUI RPR”.

Ambele insigne le-au fost oferite participanţilor la Congres.

Am fost determinat să fac o prezentare detaliată a celor trei insigne deoarece ele au apărut în două lucrări: „Insignele şi medaliile emise de Compania Naţională a Huilei S.A. Petroşani” autori Tiberiu Kelemen şi Dumitru Puşcaşu (2006) respectiv „Insigne –distincţii”, autor Constantin Ciurea (2013) în care, din păcate, informaţiile despre piesele în cauză au lipsit cu desăvârşire.

Piesele în discuţie nu sunt spectaculoase, dar au marcat două evenimente importante din viaţa Văii Jiului, despre care astăzi se cunosc foarte puţine lucruri. Rolul nostru în insignografie este, printre altele şi acela de a şterge praful uitării de pe unele momente importante din viaţa zonei unde ne desfăşurăm activitatea.

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroşani

INSIGNA VITEJILOR
(VITÉZI JELVÉNY)

Emiterea unei Insigne a Vitejilor a fost hotărâtă în anul 1920 de către Scaunul Vitejilor care era organul de decizie de cel mai înalt rang, în cadrul organizaţiei. Ei au emis un proiect care avea anumite cerinţe bine stabilite iar insigna trebuia să conţină acele elemente specifice. Printre nenumăratele proiecte care au fost primite într-un timp scurt, un juriu format din trei membri:

Csákány Dezső, directorul general al Arhivelor Statului;
dr. Fejérpataki László, directorul Muzeului Naţional;
Nádler Róbert profesor universitar, preşedintele Asociaţiei Artiştilor Plastici,

a dat câştig de cauză proiectului depus de către artistul Szilasi József.

Caracteristicile şi ce elemente apar pe această insignă sunt următoarele:

- Materialul de bază al insignei este tombacul.
- Prinderea este asigurată în mai multe feluri:
  - sub formă de ac de siguranţă;
  - două lamele paralel aşezate în lungul insignei ce au un capăt fixat pe corpul acesteia.

Forma insignei este cea de scut care simbolic reprezintă apărarea, în cazul de faţă apărarea patriei.

Pe axa centrală a insignei se găseşte o sabie cu lama dreaptă, cu vârful îndreptat în sus. Sabia reprezintă lupta neînfricată şi este arma care duce bătălia la victoria finală.

Unitatea maghiarimii este reprezentată de stema mică, care este aşezată pe scut, şi deasupra căreia este Coroana Sfântă, ce reprezintă Ordinul justiţionarul fiind totodată şi apărătorul suprem, realizând legătura strânsă între Coroana Sfântă şi Vitézi Rend (Organizaţia Vitejilor).

Din planul îndepărtat al insignei răzbat razele soarelui care cu strălucirea sa înconjoară Coroana Sfântă făcând să rodească pământul maghiar simbolizat de spicele de grâu din partea dreaptă inferioară a scutului. În partea opusă spicelor de grâu se află a ghirlandă din frunze de stejar, care simbolizează vitejia apărătorilor patriei.

Tirajul acestei piese nu este cunoscut.

Această insignă se poartă în partea stângă şi numai în ocazii speciale cum ar fi: comemorări, întruniri ale oraganizaţiei, defilare etc.

Bibliografie
VitéziKözlöny (Gazeta Viteazul) nr.X/1999

Rancz Gyula
Târgu Secuiesc

CLUBULUI FTC – FRADI
DIN UNGARIA

Am ales să prezint insigna clubului Ferencváros Torna Klub (Fradi) deoarece este cel mai vechi club de fotbal din Ungaria, fiind înființat în data de 3 mai 1899.

Primul preşedinte al clubului a fost ales dr. Spinger Ferenc, iar culorile reprezentative adoptate au fost verde-alb. În stema clubului sunt cinci fâşii de culoare verde şi patru de culoare albă, aceste culori reprezintă cartierul IX al Budapestei, locul unde a fost înființat. Pe axa centrală, în partea de jos a insignei, peste inelul exterior al acesteia este un scut de culoare verde pe care sunt reprezentate trei litere „E", aşezate astfel încât centrul lor să formeze un triunghi echilateral orientat cu vârful în jos. Aceste trei litere reprezintă cele trei cuvinte din deviza clubului „Erkölcs, Erő, Egyetértés" („Morală, Putere, Acord comun"). Pe inelul circular exterior al insignei, pe două treimi în partea superioară, este înscris textul „FERENCVÁROS TORNA KLUB". Milesimul care reprezintă anul înființării clubului (1899) cuprinde la mijloc scutul verde cu deviza acestuia.

Centrul insignei este rotund, uşor bombat, fiind împărțit pe orizontală în două părți egale de o bandă de culoare albă, puțin curbată. Pe această bandă este înscrisul „BPEST.IX.K.", adică Cartierul IX Budapesta. Insigna este smălțuită. Materialul de bază este tombacul. Prindera insignei se realizează printr-un ac drept orientat în jos.

Tirajul primei insigne este necunoscut ca de altfel şi cel al emisiunilor ulterioare. Putem presupune că acesta este destul de mare datorită faptului că acest club vechi cu un palmares impresionant -de 28 de ori campioană a țării- este iubit şi susținut de numeroşi suporteri din Ungaria.

Pe parcursul anilor au apărut şi alte tipuri de insigne în diferite forme, doar comune au rămas culorile verde-alb ale clubului.

Prof. Vetró Bodoni András
Târgu Secuiesc

INSIGNE REALIZATE DE SECȚIA BÂRLAD A SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE ÎN PRIMII CINCI ANI DE EXISTENȚĂ 1985-1990

Secția Bârlad a S.N.R. împlineşte acest an (2015), 30 de ani de existență şi totodată de activitate, chiar rodnică şi meritorie spunem noi.

Înființată la 22 decembrie 1985, Secția Bârlad a S.N.R., constituie încununarea unor intenții şi activități numismatice începută cu 16 ani anterior (1969), ani în care s-a închegat un grup de colecționari, ani în care ne-am croit un drum al afirmării şi al primelor realizări: expoziții, atragerea de noi membri, emiterea de medalii şi insigne.

O dată depăşită etapa pregătitoare şi de început, secția noastră în cei cinci ani vizați a trecut la o activitate susținută, extinsă ca arie, prilej cu care am organizat expoziții locale anuale, expoziții în alte localități ca de exemplu: Tecuci, Brăila sau Vaslui, dar şi la aniversarea unor momente istorice locale sau naționale, ocazii în care au fost realizate primele medalii şi insigne.

Insignele pe care la prezentăm, în număr de opt bucăţi s-au realizat într-un avânt juvenil şi fără a avea vre-o experienţă, poartă pecetea începuturilor, a mijloacelor, dar şi o manifestare a creşterii în domeniul cunoaşterii şi valorificării evenimentelor ca le-am vizat pentru aducere aminte.

Prima insignă am realizat-o la înfiinţarea secţiei în anul 1985 şi este o piesă circulară având diametrul de 33 mm, fiind confecţionată la o intreprindere din Iaşi, cu mijloacele acelei intreprinderi dar şi a timpului, prin foto reproducere pe aluminiu a unui proiect ce ne aparţine (foto.1).

Ea reprezintă o monedă (gros emis de Ştefan cel Mare) redată cu avers şi revers. Pe arcul de cerc superior este inscripţia SECŢIA BÂRLAD, iar pe cel inferior data 22 decembrie 1985.

Următoarele cinci insigne sunt realizate în 1987 la aniversarea a 110 ani de la câştigarea independenţei de stat a României şi au fost emise în patru tipuri, la aceeaşi întreprindere din Iaşi, prin acelaşi procedeu şi pe acelaşi suport de aluminiu.

În ordine ele sunt : una circulară cu diametrul de 35 mm, reprezentând în centru un călăreţ cu un steag ce anunţă, după unele date zonale culese de noi, începerea războiului de independenţă. Pe o coroană circulară marcată prin două cercuri concentrice, avem în partea superioară textul: 110 ANI DE LA PROCLAMAREA INDEPENDENŢEI DE STAT, iar în partea inferioară pe două rânduri este textul: EXPOZIŢIA NUMISMATICĂ BÂRLAD 9 MAI 1987 (foto.2).

Următoarele insigne executate pe acelaşi suport de aluminiu şi cu aceleaşi mijloace tehnice reprezintă stilizat trei dintre operele lui Nicolae Grigorescu, pictorul oficial al războiului de independenţă. Cele trei picturi sunt: „Atacul de la Smârdan" (foto.3), „Santinela" (foto.4) şi „Gornistul" (foto.5). Toate piesele au un chenar dreptunghiular în care este înscris acelaşi text ca la piesa rotundă: „110 ANI DE LA PROCLAMAREA INDEPENDENŢEI DE STAT, respectiv EXPOZIŢIA NUMISMATICĂ BÂRLAD 9 MAI 1987" .

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Foto 4

Foto 5

Foto.6

Foto.7

A şasea insignă a fost realizată la Monetăria Statului Bucureşti, este rotundă şi are un diametru de 25 mm fiind emisă tot cu prilejul aniversării a 110 ani de la câştigarea independenţei de stat a României şi are central o imagine din bătălia de la Grivița, fiind o copie micşorată a reversului medaliei „Peneş Curcanul" (ø 50 mm) realizată de noi la Monetăria Statului (avers foto.6 şi revers foto.7).

Următoarele două insigne (foto.8 şi 9) sunt emise de noi în 1990 şi au fost realizate la Monetăria Statului Bucureşti. Prima piesă (foto.8) marchează cei cinci ani de activitate a Secţiei Bârlad a S.N.R. şi are un desen asemănător cu cel al primei insigne (gros emis de Ştefan cel Mare redat avers şi revers). Textul insignei este inscripţionat în două zone. Prima zonă cea circulară conţine următorul înscris (pe trei sferturi în partea superioară): SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ, iar pe semicercul inferior SECŢIA BÂRLAD. În centrul piesei, deasupra monedei, sub formă de semicerc apre textul:

5 ANI DE ACTIVITATE, iar sub monedă într-un cartuş dreptunghiular avem anii 1985-1990; insigna este bătută din tombac şi nu este emailată.

Ultima insignă din acest interval de timp a fost dedicată Revoluţiei şi evenimentelor din decembrie 1989. Insigna alături de o medalie cu diametrul de 60 mm sunt printre piesele numismatice dedicate acestor evenimente.

Foto 8

Acestă insignă de formă circulară cu un diametru de 35 mm are reprezentată, în centru, harta României împărţită prin două linii orizontale ce o separă în trei zone. În fiecare zonă este înscris ceva. Astfel pe zona superioară de culoare albastră avem numele patriei noastre ROMÂNIA, în zona a doua de culoare galbenă este redat simbolul victoriei (mâna cu cele două degete în „V") iar în zona a treia de culoare roşie avem cuvântul LIBERTATE. Pe exterior între două cercuri liniare avem textul: ODIOASA DICTATURĂ A CĂZUT – GLORIE PATRIEI LIBERE – SLAVĂ POPORULUI EROU 22 DECEMBRIE 1989. Medalia este redată în foto.9 iar insigna în foto.10.

Foto.9

Foto 10

Pentru noi aceste prime realizări insignografice reprezintă un început de care ne amintim cu plăcere şi cu mândrie, iar unele din ele reprezintă şi participarea noastră efectivă la marcarea evenimentelor amintite .

Prof. Costel Giurcanu
Bârlad

INSIGNA - CENTENARUL CORULUI DIN ODORHEIU SECUIESC (1868-1968)

În anul 1968 s-au împlinit o suta de ani de la infinţarea Corului Secuiesc din Odorheiu Secuiesc. Cu aceasta ocazie a fost emisă o insigna jubiliară.

Corului Secuiesc din Odorheiu Secuiesc ia fiinţă în anul 1868. La ora actuală este unul din cele mai vechi coruri din Transilvania.

Insigna jubiliară a fost bătută la Monetaria Statului din Bucuresti în 200 de exemplare. Insigna are dimensiunile de 40 mm/ 30 mm, fiind inscriptionată în doua limbi română şi maghiară cu textul : „Corul Odorheiu Secuiesc -100 -1868-1968-Székelyudvarhely Énekkar". Insigna a fost realizată din tombac, vopsită şi acoperită cu o peliculă de răşină. Insigna este una din reuşitele Monetarie Statului din Bucureşti.

Piesa are forma unei lire stilizate care are pe baza de culoare roşie înscrişi anii ce marchează evenimentul 1868-1968.

Pe corpul lirei de culoare albă, pe fiecare parte este câte un text. Astfel în partea stângă se află scris de jos în sus textul: ODORHEIU SECUIESC, iar în partea dreptă scris la fel este textul: SZÉKELYUDVARHELY.

Centrul lirei de culoare albastru descris este

împărţit pe verticală, în două părţi egale, de o lalea de culoare roşie.

Între cupa lalelei şi frunze, pe două rânduri, este textul: CORUL 100. Sub frunze avem în limba maghiară textul: ÉNEKKAR.

Reversul insignei anepigraf este are un ac de siguranţă ca sistem de prindere.

Göthér István
Odorheiu Secuiesc

EVOLUŢIE ŞI REVOLUŢIE ÎN ISTORIA INSIGNELOR

Este cunoscut că evoluţia industrial a artelor s-a resimţit în multe domenii, deci şi în producţia insignelor, care s-au încadrat în dezvoltarea generală a tehnologiilor adoptate la cerinţele perioadei moderne.

Primele interese şi impulsuri spre inovaţii se datorează complicaţiilor de producţie în confecţionarea insignelor clasice: sunt puţini sculeri-matriţeri artişti, sculptori (gravori) în metal, care să creeze matriţe, dependenţa de aliaje perisabile – tip tombac – şi emailuri speciale, de matriţe (de contur) pentru tăierea formelor şi durata mai lungă pentru finisare.

În secolul XX au crescut şi cerinţele tot mai diferite pentru conţinutul, forma şi tirajele insignelor, dar au crescut şi preţurile acestor produse. Insignele au devenit o modă, au apărut expoziţiile, concursurile, colecţionarii şi comercianţii de insigne. Condiţiile de multiplicare şi solicitările pieţelor au impus căutări de concepţii şi tehnici adecvate, care să acopere noile forme de consum.

Evoluţia a constat în apariţia de variante, inovaţii şi invenţii, multe provenite din descoperirile făcute în diferite domenii industriale, chiar şi inspiraţii din noutăţi ale producţiei artizanale. Astfel că, pe lângă producţia clasică a „adevăratelor” insigne, medalii, plachete, decoraţii s-au introdus concepţii şi tehnologii noi. Această evoluţie de la clasic spre nou, pe care o trăim în ultimele decenii, va continua şi în viitor.

Pe fondul acestui proces continuu al evoluţiei au apărut şi schimbări revoluţionare, care au modificat brusc şi neaşteptat tehnicile şi materialele de confecţionare a insignelor. Printre primele schimbări putem să o amintim pe cea care s-a lansat în anii 1920-1930, adică ştanţarea dintr-un material nou: insignele presate în bachelită aceasta fiind primul material plastic care a permis tiraje crescute, urmate de alte materiale plastice precum vinilinul.

Alte invenţii revoluţionare au fost înlocuirea aliajului tip tombac cu suportul de aluminiu şi a emailurilor cu nitrolacuri colorate sau alte forme de plastifianţi de diferite culori, unele protejate cu lentile transparente din plastic.

Chiar dacă la insignele din aluminiu se foloses încă matriţe din oţel pentru presare, această inovaţie a permis baterea insignelor respective mult mai uşor, mai ieftin, mai rapid.

Acum rememorăm şi apariţia unei invenţii americane: insignele din tablă metalică presată, inspirate din producţia de capace folosite ca dopuri la sticlele de bere. La Congresul IV (27.05.2012) pentru acest tip de insigne a fost adoptată denumirea de „insigne TD” (tablă decapată), la propunerea domnului ing. Silviu Dobraş din Oradea.

Aceste insigne „rapide” se realizează cu o presă manuală. Cu aceste prese se pot confecţiona atâtea exemplare câte sunt necesare pentru eveniment, chiar şi un singur exemplar, conţinutul fiind stbilit de cel care emite comanda: fie o reclamă, o reproducere fotografică o reproducere de artă sau un sport.

Această invenţie s-a lansat înainte de anii 1940 şi circulă şi astăzi peste tot.

Insignele tip T.D,. se utilizează în multe ocazii: congrese, manifestaţii şi întruniri publice, ele se oferă drept cadou pentru copii şi colecţionari. Acest tip de insigne au o durată de viaţă foarte scurtă.

Dar iată că evoluţia concepţiilor şi a producţiilor nu s-a oprit, deci vă prezint câteva aspecte ale apriţiei şi răspândirii etichetelor şi insignelor autocolante, care au fost inventate în secolul trecut. La început au circulat destul de timid, dar s-au extins în Asia (China, Coreea de Sud, Taiwan etc.), au pătruns şi în Europa, iar marii consumatori au devenit repede cei din S.U.A. , Brazilia, Mexic, Canada. Această nouă descoperire a revoluţionat producţia, vânzările şi circulaţia, devenind repede o industrie invazivă.

Producţia în serie a insignelor autocolante – care se pot realiza repede, cu printare în policromie, a evoluat la rândul său prin introducerea insignelor autocolante tridimensionale „3D”. După tipărire şi presare, autocolantele se gumează, apoi se decupează cu cutter şi plater.

Denumirea sub care circulă acum în toată lumea este „sticker” sau Pegatinas, Autocolanti, Popup, Nalepka, Lepanki etc., evoluţia continuând spre stickeri laser, stickeri 3D şi 3d Kristal. În Coreea de Sud se produc stckers-uri aurite numite Nanaroj.

Mai există şi stickers-uri cu magnet, altele sunt pentru decalcomanie, numite abţibilduri.

Iată câteva firme care produc stickers, care se găsesc în magazinele noastre: HERMA GmbH pentru stickers 3D, Brauns-Heitman (Germania) sau Laser stickers oferite cu denumirea Disney-Pixar ale Firmei GIM din Pireus (Grecia) şi Jumbo din Atena sau Nanaroj (Corea de Sud).

Dar, cu toată noutatea stickerilor, noi iubitorii şi colecţionarii de insigne putem să fim mândri de preferinţele noastre: insignele clasice sunt documente durabile, elegante, cunoscute ca valori istorice şi materiale, au aspecte atrăgătoare, pot fi folosite chiar ca bijuterii decorative, deci le putem lăsa moştenire urmaşilor noştri.

Ştim că aceste însemne autocolante pot reprezenta imagini multiple care includ obiecte , peisaje, caractere vesele sau triste, dinozauri şi monştri, subiecte istorice, aniversări, reclame, deci orice imagini concrete sau abstracte. Aceste insigne adezive au devenit forme populare de exprimare prin imagini reale sau simboluri, chiar şi imagini fantastice. Putem aprecia că în prezent circulă peste 2 milioane de modele şi imagni realizate pe stickere şi creaţiile lor sunt în creştere.

Având o gamă largă de aplicaţii, stickerele personalizate sunt o metodă foarte bună de a atrage atenţia sau de a promova o acţiune. Ele se aplică uşor fiindcă sunt autocolante şi se pot schimba de pe un suport pe altul şi rezistă mult timp.

Există stickere decorative pentru pereţi, stickere presate în metal sau pentru automobile, pentru reclame, emoticoane (sickere emoticon) sau chat stickere personalizate etc.

Ele sunt prezente pe informaţiile g-mail, Facebook, cu avantajul că se pot trimite e-mail cu felicitări sau ca orice subiect cu diferite teme pentru colecţionari.

Stickerele Meseenger sunt foarte utilizate, având imagini şi texte gata concepute, deci nu se pierde timp pentru concepţie. Adică ni se oferă orice înlocuitor de insigne. De abia acum, după extinderea şi invazia stickerelor, aceste insigne autocolante care circulă peste tot şi, desigur, au apărut şi colecţionari, vă propun să ne gândim dacă-i primim sau nu în A.C.I.R.?

N.R. Ne-am aplecat cu multă atenţie asupra articolului dumneavoastră, ideea includerii acestor colecţionari de stickere în circuitul expoziţiilor de insigne o vom supune aprobării Adunării Generale A.C.I.R. singura în masură să ia o hotărâre în această direcţie.

Dr. Constantin Lupu
Timişoara

NOI INSIGNE TD CONFECȚIONATE LA BOTOȘANI

Stimați colegi, așa cum este și firesc fiecare dintre noi, membrii A.C.I.R., căutăm după umilele noastre puteri să ne aducem contribuția la zestrea insignografică pe care o vom lasa moștenire viitorului.

Botoșănean fiind, sunt legat sufletește de Luceafărul peoziei românești, Mihai Eminescu, de aceea de fiecare dată când au loc evenimente dedicate acestuia, răspund prezent. Așa a fost în 2013 când în cadrul manifestărilor organizate cu prilejul „Zilelor Eminescu" am prezentat la Biblioteca Națională de Poezie „Mihai Eminescu" de la Ipotești, o expiziție insignografică formată din 28 de teme. Expoziția pentru care am fost recompensat cu diploma alăturată a durat din 10.06.2013 până în 7.10.2013.

Consiliul Județean Botoșani
Memorialul Ipotești - Centrul Național de Studii *Mihai Eminescu*

DIPLOMĂ

Se acordă domnului colecționar și numismat
Stelian Brînzei
pentru participarea la manifestările organizate cu prilejul *Zilelor Eminescu*, ediția iunie 2013, cu expoziția de insignografie cuprinzând 28 de teme insignografice amenajată în holul Bibliotecii Naționale de Poezie *Mihai Eminescu* de la Ipotești, Botoșani.

Memorialul Ipotești
Manager,
Ec. Miluță Jijie

15 iunie2013

A urmat în 2014, expoziția „Eminescu și colecționarii" organizată în cadrul „Zilei Mondiale a Poeziei" din data de 21 martie, acțiune la care am participat ca expozant, dar și ca sponsor. Pentru activitatea depusă am fost recompensat cu două diplome pe care le prezint mai jos.

ZIUA MONDIALĂ A POEZIEI

Diplomă de Excelență

Se acordă domnului STELIAN BRÂNZEI, colecționar numismat și membru A.C.I.R. pentru sponsorizarea evenimentului „Ziua Mondială a Poeziei" la Ipotești, Botoșani.

Data
21.03.2014

ZIUA MONDIALĂ A POEZIEI

Diplomă de Excelență

Se acordă domnului STELIAN BRÂNZEI, colecționar numismat și membru A.C.I.R. pentru expoziția de insignografie cu tema „Eminescu și colecționarii" de „Ziua Mondială a Poeziei" la Ipotești, Botoșani.

Data
21.03.2014

La împlinirea vârstei de 65 de ani am organizat la Muzeul Județean Botoșani o expoziție retrospectivă în care am prezentat prin diferite materiale activitatea de peste 50 de ani în calitate de colecționar. Cu această ocazie mi-a fost înmânată o Diplomă de Excelență din partea Direcției Județene pentru Cultură Botoșani ca un semn al recunoașterii acesteia.

Prezența mea la toate manifestările culturale mi-au dat prilejul de a realiza câteva insigne care să marcheze aceste evenimente prin emiterea unor insigne de tip TD.

În continuare voi prezenta cele 14 insigne realizate până la ora actuală în ordinea cronologică a apariției lor.

MINISTERUL CULTURII
DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU CULTURĂ BOTOȘANI

CONSILIUL JUDEȚEAN BOTOȘANI
MUZEUL JUDEȚEAN BOTOȘANI

DIPLOMĂ DE EXCELENȚA

Se acordă domnului STELIAN BRÂNZEI cu prilejul împlinirii vârstei de 65 de ani, pentru dăruire și rezultatele remarcabile obținute în domeniul numismaticii.

Director Executiv,
Prof. Daniel Vlaic

Manager,
Prof. Lucica Pârvan

12 iulie 2014

Prima insignă de acest fel a fost dedicată „Zilelor Eminescu” de la Botoşani (15 ianuarie 2015), a fost relizată într-un tiraj de 150 de bucăți (fig.1).

A doua insignă care marchează atribuirea Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” pe anul 2014, eveniment ce a avut loc în data de 15 ianuarie 2015, a fost realizată într-un tiraj de 150 de exemplare (fig.2).

Următoarea insignă dedicată „Zilei Mondiale a Poeziei” ce a avut loc în data de 21 martie 2015 a fost realiztă în 150 de bucăți (fig.3).

Insigna relizată pentru a marca ediția a VII-a a manifestării culturale „Omagiu lui Eminescu” ce a avut loc la Centrul Cultural „Mihai Eminescu” din Dumbrăveni, în iunie 2015 a fost emisă într-un tiraj de 150 de exemlpare (fig.4).

Ediția a patra a Festivalului Național de poezie şi proză Botoşani-Ipoteşti „Mihai Eminescu” , ce recompensează cu Trofeul „Poesis Litera” pe cei mai talentați autori în domeniu, a fost marcată prin emiterea unei insigne în 150 de bucăți (fig.5).

Congresul Național de Poezie Botoşani-Ipoteşti-Vorona-Suceava, ajuns şi el la ediția a VII-a, este prezent de acum în insignografie prin cele 150 de insigne emise cu această ocazie (fig.6).

Zilele „Mihai Eminescu” „Porni Luceafărul”, aflate la ce de-a XXXIV-a ediție, au beneficiat şi ele de o insignă bătută în 150 de exemplare (fig.7).

La Chişinău Criş anul acesta a avut loc cea de-a XXXVI-a ediție a Simpozionului Valori ale limbii şi literaturii române „Mihai Eminescu” eveniment marcat la rândul său de cele 150 de insigne emise cu această ocazie (fig.8).

Ce de-a XVII-a ediție a Simpozionului Național „Eminescu” Carte-Cultură-Civilizație ce a avut loc la Botoşani în 15 iunie 2015 a fost marcată prin emiterea a 150 de insigne (fig.9).

Zilele „Mihai Eminescu” Botoşani-Ipoteşti din 15 iunie 2015 nu puteau trece fără a fi pastrate in memoria insignografică, deci cu acestă ocazie au fost emise 150 de insigne (fig.10).

O altă manifestare culturală marcată prin intermediul a 130 de insigne este de această dată dedicată Premiului Național de Istorie „Nicolae Iorga” aflată la cea de-a XIII-a ediție şi care a avut loc în perioada 17-18 iunie 2015 (fig.11).

Următoarea insignă marchează cea de-a VI-a ediție a Festivalului Național de muzică folk pentru copii şi tineret „Serile Melancolice Eminesciene”. Festivalul s-a desfăşurat în trei localități: Săveni, Ipoteşti şi Botoşani. Pentru acest eveniment artistic au fost emise un număr de 400 de insigne (fig.12).

Ce de-a X-a ediție a Zilelor Teatrului „Mihai Eminescu” din Botoşani, va fi marcată prin emiterea a 150 de insigne (fig.13).

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la naşterea Preafericitului Patriarh Teoctist Arăpaşu a fost emis un număr de 350 de insigne care să marcheze această aniversare (fig.14).

Fig.1

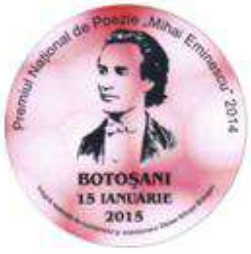

Fig.2

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Fig.6

Fig.7

Fig.8

Fig.9

Fig.10

Fig.11

Fig.12

Fig.13

Fig.14

Stelian Brînzei
Botoşani

MEDALIA ANIVERSARĂ „95 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA SOCIETĂȚII MORMINTELE EROILOR CĂZUȚI ÎN RĂZBOI”

În anul 2014, pe 12 septembrie, am aniversat 95 de ani de la înfiinţarea Societăţii „Mormintele Eroilor Căzuţi în Război” – devenită din anul 1940, Aşezământul Naţional „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor. Asociaţia Naţională Cultul Eroilor „Regina Maria” a emis cu această ocazie o medalie aniversară. Medalia are un diametru de 70 mm şi o grosime de 3-3,5 mm, fiind confecţionată din tombac aurit.Medalia se prezintă astfel:

Avers Câmpul central este ocupat de chipul Ptriarhului Miron Cristea, primul Patriarh al României şi primul preşedinte al Societăţii „Mormintele Eroilor Căzuţi în Război”. Patriarhul este îmbrăcat în haine preoţeşti. În partea de jos pe două rânduri găsim inscrisul „PRESEDINTELE EXECUTIV AL SOCIETATII”. În partea stângă găsim înscris cu majuscule „P.F. MIRON CRISTEA” iar în partea dreaptă „PATRIARHUL ROMÂNIEI”. În exergă circular cu majuscule este înscrisul 95 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA SOCIETĂȚII „MORMINTELE EROILOR CĂZUȚI ÎN RĂZBOI”. Tot în exergă, în partea de jos, circular, este înscrisul cu majuscule „1919-12SEPTEMBRIE-2014”.

Revers Câmpul central este ocupat de Mormântul Eroului Necunoscut. În partea de sus , pe două rânduri găsim înscrisul cu majuscule „MORMÂNTUL EROULUI NECUNOSCUT PARCUL CAROL I” . În partea de jos deasupra unei jerbe de frunze de laur, legată la mijloc cu o fundiță, este textul cu majuscule „17 MAI 1923”. În exergă, circular, găsim sus scris cu majuscule textul „ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ CULTUL

EROILOR” iar jos „REGINA MARIA”. Medalia a fost realizată după macheta grafică a domnului gl.bg.(r) Petre Stoica, care este şi preşedintele de onoare al acestei asociații. Medalia a intrat deja în patrimoniul național cultural, fiind considerată pe drept cuvânt o bijuterie a numismaticii românești. Ea a fost emisă (bătută) la atelierul firmei TECKART din Bucureşti, cu un tiraj de masă (peste 100 bucăți).

Întreaga mea gratitudine d-lui gl.bg.(r) Petre Stoica pentru această frumoasă realizare, mulțumim şi patronului firmei TECKART şi le adresez sincere felicitări, urări de sănătate şi prosperitate.

C-dor. av. (rtg.) Marius Popescu – Călăraşi
Bucureşti

MEDALIA COMEMORATIVĂ „300 DE ANI DE LA DECAPITAREA BRÂNCOVENILOR, MARTIRI AI NEAMULUI ROMÂNESC”

În anul 2014 s-a comemorat împlinirea 300 de ani de la asasinare mişelească, la Istambul, a domnitorului Țării Româneşti şi a celor patru fii ai săi. Cu acest prilej Ascoiația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria” a emis o medalie commorativăa. Medalia se prezintă astfel: are un diametru de 60 mm, cu o grosime de 3-3,5 mm, este confecționată din tombac aurit.

Avers Câmpul central este ocupat de efigia domnitorului Brâncoveanu în haine de epocă, cu barbă şi potcap domnesc. În partea stângă a portretului cu majuscule, pe două rânduri, se află înscrisul „20 iunie 1992 SFINȚIREA”. În partea dreaptă, pe două rânduri, tot cu mjuscule, găsim înscrisul „18 AUGUST ZI DE PRAZNIC”. În exergă cu majuscule, sus, găsim înscrisul „300 DE ANI DE LA DECAPITAREA BRÂNCOVENILOR, MARTIRI AI NEAMULUI ROMÂNESC”. În partea de jos tot în exergă, cu majuscule este înscrisul „CONSTANTINOPOL 1714”.

Revers Câmpul central este ocupat de silueta unei mănăstiri , iar în fața acesteia statuia domnitorului care este amplasată pe un postament înalt. În partea de sus găsim înscrisul „BISERICA SFÂNTUL GHEORGHE NOU”. În partea de jos tot cu majuscule, pe patru rânduri găsim înscrisul „-BUCUREŞTI- REÎNHUMAT LA 21 MAI 1934 DE PATRIARHUL MIRON CRISTEA, PRIMUL PATRIARH AL ROMÂNILOR”. În exergă, sus, cu majuscule găsim înscrisul ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ CULTUL EROILOR „REGINA MARIA”. În partea de jos în exergă, tot cu majuscule, găsim inscrisul „2014 ANUL SFINȚILOR MARTIRI BRÂNCOVENI”. Prin aceasta medalia şi-a declinat identitatea. Medalia a intrat deja în patrimoniul național cultural, fiind considerată pe drept cuvânt o bijuterie a numismaticii românești. Ea a fost emisă (bătută) la un atelier particular din Bucureşti, cu un tiraj de masă (peste 100 bucăți).

Macheta grafică aparție d-lui gl.bg.(r) Petre Stoica, lucru pentru care-i mulțumim şi pe această cale, sincere felicitări, urări de bine şi prosperitate.

C-dor.av.(rtg.) Marius Popescu-Călăraşi
Bucureşti

DR. SLOBODAN MIJATOVIC

- Scurtă biografie -

Traducere Ilin Milan

Dr. Slobodan Mijatović

Născut în anul 1958 la Osijek, este absolvent al Facultații de Ştiințe Juridice din Zagreb, după absolvire continuă studiile cu un doctorat în străinătate. Pasiunea pentru colecționarea insignelor începe în anul 1974.

Este un membru al multor cluburi şi asociații dintre care amintim:

- membru pe viață al Societății Numismatice Sîrbe (CIS) din Belgrad.

Membru al Societăților Colecționarilor din: Subotica, Smederevo, Osijek, Beli Manastir, Szeged şi Timişoara.

A publicat peste 100 de comunicări pe tema insignelor vechi ale drumeților montani precum şi alte insigne, fiind membru activ în redacția revistei lunare de faleristică „Ordinul", publicată de S.N.D. Belgrad.

A expus de mai multe ori colecția de insigne vechi ale drumeților montani în Serbia şi în străinătate. Întreaga colecție ce cuprinde insigne din perioada anilor 1874 -1945 a fost prezntată la Expoziția Jubiliară prilejuită de împlinirea a 40 de ani de la înființarea Societății Colecționarilor din Subotica (societate cu peste 400 de membri). Expoziția a avut loc la muzeul orăşenesc din Subotica în anul 2010 şi a fost însoțită de un catalog cu expozanții prezenți la eveniment.

Catalogul expoziției

Tot cu această ocazie a fost lansata şi o carte ce prezintă aspecte din cei 40 de ani de activitate a acestei societăți.

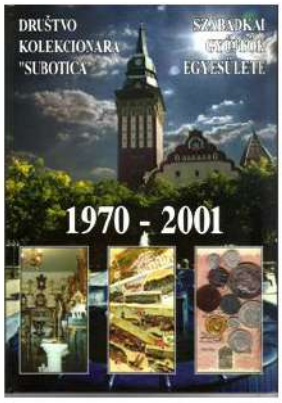

Coperta cărții

În 2014 cu ocazia împlinirii a 90 de ani de la înființarea primei Societății a Drumeților Montani „Fruska Gora" din Voivodina expune întreaga colecție în Marea Clădire din Subotica,.

În cadrul Societății Drumeților Montani activau şi alte grupuri de iubitori ai naturii ca de exemplu: vâslaşii, prietenii naturii, uniunea alpină, asociații studențeşti şi muncitoreşti.

Domnul doctor Slobodan Mijatović este autorul volumului „Insigne vechi ale drumeților Montani (din regatul Serbiei şi a Jugosleviei) 1874 - 1945" devenind primul colecționar care a publicat istoria şi un catalog de insigne vechi din regiune, volumul conține reproducerile foto în marime naturală (1/1) a 311 insigne vechi ce prezintă un intres deosebit în rândurile colecționarilor fiind foarte căutate şi apreciate. În carte sunt descrise insigne realizate din diverse materiale (alamă, argint sau porțelan), piese de alamă emailate la cald, argint emailat cu porțelan, aurite, argintate sau brunate şi care cuprind domeniile: insigne vechi ale membrilor societăților de drumeții montane, insigne ale binefăcătorilor (sponsorii) societăților, insigne de merit, insigne de constituire, insigne ale congreselor, insigne reprezentând munți-piscuri, insigne ale ghizilor montani şi ale ghizilor turistici, insigne ale schiorilor, insigne reprezentând însemne ale vânătorilor de munte şi ale instructorilor militari şi distincții.

Acelaşi autor are în pregătirea două cărți: una cu subiectul Drumeții montani din teritoriile fostei Republici Socialistă Federativă Iugoslavia, iar cea de-a doua o carte deosebită cu un catalog pe tema „TRANSVERSALE" cu insigne de premiere a drumeților montani pentru drumețiile efectuate.

- Din 2014, membru al A.C.I.R. din România,
- Preşedinte pe viață al Asociației Mondiale „Viteazul Sârb,
- Deține o mare colecție de literatură despre drumeții montane cu fotografii şi documente,
- A fost decorat şi premiat de mai multe ori,
- Susține şi ajută colecționarii tineri.

IN MEMORIAM

În anii din urmă ne revine greaua sarcină să prezentăm câte un scurt necrolog în memoria colegilor care au trecut la cele veşnice.

Trebuie să anunţăm cu strângere de inimă plecarea dintre noi a celui care a fost colegul nostru de pasiune, dar nu făcea parte din asociaţie – Platon Nicolae sau pentru prieteni simplu, Nicu Platon (Bucureşti).

Platon Nicolae a văzut lumina zilei la Brăila la data de 5 mai 1964.

În anul 1984 participă pentru prima dată la întâlnirea colecţionarilor de insigne care a avut loc la Petroşani, fiind interesat în special de piese vechi de fotbal şi olimpiade.

În scurta sa existenţă a participat la numeroase întâlniri şi burse în domeniul insignografic din ţară şi străinătate, colecţionând cu predilecţie piese rare din domeniul sportului-rege. De câţiva ani având domiciliu la Bucureşti, şi-a făcut mulţi prieteni în cadrul Clubului Numismatic „Mihai Eminescu”, deşi obiectul colecţiei sale era total diferit de preocupările celor din club.

În ultima perioadă starea sănătăţii lui Nicu Platon s-a înrăutăţit brusc, iar la data de 7 aprilie 2015 a trecut la cele veşnice.

Platon Nicu s-a întors în ţărâna din care a fost plămădit, la Brăila, acolo unde Dunărea, prin susurul molcom al valurilor sale reaminteşte fiecăruia, cât de efemeri şi fragili suntem în această lume.

Este momentul să îndreptăm un gând pios în memoria familiei Kovács – Odön şi Micşunica care au fost nelipsiţi o perioadă de timp de la toate manifestările organizate aici la Târgu Secuiesc.

Acum putem spune că, ţinându-se de mână, au trecut la cele veşnice, mutându-se pe o stea.

În memoria lui Nicu Platon, a familiei Kovács şi a celorlaţi colegi care au plecat dintre noi, vă rog să păstrăm un moment de reculegere.

Platon Nicu, Göthér István, Magyari Imre şi „BORCANUL DE 1 LEU”.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

VĂLIŞOARA 2015, A VII-A EDIŢIE A EXPOZIŢIEI DE INSIGNE SPORTIVE

În zilele de 1-2 august 2015, la Vălişoara (judeţul Hunedoara) s-a desfăşurat cea de-a VII-a ediţie a expoziţiei de insigne sportive, care s-a încadrat în suita manifestărilor cultural-sportive ocazionate de Zilele Comunei.

Expoziţia a avut loc în aer liber, în ambianţa frumoasă oferită de Stadionul „Voinţa” din localitate.

Au fost expuse, de către cei patru colecţionari veniţi de la Deva şi Petroşani, respectiv cei cinci din comună, 27 de panouri, conţinând în mod convenţional 1620 de piese.

La vernisajul expoziţiei au rostit scurte alocuţiuni Primarul Comunei Vălişoara, Ion-Mircea Rovinar şi preşedintele Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România, prof. Tiberiu Kelemen, care au mulţumit colecţionarilor pentru materialele frumoase aduse anul acesta.

Vizitatorii numeroşi au putut vedea insigne din domeniul gimnasticii, ciclismului, fotbalului din ţară şi din lume, insigne olimpice, ale federaţiilor sportive etc. Toţi expozanţii fiind membri A.C.I.R., materialele prezentate s-au încadrat în standardele cerute.

La Primărie s-au desfăşurat alte două momente importante:

- amplasarea stemei comunei, respectiv
- punerea în circulaţie a unei insigne care redă desenul miniatural al stemei.

Au participat la expoziţie: Ioan Lung şi Alexandru-Gheorghe Turi (Deva), Tiberiu Kelemen şi Dumitru Puşcaşu (Petroşani), Raul-Dimitrie Rovinar, Viorica-Maria Rovinar, Ion-Mircea Rovinar, Cornelia Huh şi Dorel Huh (Vălişoara).

O menţiune specială îl vizează pe tânărul Raul-Dimitrie Rovinar din Vălişoara, care a expus un panou-surpriză ce prezintă prin intermediul insignelor, istoria celebrei echipe de fotbal „F.C.Barcelona”.

Toţi participanţii au fost recompensaţi cu frumoase diplome şi trofee.

Aducem şi pe această cale mulţumiri Consiliului Local şi Primăriei Comunei Vălişoara, domnului primar Ion-Mircea Rovinar şi familiei Huh pentru efortul depus ca manifestarea să dăinuie în timp, iar expozanţii să vină cu drag la Vălişoara.

Dumitru Puşcaşu,
Secretar A.C.I.R.

DOCUMENTELE ADUNĂRII GENERALE A.C.I.R. 2015

PROCES VERBAL

al Şedinţei comitetului de conducere al AsociaţieI Colectionarilor de Insigne din Romania
din data de 21.05.2015, ora 19^{00}
Sala de expoziţie a Casei de cultură „VIGADO" din Târgu Secuiesc.

Încheiat azi 21 mai 2015 cu ocazia şedinţei comitetului de conducere al A.C.I.R.
La şedinţă au luat parte : Prof.Tiberiu Kelemen preşedintele asociaţiei,
Viorel Stroe prim-vicepreşedinte,
Beke Ernó vicepreşedinte zona Ardeal,
Ec. Ştefan Dina vicepreşedinte zona Bucureşti,
Ilin Milan vicepreşedinte zona Banat,
Brînzei Stelian vicepreşedinte zona Moldova,
Dumitru Ioan Puşcaşu secretarul asociaţiei.

Luând cuvântul domnul Beke Ernó, vicepreşdinte zona Ardeal, în calitate de gazdă a adresat un salut de bun venit membrilor consiliului.

Domnul profesor Tiberiu Kelemen mulţumeşte domnului Beke Ernó pentru efortul deosebit depus pentru realizarea celui de-al VII-lea Congres Naţional de insignografie şi a celei de-a 41 Expoziţii colective de insigne.

La rândul său domnul vicepreşedinte Ştefa Dina a transmis organizatorului, care aflat în convalescenţă după o intervenţie chirurgicală grea, a reuşit să ducă la bun sfârşit ogranizarea manifestării, mulţumirile colegilor din Bucureşti prezenţi la eveniment.

Mulţumirile şi răspunsul la salutul adresat de gazdă colegilor din Moldova a fost transmis de domnul Brînzei Stelian vicepreşedinte A.C.I.R. pentru această zonă.

Luând cuvântul domnul Ilin Milan a mulţumit, din partea colegilor din Banat, organizatorului pentru efortul deosebit depus pentru ducerea la bun sfârşit a pregătirilor pentru această manifestare.

Domnul Beke Ernó a prezentat o scurtă casetă tehnică a expoziţiei, arătând ca la manifestare sunt prezenţi 100 de colecţionari din ţară dar şi câte un colecţionar din Serbia şi S.U.A., fiind prezentate 446 de panouri cu insigne, ceea ce-i conferă expoziţiei un caracter aparte şi anume acela de a fi una cele mai mari oragnizate în ultima perioadă de timp.

În continuare domnul Beke Ernó a prezentat insigna ce va marca în timp Congresul al VII-lea A.C.I.R. Tot legat de desfăşurarea evenimentului, organizatorul a ţinut să motiveze sistemul ce va sta la baza clasificării in vederea acordării Cupei „Ilin Milan".

Juriul va acorda următorul punctaj : 1 punct pentru Diploma de participare;
2 puncte pentru Diploma de onoare;
3 puncte pentru Diploma de excelenţă,

criteriile de acordare al diplomelor fiind stabilite de organizator şi aduse la cunştinţă participanţilor atât prin Talonul de participare cât şi prim Programu-Catalog al manifestării.

Domnul Beke Ernó a subliniat faptul că în urma stabilirii acestui criteriu de acordare al diplomelor, vor fi prezentate anul acesta, în cadrul Sesiunii de comunicări, un număr de 32 de lucrări. Această situaţie a dus la desfăsurarea lucrărilor Sesiunii de comunicări în două zile, programarea fiiind publicată în Programul-Catalog.

Datorită timpului scurt în care trebuie să aibă loc desfăşurarea evenimentelor, domnia-sa a propus să se renunţe la partea a doua a comunicărilor, materialele ce trebuiau să fie prezentate în partea a doua să fie predate secretarului A.C.I.R. în vederea publicării lor, alături de cele din prima parte, în revista „Jurnalul Insignografic" nr.15 din anul 2015.

Propunerea făcută a fost votată în unanimitate.

Domnul Ştefan Dina a propus ca pe viitor aceste comunicări să fie grupate pe tematici.

Domnul Ştefan Dina propune comitetului de conducere ca pe viitor să fie prezentate participanţilor, sub formă tabelară, informaţiile cum ar fi: locul de cazare al fiecăruia, locul de desfăşurare a Sesiunii de comunicări, acolo unde participantul prezintă o comunicare insignografică să fie trecut titlul lucării şi timpul acordat citirii ei, locul unde va avea loc masa comună etc. În vederea uşurării sarcinii de a organiza astfel de evenimente, comitetul de conducere să preia sarcina de a centraliza datele primare pe care să le prezinte celui ce organizează manifestrea.

Tot dumnealui a propus realizarea de către organizator a unei hărţi cu principalele obiective turistice din zonă.

Domnul preşedinte Tiberiu Kelemen cere celor prezenţi să comunice participaţilor din zonele pe care le reprezită, că în vederea organizării celui de la VIII-lea Congres Naţional de Insignografie, datele vor fi centralizate de către secretarul A.C.I.R. la Petroşani. Tot dumnealui a rugat pe cei prezenţi ca pe viitor să se ţină cont, în stabilirea datei de desfăşurare, de sărbătorile religioase care pot împiedica pe unii membri să participe la acest eveniment.

Ca o completare domnul Beke Ernó a arătat că data desfăşurării congresului din acest an i-a fost impusă de către oficialităţi şi deci, din păcate, uneori mai există şi acest inconvenient care ne poate încurca planurile.

Toţi cei prezenţi au fost de acord ca organizatorul să se consulte cu comitetul de conducere asupra acestei probleme şi pe cât posibil să fie evitate sărbătorile.

Domnul Ştefan Dina a atras atenţia comitetului că există o tendinţă de marginalizare a insignografiei faţă de numismatică şi alte pasiuni, de aceea trebuie să gasim soluţii sa putem contracara această tendinţă.

Pentru o mai bună evidenţă a membrilor domnul Ştefan Dina propune înfiinţarea unei Cereri de adeziune pentru noii membri şi a prezentat comitetului un model ce a rămas la secretarul asociaţiei Dumitru Puşcaşu în vederea realizării unui astfel de documemnt pentru A.C.I.R.

În cuvântul său domnul Ilin Milan a subliniat încă o dată importanţa insignei în viaţa membrilor unei comunităţi, scoţând în evidenţă şi caracterul ei de izvor istoric.

În continuare domnul Beke Ernó a prezentat programul zilei de 22.05.2015, iar ca o noutate la masa comună vor fi invitaţi şi sponsorii ce au făcut posibilă realizare manifestării. A doua surpriză a zilei de 22 va fi sărbătorirea a 25 de ani de la înfiinţarea Hobbi Kserebere Klub. Tot cu această ocazie domnul Beke Ernó va sărbători împlinirea a 65 de ani.

Referitor la modul de jurizare domnul Beke Ernó a subliniat faptul ca juriul va trebui să ţină cont de condiţiile impuse modului de prezentare a unui panou, pentru ca încet, încet să se poata realiza standardizarea acestora. Acest lucru va uşura sarcina organizatorilor în ceea ce priveşte asigurarea spaţiului expoziţional.

Domnul Ştefan Dina, a propus realizarea unor afişe artistice pentru viitoarele mnifestări. De asemenea insignele ce vor marca aceste evenimente trebuie să conţină însemnele A.C.I.R., iar atunci când se realizează o insignă sub egida asociaţiei, să fie consultat comitetul de conducere.

Pentru a evita eventualele situaţii neplăcute, organizatorii vor trece în mod expres faptul că aceasta se adresează doar membrilor A.C.I.R., de asemenea pe talon să existe o prezentare, în mod opţional, pentru cazarea participanţilor la congres.

Tot dumnealui a arătat că pentru a ne face cunoscută activitatea, asociaţia are un site pe internet. Pentru activarea acestuia s-a cheltuit suma de 200 lei, totodată fiind plătită şi o chirie lunară de 20 lei, domul Ştefan Dina a propus ca acest domeniu să fie administrat de conducerea A.C.I.R. Pe acest site ar trebui publicate rezumate ale unor comunicări mai deosebite.

În cuvântul său vicepreşedintele pentru zona Bucureşti a ridicat problema ziarului „Gazeta colecţionarului de insigne din România", arătând ca acesta poate să rămânaă tipărit sau poate fi publicat pe situl asociaţiei, propunând ca de acest ziar pe viitor să se ocupe domnul Radu Tabără, dumnealui declinându-şi posibilitatea de realizare în continuare a acestuia.

Domnul Stelian Brânzei vicepreşedinte pentru zona Moldova a propus înfiinţarea unui cont bancar pentru depunerea cotizaţiilor.

Domnul preşedinte prof. Tiberiu Kelemen, a propus celor prezenţi ca după 15 ani de decernare a premiilor „Floarea de colţ”, acestea să fie înlocuite începând din anul 2017 cu titlul de „Colecţionar emerit”. Acest titlu va fi insoţit de un brevet înseriat ca şi insigna aferentă, iar dacă vor fi găsite resursele necesare premiul va fi însoţit şi de o plachetă. Domnul Tiberiu Kelemen a menţionat faptul ca pentru finalizarea documentelor ce vor sta la baza acordării acestui titlu, fiecare menbru al comitetului de conducere a primit spre studiu şi comentariu un exemplar din proiectul de constituire a titlului, iar toate propunerile vor fi cuprinse într-un nou document ce va fi supus aprobării comitetului de conducere. Pentru acordarea ocazională a unor premii destinate tinerilor să fie infiinţat un premiu gen „Ghiocelul de argint”.

Referitor la publicaţia anuală „Jurnalul insignografic”, domnul Stelian Brînzei s-a adresat comitetul de conducere întrebând „Cine l-a numit pe Mihai C.V.Cornaci ca redactor al acestei publicaţii?”.

Raspunsul a fost dat de domnul preşedinte prof. Tiberiu Kelemen care a supus că în calitate de coordonator al publicaţiei, a fost cel care a făcut această numire.

În continuare domnul Stelian Brînzei a atras atenţia conducerii A.C.I.R. asupra faptului că în „Jurnalul insignografic” nr.14 din anul 2015, a fost publicat articolul intitulat „Afişul: tradiţie şi realitate” semnat de Mihai C.V. Cornaci şi Coriolan Chiricheş, articolul menţionat cauzându-i prejudicii de imagine.

Domnul preşedinte prof. Tiberiu Kelemen, a arătat că domnul Stelian Brînzei nu a specificat faptul că este vorba de o expoziţie personală, ce nu era organizată sub egida A.C.I.R.

Domnul Stelian Brînzei cere comitetului de conducere să-i fie acordat un drept la replică în numărul viitor al „Jurnalului insignorafic”.

Membrii consiliului de conducere au aprobat cererea domnului Stelian Brînzei, precizând că acest drept este acordat în conformitate cu Legea dreptului la replică /2002, respectând întru totul dimensiunile scrisului, numărul de pagini şi locul apariţiei în revistă.

Domnul Ştefan Dina a propus membrilor consiliului de conducere ca pe viitor să fie interzisă publicare în „Jurnalul insignografic” a articolelor care prin conţinut aduc atingere imaginii sau intereselor oricărui coleg.

Propunerea a fot votată în unanimitate, specificându-se că dreptul la replică acordat domnului Stelian Brînzei este ultimul de acest gen, lucru care va fi publicat în mod expres şi în încheierea acestuia.

PROCES VERBAL

al Adunării generale a Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România
din data de 23.05.2015, ora 15^{30}
Clubul pensionarilor de la Casa de Cultură „Vigado” din Târgu Secuiesc

Încheiat azi 23.05.2015 cu ocazia Adunării Generale a Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

După numărarea celor prezenţi în sala la ora stabilită, s-a constatat că nu era întrunite condiţiile de începere a şedinţei, în sala fiind prezenţi doar 38 de membri.

Aceasta fiind situaţia, domnul Gergely Ladislau a propus amânarea deschiderii Adunării generale cu o jumătate de oră.

În consceinţă domnul preşedinte prof. Tiberiu Kelemen a amânat cu o jumătate de oră începerea lucrărilor, perioadă în care să se facă o mobilizare mai bună. În acest timp vor fi citite câteva din comunicările insignografice ce urmau să fie prezentate.

Propunerea a fost aprobată în unanimitate de cei prezenţi.

La ora 16^{00} a fost făcută o nouă numărătoare a prezenţei în sală, de această dată fiind 58 de membri, deci şedinţa putea începe fiind statutară (numărul de jumătate plus unu din membri fiind depăşit).

Domnul Beke Ernő a luat cuvântul adresând şi de acestă dată un călduros bun venit celor prezenţi, după care a dat cuvântul domnului preşedinte al asociaţiei, prof. Tiberiu Kelemen.

A luat cuvântul domnul profesor Tiberiu Kelemen, preşedintele Comitetului director al A.C.I.R. care a propus un prezidiu pentru a conduce lucrările Adunării Generale. Pentru a face parte din prezidiu au fost propuşi domnii: Beke Ernő, Dumitru Puşcaşu şi Tiberiu Kelemen.

Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Pentru buna desfăşurare a şedinţei dl. Preşedinte Tiberiu Kelemen a propus ca redactarea procesului-verbal al şedinţei să fie făcută de către dl. Dumitru Puşcaşu. Propunerea a fost supusă la vot şi a fost aprobată în unanimitate.

În continuare, dl. Preşedinte, profesor Kelemen Tiberiu, a prezentat ordinea de zi propusă pentru desfăşurarea Adunării Generale a ACIR, după cum urmează:

- Raportul Comisiei de cenzori;
- Raport de activitate al Comitetului director în perioada 2013-2014;
- Diverse

Domnul preşedinte a prezentat Comisia de cenzori formată din: ec. Daniel Stănoiu-preşedinte, Balcu Anton şi Kelemen Eugenia membri, după care a dat cuvântul domnului Balcu Anton care a dat citire Raportului Comisiei de cenzori.

Referitor la raportul comisiei de cenzori domnul Ioan Vaum a sesizat faptul că există un minus de 6.370 lei, întrebând cine a suportat această diferenţă.

Ca răspuns la întrebare, domnul preşedinte a spus că diferența a fost suportată de dumnealui.

Raportul a fost supus la vot şi a fost aprobat cu majoritate de voturi.

În continuare domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a dat citire Raportului de activitate pe perioada 2014-215.

Raportul a fost supus la vot şi a fost aprobat în unanimitate.

S-a trecut la punctul trei al ordinei de zi – diverse.

Domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a reamintit celor prezenți care sunt taxele actuale pentru înscrierea de noi membri: Taxă înscriere 35 lei
Cotizația anulă 24 lei
Insigna asociației 5 lei

În continuare a luat cuvântul domnul Ştefan Dina care a propus ca membrii comitetului de conducere înainte de Adunarea generală A.C.I.R. să primească în scris un raport detaliat.

Pentru a mai redresa situația financiară domnul Ioan Vaum a propus majorarea cotizației de la 24 la 30 lei.

Domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a arătat că aşa cum reiese şi din raportul de activitate, comitetul de conducere, ținând cont de cheltuielile pe care trebuie să le facă membrii pentru a participa la aceste acțiuni, a hotărâ ca momentan să nu se majoreze cotizația.

În cuvântul său domnul Stelian Brînzei a propus ca viitoarele manifestări să nu mai fie sub formă de concurs, ci toți participanții să fie recompensați cu o diplomă de participare.

Pentru redresarea activității economice a asociației domnul ec. Ştefan Dina a propus să fie înființat un grup de lucru care să caute soluții în acest sens.

Cele două propuneri au rămas să mai fie discutate în şedinţele comitetului de conducere.

Pentru a preîntâmpina situațiile neplăcute ca cea de azi când lucrările Adunării Generale au trebuit să fie amânate pentru o jumătate de oră, domnul Constantin Dumitrescu a propus ca pe viitor acestea să se desfăşoare la primele ore ale zilei.

Supusă la vot, propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Domnul Aurel Stanciu a subliniat că ar trebui schimbată denumirea din Congres de insignografie în Congres de insignofilie şi să fie incluse brelocuri şi plachete.

Domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a reamintit că această polemică a fost rezolvată cu mult timp înainte prin adoptarea denumirii prezente. În ceea ce priveşte includerea şi a altor categorii de obiecte colectabile, a arătat că ele nu fac parte din sfera noastră de colecționare.

Domnul ec. Ştefan Dina a prezentat problemele legate de gestionarea sitului asociației, pentru care a fost necesară achiziționarea unui domeniu de activitate şi achitarea unei chirii lunare, sumele acestea fiind suportate până la data Adunării Gnerale de către dumnealui şi domnul Radu Tabără. În continuare

domnul ec. Ştefan Dina a prezentat solicitarea administratorului domeniului de a fi achitată taxa lunară pentru şase luni. Tot dumnealui a propus ca gestinoarea acestui domeniu electronic să se facă de către conducerea A.C.I.R.

În urma supunerii la vot, membrii A.C.I.R. au aprobat susţinera financiară a sitului, urmând să se găsească o soluţie pentru gestionarea acestuia.

Într-o altă ordine de idei domnul ec. Ştefan Dina a propus spre aprobarea celor prezenţi ca pe viitor Consiliul director şi Comitetul de conducere operativ, să fie stabilite printr-un regulament de organizare şi funcţionare.

Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Pentru formarea Consiliului de conducere operativ au fost propuşi prof. Tiberiu Kelemen (preşedintele A.C.I.R.), Viorel Stroe (prim-vicepreşedinte) şi Dumitru Ioan Puşcaşu (secretarul asociaţiei).

Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

În continuare domnul ec. Ştefan Dina a prezentat situaţia grea în care se află ziarul „Gazeta colecţionarului de insigne", solicitând celor prezenţi să se implice prin trimiterea de articole, iar asociaţiei să susţină material tiparirea acestuia.

Domnul Ilin Milan a întrebat dacă nu cumva cele două publicaţii „Jurnalul insignografic" şi „Gazeta colecţionarului de insigne" nu se suprapun?

Domnul Ştefan Dina a răspuns subliniind faptul că ziarul apare ca un preambul la Congresul A.C.I.R. iar „Jurnalul insignograifc", fiind mai complex, realizează o sinteză a evenimentelor pe o perioadă de un an şi publică un număr mult mai mare de articole insignografice, lucru care nu este posibil în câteva pagini de ziar.

Domnul Boer Gheorghe propune majorarea cotizaţiei de la 24 lei/an la 40 lei/an.

În urma discuţiilor ce au avut loc Adunarea generală a votat o majorare a cotizaţiei de la 24 lei/an la 30 lei/an.

Domnul Viorel Stroe a propus ca pe viitor în loc de alte premii să fie acordate panouri exoziţionale pentru uniformizarea acestora.

Domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a răspuns arătând ca acordarea premiilor este la latitudinea organizatorilor manifestării şi deci A.C.I.R. nu poate impune modul de premiere, dar poate promova această idee ca o recomandare.

Domnul Bartoc .... a prezentat situaţia fundaţiei Bartoc ca exemplu în încercarea de redresare a situaţiei economice a A.C.I.R. prin atragerea cotei de 2% din impozitul plătit de membri.

Domnul Stelian Brânzei o preînscriere a membrilor pentru viitoarele insigne realizat de A.C.I.R.

Domnul Ioan Muşei a arătat importanţa folosirii preînscrierii şi ca un mod de sponsorizare în realizarea de noi insigne.

Domnul preşedinte, prof. Tiberiu Kelemen, a răspuns că ambele propuneri vor fi studiate în consiliul director şi vor fi folosite pe viitor.

Domnul Ilin Milan a arătat importanţa „Jurnalului insignografic" în activitatea colecţionarilor.

În urma evenimentului neplăcut ce a dus la amânarea cu 30 de minute a începerii şedinţei Adunării Generale, domnul Viorel Stroe a propus participanţilor la şedinţă să mandateze Consiliul director în vederea solicitării unui consult juridic, pentru a stabili dacă este sau nu necesară modificarea statutului în sensul aprobării începerii viitoarelor şedinţe ale asociaţiei cu numărul prezent de membri la ora stabilită şi votarea pe bază de mandat.

Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Adunarea generală a trasat ca sarcină secretarului asociaţiei obligaţia de a avea asupra sa la fiecare şedinţă Statutul asociaţiei şi Ordonanţa 26/2000 cu referire la asociaţii şi fundaţii.

Redactat: Dumitru Ioan Puşcaşu secretar A.C.I.R.

Preşedinte A.C.I.R. prof. Tiberiu Kelemen

RAPORT DE ACTIVITATE AL A.C.I.R.
ÎN PERIOADA 2014-2015

STINAȚI COLEGI,

Încerc în cele ce urmează să fac o scurtă trecere în revistă a activității noastre în anul de referință – al şaselea din existența asociației. Am să fiu foarte concis, ca să avem mai mult timp pentru discuții, sper constructive, concretizate în hotărâri care să îmbunătățească activitatea în perioada următoare.

Deoarece va exista şi un raport al comisiei de cenzori, am să las partea financiară să fie prezentată de domnul Balcu Anton, membru al asociației şi al comisiei de cenzori. Preşedintele comisiei de cenzori, dl. Ec. Daniel Stănoiu, lucrează în domeniul bancar, nu este membru al asociației, ceea ce constituie imparțialitatea raportului.

În primul rând mă voi referi la componența asociației, care a suferit unele modificări față de raportul precedent. Astfel la data de 30 aprilie 2015 Asociația Colecționarilor de Insigne din România este compusă din 113 membri, din care 14 colege şi 99 de colegi.

Avem în componența asopciației câte un membru din Germania, Canada, Grecia şi Serbia, fiind o dovadă că ceea ce facem aici începe să trezească interesul şi în străinătate.

Membrii noi sosiți în asociație sunt : Anton Balcu (Petroşani), Slobodan Mijatovič (Pancevo-Serbia), Aurica-Maria Rovinar (Deva), Elvira Daniela Olaru (Mihalți-Alba), Dumitru Milan (Deva). Le urăm bun venit şi succes în activitate!

Spre regretul nostru s-au retras din asociație Magyari Nicolae (Petroşani), Kelemen Dalina-Daniela (Petroşani), respectiv Răuțescu Valentin (Târgu Jiu).

Încercăm să menținem în permanență contactul cu toți membrii, iar pa viitor, ca să nu mai existe probleme cu numerele de telefon sau adresle membrilor, la propunerea colegului Ştefan Dina şi cu aprobarea Adunării generale, primirea de noi membri să se facă doar pe baza unei adeziuni în care să fie stipulate toate datele necesare unei bune comunicări.

Un alt domeniu de activitate care trebuie amintit este emiterea de insigne pentru asociație. În cei şase ani care au trecut de la înființare am reuşit să îmbogățim colecțiile membrilor cu 17 insigne noi.

Menționăm ajutorul primit în această direcție şi buna colaborare pe care am avut-o cu Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național (dl.ec. Stefan Dina), domnul Constantin Dumitrescu şi de la Oradea cu dl.ing. Silviu Dobraş.

Ceea ce nu am reuşit nici anul trecut a fost emiterea unor insigne cu alte tematici decât cea a evocării poetului național sau insigne A.C.I.R.Ar putea apărea astfel o serie de piese căutate de către colecționari precum cele din tematicile turism, aviație sau chiar fotbal.

Până în prezent, chiar dacă există unele idei timide materializate în proiecte, nu găsim posibilitatea viabilă a finanțării unei inițiative de acest gen şi mai ales desfacerea lor, deci răscumpărarea contravalorii lor în vederea reinvestirii în noi piese.

În anul de referință am reuşit tipărirea numărului 14 al „Jurnalului insignografic” la termenul promis cu ocazia întâlnirii precedente. Au fost tipărite 64 de exemplare care, se pare, că nu sunt suficiente. Revistele au fost tipărite tot la Botoşani sub îngrijirea domnului ing. Coriolan Chiricheş, căruia îi mulțumim şi pentru efortul depus.

Până in prezent ne-am implicat în corectarea neconcordanțelor gramaticale, a problemelor de topică, respectiv aşezarea în pagină a materialelor primite, dar se pare că va trebui să verificăm cu mai multă atenție şi conținutul lor, deoarece au existat unele reclamații îndreptățite în acest sens. Suntem convinşi că, amatori fiind, nu vom putea atinge niciodată perfecțiunea, dar dorim ca măcar să tindem spre ea.

Pentru a ne apropia pe viitor de un tiraj optim, din acest an vom introduce înscrierea pe o listă a celor care solicită achiziționarea publicației, pentru a nu tipări în plus sau mai puține exemplare, ca în cazul numărului 14.

Colectivul de redacție mulțumeşte autorilor care, în urma unor studii, ne-au trimis materiale interesante şi s-au implicat în redactarea unor lucrări valoroase.

Asociația a decernat şi în acest an premiile „Floarea de colț”. După cum se cunoaşte deja, cinci colegi se întorc acasă pentru a le aşeza în vitrina cu trofee primite.

Informăm Adunarea generală că până în prezent au fost acordate 52 de premii astfel: 40 de colecționari (inclusiv familii de colecționari); trei secții numismatice şi asociații; nouă persoane care ne-au ajutat în diverse acțiuni; ec. Dumitru Poenariu a fost singura persoană care a beneficiat de două premii „Floarea de colț” pentru ajutorul acordat la realizarea mai multor întâlniri în perioada de pionierat a insignografiei româneşti.

Cu tristețe vă facem cunoscut că patru laureați ai premiului „Floarea de colț” ne-au părăsit, fiind vorba despre col. (r) Dogaru Ioan (Bucureşti), Aiacoboaiei Ioan (Oravița), Pardos Ioan (Vulcan) şi Strătilă Mina (Bârlad).

Informăm Adunarea generală că s-a lut în discuție, de către Cmitetul de conducere, posibilitatea încetării acordării premiilor „Floarea de colț” după ediția de anul viitor (2016), încheindu-se astfel un ciclu de 10 ani. Trebuie să ne gândim cum şi cu ce vom înlocui acest premiu, apreciat de către membri asociației.

Principalul deziderat în cadrul conducerii asociației este menținerea continuității întâlnirilor noastre anuale. Dacă astăzi participăm la cea de-a 41-a manifestare de acest gen, înseamnă că există o preocupare constantă în acest sens.

Am reuşit şi în perioada 2014-2015 să menținem cotizația la 24 lei /an, din respect față de membrii asociației noastre, cu toate că au existat voci care susțineau că aceasta ar trebui crescută dar, ținând cont de cheltuielile pe care un membru A.C.I.R. trebuie să le facă pentru a participa la întâlniri (să achiziționeze revista curentă şi insigna, transportul, respectiv achitarea taxei de participare), am considerat că deocamdată taxa rămâne neschimbată.

Îi informăm pe toți colegii care vor să aducă noi membri în asociație că la ora actuală taxele sunt următoarele:

- taxa de înscriere	35 lei
- cotizația anuală	24 lei
- insigna A.C.I.R.	5 lei
Total	64 lei

Repetăm sumele deoarece au fost cazuri când acestea nu erau cunoscute, iar persoanele interesate au fost informate greşit.

Oricând există neclarități referitoare la viața asociației aveți la dispoziție două numere de telefon (al preşedintelui şi al secretarului), de unde se pot primi informațiile necesare.

Un alt lucru spre care trebuie să ne îndreptăm atenția este modul de mediatizare a acțiunilor noastre. În acest sens am activat un site al asociației, unde ar fi trebuit să apară momentele cele mai relevante din realizările noastre, anunțuri sau decizii ale conducerii A.C.I.R. mai mult, dorim să realizăm o pagină de facebook, pentru o mai bună comunicare între colegi. Problema este că încă nu ne-am atins scopul propus în vederea unei informări rapide a membrilor asociației, deoarece încă nu am găsit o persoană care să gestioneze site-ul în mod operativ, cu ultimele noutăți. Sperăm ca experiența colegilor Ştefan Dina, Radu Tabără şi Iulian Lipovan să ne ajute în acest sens.

Din păcate există la ora actuală încă o lipsă de comunicare între diferitele centre insignografice din țară, aceasta nefiind un lucru bun, deoarece nu sunt cunoscute expozițiile realizate, lansările de carte, sau apariția unor insigne şi medalii, iar tocmai acerst lucru s-ar putea realiza pe facebook.

Excepții în acest sens pot fi amintite relațiile pe care le avem cu Secțiile Numismatice Alexandria şi Botoşani, cu colegii de la Deva şi Vălişoara şi nu în ultimul rând cu Clubul Numismatic „Mihai Eminescu”. Activitatea acestor formațiuni a fost promovată în revistă în repetate rânduri.

STIMAȚI COLEGI,

A mai trecut un an, ne-am întărit asociația, căpătând mai multă încredere în noi şi ăn forțele noastre.

Mulțumim colegului Beke Ernö pentru preluarea organizării în anul acesta a celei mai importante manifestări insignografice şi pentru faptul că a reuşit să găsească resursele necesare realizării ei. Prin hotărârea nepopulară adoptată anul trecut – de a impune o taxă de participare – am căutat să conştientizăm colegii că este imperios necesară impunerea unor măsuri care să ducă la instaurarea unei

discipline absolut necesare în cadrul asociaţiei şi activităţilor organizate. Dorim ca pe viitor să nu luăm şi alte măsuri de acest gen.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne dea sănătate şi să ne călăuzească paşii pe calea cea dreaptă!

INFORMAŢII LEGISLATIVE

ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ Nr. 31 din 13 martie 2002

privind interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituţia României, Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

CAPITOLUL I

Dispoziţii generale

Art. 1. – Pentru prevenirea şi combaterea incitării la ură naţională, rasială sau religioasă, la discri-minare şi la săvârşirea de infracţiuni contra păcii şi omenirii, prezenta ordonanţă de urgenţă reglementează interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii.

Art. 2. – În sensul prezentei ordonanţe de urgenţă:

a) prin *organizaţie cu caracter fascist, rasist sau xenofob* se înţelege orice grup format din trei sau mai multe persoane, care îşi desfăşoară activitatea temporar sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepţiilor sau doctrinelor fasciste, rasiste sau xenofobe, precum ura şi violenţa pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase şi inferioritatea altora, antisemitismul, incitarea la xenofobie, recurgerea la violenţă pentru schimbarea ordinii constituţionale sau a instituţiilor democratice, naţionalismul extremist. În această categorie pot fi incluse organizaţiile cu sau fără personalitate juridică, partidele şi mişcările politice, asociaţiile şi fundaţiile, societăţile comerciale, precum şi orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerinţele prevăzute la prezenta literă;

b) prin *simboluri fasciste, rasiste sau xenofobe* se înţelege drapelurile, emblemele, insignele, uniformele, sloganurile, formulele de salut, precum şi orice alte asemenea însemne, care promovează ideile, concepţiile sau doctrinele prevăzute la lit. a);

c) prin *persoană vinovată de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii* se înţelege orice persoană condamnată definitiv de o instanţă judecătorească română sau străină pentru una sau mai multe infracţiuni contra păcii şi omenirii, precum şi orice persoană condamnată de o instanţă penală internaţională pentru crime de război sau crime contra umanităţii.

CAPITOLUL II

Infracţiuni şi contravenţii

Art. 3. – (1) Constituirea unei organizaţii cu caracter fascist, rasist sau xenofob se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi aderarea la o organizaţie cu caracter fascist, rasist sau xenofob, precum şi sprijinirea sub orice formă a unei organizaţii având acest caracter.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 4. – (1) Răspândirea, vânzarea sau confecţionarea de simboluri fasciste, rasiste ori xenofobe, precum şi deţinerea, în vederea răspândirii, a unor astfel de simboluri se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi utilizarea în public a simbolurilor fasciste, rasiste sau xenofobe.

(3) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută la alin. (1) sau (2), dacă este săvârşită în interesul artei sau ştiinţei, cercetării ori educaţiei.

Art. 5. – Promovarea cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unei infracţiuni contra păcii şi omenirii sau promovarea ideologiei fasciste, rasiste ori xenofobe, prin propagandă, săvârşită prin orice mijloace, în public, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 6. – Contestarea sau negarea în public a Holocaustului ori a efectelor acestuia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 7. – În cazul infracţiunilor prevăzute la art. 3-6 urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror.

Art. 8. – (1) Constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 25.000.000 lei la 250.000.000 lei:
a) răspândirea, vânzarea sau confecţionarea de simboluri fasciste, rasiste ori xenofobe, precum şi deţinerea, în vederea răspândirii, a unor astfel de simboluri de către o persoană juridică;
b) utilizarea în public a simbolurilor fasciste, rasiste sau xenofobe de către o persoană juridică;
c) promovarea cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii sau promovarea ideologiei fasciste, rasiste ori xenofobe, prin propagandă, săvârşită prin orice mijloace, în public, de către o persoană juridică.
(2) Nu constituie contravenţie fapta prevăzută la alin. (1) lit. a) sau b), dacă este săvârşită în interesul artei sau ştiinţei, cercetării ori educaţiei.
(3) Constatarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii se fac de către personalul împuternicit în acest scop de către ministrul culturii şi cultelor, precum şi de către personalul special abilitat din cadrul Ministerului de Interne.
(4) Dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor sunt aplicabile, cu excepţia art. 28 şi 29.

CAPITOLUL III

Dizolvarea persoanei juridice

Art. 9. – (1) Pot fi dizolvate prin hotărâre judecătorească persoanele juridice care desfăşoară una sau mai multe dintre următoarele activităţi:
a) activităţi specifice organizaţiei cu caracter fascist, rasist sau xenofob în sensul art. 2 lit. a);
b) răspândirea, vânzarea sau confecţionarea de simboluri fasciste, rasiste ori xenofobe sau deţinerea, în vederea răspândirii, a unor astfel de simboluri ori utilizarea lor în public;
c) promovarea cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii sau promovarea ideologiei fasciste, rasiste ori xenofobe, prin propagandă săvârşită prin orice mijloace, în public.
(2) Cererea de dizolvare poate fi introdusă de Ministerul Public din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.
(3) Competenţa de a judeca în primă instanţă cererea de dizolvare aparţine tribunalului în a cărui circumscripţie se află sediul persoanei juridice.
(4) Hotărârea tribunalului este supusă căilor de atac în condiţiile Codului de procedură civilă.

Art. 10. – Dispoziţiile referitoare la dizolvare nu se aplică persoanelor juridice care desfăşoară activităţile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. b) în interesul artei sau ştiinţei, cercetării ori educaţiei.

Art. 11. – Dispoziţiile art. 9 se completează, după caz, cu dispoziţiile Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ale Ordonanţei Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii şi ale Legii partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Obligaţiile autorităţilor administraţiei publice

Art. 12. – Se interzice ridicarea sau menţinerea în locuri publice, cu excepţia muzeelor, a unor statui, grupuri statuare, plăci comemorative referitoare la persoanele vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii.

Art. 13. – (1) Se interzice acordarea numelor persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii unor străzi, bulevarde, scuaruri, pieţe, parcuri sau altor locuri publice.
(2) Se interzice, de asemenea, acordarea numelor persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii unor organizaţii, cu sau fără personalitate juridică.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE
Contrasemnează:
Ministrul justiţiei,
Rodica Mihaela Stănoiu

Ministrul culturii şi cultelor,
Răzvan Theodorescu
Ministru de interne,
Ioan Rus

Bucureşti, 13 martie 2002.

LEGE Nr. 217 din 23 iulie 2015

Pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 31/2002_privind interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unorinfracţiuni contra păcii şi omenirii

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 558 din 27 iulie 2015

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. I

Ordonanţa de urgenţă a Guvernuluinr. 31/2002privind interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Titlul ordonanţei de urgenţă se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ
Privind interzicerea organizaţiilor, simbolurilor şi faptelor cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război"

2. Articolul 1 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 1
Pentru prevenirea şi combaterea incitării la ură naţională, rasială sau religioasă, la discriminare şi la săvârşirea de infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război, prezenta ordonanţă de urgenţă reglementează interzicerea organizaţiilor, simbolurilor şi faptelor cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni de genocid contra umanităţiişi de crime de război."

3. La articolul 2, literele a) - c) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

"a) prin organizaţie cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob se înţelege orice grup format din trei sau mai multe persoane, care îşi desfăşoară activitatea temporar sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepţiilor sau doctrinelor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, precum ura şi violenţa pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase şi inferioritatea altora, antisemitismul, incitarea la xenofobie, recurgerea la violenţă pentru schimbarea ordinii constituţionale sau a instituţiilor democratice, naţionalismul extremist. În această categorie pot fi incluse organizaţiile cu sau fără personalitate juridică, partidele şi mişcările politice, asociaţiile şi fundaţiile, societăţile reglementate de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerinţele prevăzute la prezenta literă;

b) prin simboluri fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe se înţelege: drapelele, emblemele, insignele, uniformele, sloganurile, formulele de salut, precum şi orice alte asemenea însemne, care promovează ideile, concepţiile sau doctrinele prevăzute la lit. a);

c) prin persoană vinovată de săvârşirea unori nfracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război se înţelege orice persoană condamnată definitiv de către o instanţă judecătorească română ori străină sau prin orice hotărâre recunoscută în România, potrivit legii, pentru una sau mai multe infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război, precum şi persoana din conducerea unei organizaţii al cărei caracter criminal a fost constatat prin hotărârea unei instanţe penale internaţionale;".

4. La articolul 2, după litera d) se introduc două noi litere, literele e) şi f), cu următorul cuprins:

"e) prin holocaust pe teritoriul României se înţelege persecuţia sistematică şi anihilarea evreilor şi a rromilor, sprijinită de autorităţile şi instituţiile statului român în teritoriile administrate de acestea înperioada 1940 - 1944;

f) prin Mişcarea Legionară se înţelege o organizaţie fascistă din România care a activat în perioada 1927 - 1941 sub denumirile de „Legiunea Arhanghelului Mihail", „Garda de Fier" şi „Partidul Totul pentru Ţară"."

5. La articolul 4, alineatele (1)şi(2) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

"ART. 4

(1) Confecţionarea, vânzarea, răspândirea, precum şi deţinerea în vederea răspândirii de simboluri fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi utilizarea în public a simbolurilor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe."

6. Articolul 5 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 5

Fapta persoanei de a promova, în public, cultul persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război, precum şi fapta de a promova, în public, idei, concepţii sau doctrine fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, însensul art. 2 lit. a), se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi interzicerea unor drepturi."

7. Articolul 6 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 6

(1) Negarea, contestarea, aprobarea, justificarea sau minimalizarea în mod evident, prin orice mijloace, în public, a holocaustului ori a efectelor acestuia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Negarea, contestarea, aprobarea, justificarea sau minimalizarea în mod evident, prin orice mijloace, în public, a genocidului, a crimelor contra umanităţii şi a crimelor de război, astfel cum sunt definite în dreptul internaţional, în Statutul Curţii Penale Internaţionale şi în Carta Tribunalului Militar Internaţional înfiinţat prin Acordul de la Londra, la data de 8 august 1945, şi recunoscute ca atare printr-o hotărâre definitivă a Curţii Penale Internaţionale, a Tribunalului Militar Internaţional înfiinţat prin Acordul de la Londra, la data de 8 august 1945, a Tribunalului Penal Internaţional pentru fosta Iugoslavie, a Tribunalului Penal Internaţional pentru Rwanda sau a oricărui altui tribunal penal internaţional înfiinţat prin instrumente internaţionale relevante şi a căror competenţă este recunoscută de statul român, ori a efectelor acestora se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2) prin intermediul unui sistem informatic constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani."

8. Articolul 12 se modifică şi va avea următorulcuprins:

"ART. 12

Se interzice ridicarea sau menţinerea în locuri publice, cu excepţia muzeelor, a unor statui, grupuri statuare, plăci comemorative, referitoare la persoanele vinovate de săvârşirea infracţiunilor de genocid contra umanităţiişi de crime de război."

9. Articolul 13 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 13

(1) Se interzice acordarea numelor persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război unor străzi, bulevarde, scuaruri, pieţe, parcuri sau altor locuri publice.

(2) Se interzice, de asemenea, acordarea numelor persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni de genocid contra umanităţii şi de crime de război unor organizaţii, cu sau fără personalitate juridică."

ART. II

Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 31/2002 privind interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fosta doptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din Constituţia României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
VALERIU-ŞTEFAN ZGONEA
PREŞEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Bucureşti, 23 iulie 2015.

CUPRINS

	În loc de prefață	Pag.4
Bokor Tibor	Cuvânt de bun venit	Pag.5
Tiberiu Kelemen	Cuvânt de salut din partea conducerii A.C.I.R.	Pag.6
Beke Ernö	Cuvânt de salut din partea organizatorilor	Pag.7
Tiberiu Kelemen	Întâlnirea anuală a colecționarilor de insigne de la Tg.Secuiesc	Pag.8
Conducerea A.C.I.R.	Laureații premiului „Floarea de colț”	Pag.14
Beke Ernö	Placheta celui de-al VII-lea Congres Național de insignografie – o surpriză plăcută	Pag.16
Beke Lenke	Insigna oficială acordată participanților la cea de-a 41-a Expoziție colectivă de insigne 22-24 mai 2015-Tg. Secuiec	Pag.18
Beke Csilla	Insignele aniversare Basel Fasnacht – din Elveția	Pag.19
Beke Ernö	Expozițiile insignografice de-a lungul a patru decenii	Pag.21
Slobodan Mijatovic (traducere) Ilin Milan	Insignele vechi ale drumeților montani din Regatul Serbiei şi Jugoslaviei	Pag.24
PS † Galaction	Sfânta Varvara – între mit şi adevăr, insigne care imortalizează chipul sfintei emise în Valea Jiului	Pag.26
Mihai C.V. Cornaci Coriolan Chiricheş	Insigna, stema Municipiului Botoşani	Pag.28
Mihai C.V. Cornaci Coriolan Chiricheş	Salcia lui Aurel David şi salcâmul lui Eugen Rascenco	Pag.31
Dumitru Puşcaşu	Muzeul ceasului în insignografie	Pag.35
Ilin Milan	Insigna Societății Sârbeşti de Cântări din Timişoara -1869	Pag.41
Botos Ferencz	Insigne ca simbol al istoriei – „LENINIANA”	Pag.42
Ioan Mușei	O insignă Eminescu în tiraj limitat	Pag.44
Ioan Vaum	Insigna de la „Prima expoziție marinărească”	Pag.45
Ştefan Dina Tiberiu Kelemen	Insigne dedicate colecționarilor	Pag.46
Radu Tabără	Insigne turistice emise de Organizația Pionierilor din România	Pag.48
Mihaela Alexandra Ivan Mihai Silviu Ivan	Emisiuni insignografice ale Băncii Naționale a României	Pag.51
Iulian Lipovan	Insigne de baston	Pag.53
Ioan Siminicianu	Insignele de absolvent al Academiei Militare	Pag.56
Vilică Munteanu	Evoluția heraldică a stemei Municipiului Bacău reprezentată în insigna jubiliară „Bacău 600”	Pag.57
Stelian Brînzei	Despre ... a face şi spune... (drept la replică)	Pag.59
Tiberiu Kelemen	Insignele artizanale documente importante în istoria Văii Jiului	Pag.63
Rancz Gyula	Insigna Vitejilor (Vitézi jelvény)	Pag.65
Vetró Bodoni András	Clubul FTC-FRADI din Ungaria	Pag.66
Costel Giurcanu	Insignele realizate de Secția Bârlad a S.N.R. în primii cinci ani de existență 1985-1990.	Pag.66
Göthér István	Insigna – Centenarul corului din Odorheiu Secuiesc(1868-1968)	Pag.68
Constantin Lupu	Evoluție şi revoluție în istoria insignelor	Pag.69

Stelian Brînzei	Noi insigne TD confecționate la Botoșani	Pag.72
Marius Popescu-Călăraşi	Medalia aniversară „95 de ani de la înființarea Societății Mormintele Eroilor Căzuți în Război”	Pag.74
Marius Popescu-Călăraşi	Medalia comemorativă „300 de ani de la decapitarea Brâncovenilor martiri ai neamului românesc”	Pag.75
Traducere Ilin Milan	Dr. Slobodan Mijatovic – Scurtă biografie	Pag.76
	In Memoriam – Platon Nicolae	Pag.77
Dumitru Puşcaşu	Vălişoara 2015, a VII-a ediție a expoziției de insigne sportive	Pag.78
	Documentele Adunării Generale A.C.I.R. 2015	Pag.79
	Informații legislative (Ordonanță de Urgență Nr. 31/2002; Legea nr. 217/2015)	Pag.86
	Cuprins	Pag.90

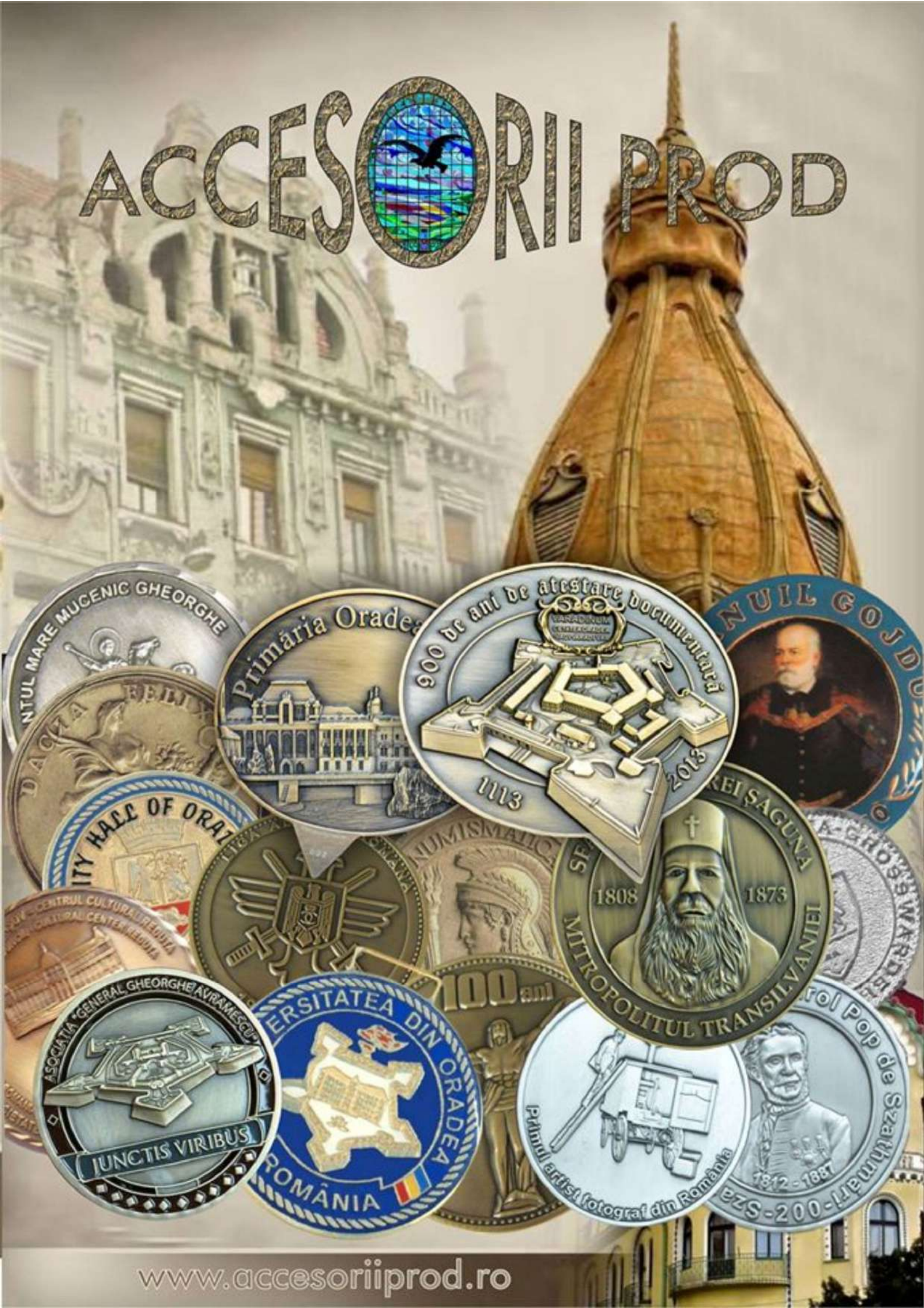
ACCESORII PROD
Primăria Oradea
900 de ani de atestare documentară
1113
2013
1808
1873
MITROPOLITUL TRANSILVANIEI
100 ani
IUNCTIS VIRIBUS
ROMÂNIA
www.accesoriiprod.ro

Producem de 22 de ani , o gamă diversificată de insigne

Material : din alamă, cupru, tablă decapată, aluminiu, alpaca , staniu, zamac, argint, aur.

Procedeu principal : turnate sub presiune ,turnate în cochilă, matrițate, stampate, frezate chimic, printate offset sau full color, tampografiate , sirigrafiate, laserate.

Acoperire galvanică : Cuprate, alămite, nichelate, argintate, aurite, antracizate si variantele acestora patinate.

Modul de prindere : cu ac și element elastic ștanțat, cu ac și element elastic strunjit , cu ac de siguranță , cu lamelă arc , cu șurub piuliță , cu buton magnetic , cu ac cu picior lung.

Colorare : cu vopsea, cu rășini epoxidice, cu emailuri la cald sau rece.

Complexitate : in plan 2D și in spațiu 3D.

SC ACCESORIIPROD SRL
Oradea, str. Ogorului nr. 28/A
Tel.0259428303
EMAIL
office@accesoriiprod.ro
accesoriiprod@yahoo.com
WEBSITE
www.accesoriiprod.ro